

Lagrådsremiss

OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 31 januari 2013

Peter Norman

Katarina Back
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Den 16 augusti 2012 trädde Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister i kraft. Genom ikraftträdandet är förordningen till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. Medlemsstaterna ska senast den 17 februari 2013 underrätta EU-kommissionen om vilka sanktioner som har införts för överträdelse av bestämmelserna om bl.a. clearing- och rapporteringsskyldighet.

Förordningen syftar till att minska riskerna i handeln med derivatkontrakt som handlas utanför reglerade marknader (OTC-derivat). Förordningen innehåller bl.a. regler om obligatorisk clearing via central motpart av OTC-derivat som förklarats lämpliga för clearing, krav på rapportering av derivatkontrakt till transaktionsregister samt auktorisation av centrala motparter och registrering av transaktionsregister. Vidare ger förordningen de nationella behöriga myndigheterna och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) vissa befogenheter att vidta åtgärder. De behöriga myndigheterna ska ansvara för tillsynen över centrala motparter och för övervakningen av att clearing- och rapporteringsskyldigheten fullgörs. Esma ansvarar för tillsynen över transaktionsregister.

I denna lagrådsremiss föreslås en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. Lagförslaget syftar till att anpassa svensk rätt till förordningen. I lagförslaget anges att Finansinspektionen är behörig myndighet i Sverige enligt förordningen. Det föreslås dessutom bestämmelser om Finansinspektionens övervaknings- och utredningsbefogen-

heter, samt möjligheter att besluta om sanktionsavgifter vid överträdelser av förordningen. Därutöver föreslås bestämmelser om Finansinspektionens samarbete med Esma och behöriga myndigheter i andra medlemsstater.

I lagrådsremissen föreslås även att de bestämmelser i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden som reglerar verksamhet som bedrivs av centrala motparter upphävs i de delar som regleras i EU-förordningen men att bestämmelserna i den lagen fortfarande ska gälla i fråga om Finansinspektionens tillsyn och möjligheter att ingripa mot centrala motparter som överträder regler som gäller för deras verksamhet.

I lagrådsremissen föreslås vidare en ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för att sekretesskydda uppgifter om enskilda ekonomiska eller personliga förhållanden som Finansinspektionen får i sin övervakning och kontroll enligt den nya lagen.

Den nya lagen och ändringarna i lagen om värdepappersmarknaden och offentlighets- och sekretesslagen föreslås träda i kraft den 1 juni 2013.

Innehållsförteckning

1	Beslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	9
2.3	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	14
3	Ärendet och dess beredning	15
4	EU-förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister	16
4.1	Bakgrund	16
4.2	EU-förordningens innehåll	16
4.2.1	Sammanfattning	16
4.2.2	Innehåll, tillämpningsområde och definitioner	17
4.2.3	Clearing, rapportering och riskbegränsning av OTC-derivat	17
4.2.4	Centrala motparter	18
4.2.5	Överenskommelser om samverkande system	20
4.2.6	Transaktionsregister	20
4.3	Det fortsatta arbetet inom EU	21
5	Kompletteringar till EU-förordningen	22
5.1	En ny lag	22
5.2	Behörig myndighet	22
5.3	Finansinspektionens befogenheter	23
5.3.1	Förordningens krav	23
5.3.2	Överväganden	24
5.4	Transaktionsregister	26
5.4.1	Medverkan av den behöriga myndigheten	26
5.4.2	Tillstånd vid inhämtande av uppgifter	26
5.4.3	Platsundersökningar	27
5.4.4	Verkställighet av Esmas beslut om avgifter och viten	29
5.5	Särskild avgift	30
5.5.1	Förordningens krav	30
5.5.2	Överväganden	30
5.6	Samarbete med andra behöriga myndigheter	34
5.6.1	Utbyte av information	34
5.6.2	Tillsynskollegium	36
5.7	Centrala motparter	39
5.8	Avgifter till Finansinspektionen	41
5.9	Överklagande	43
5.10	Ändring av finalitydirektivet	43
6	Ändringar i offentlighets- och sekretesslagen	45

7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	47
8	Förslagets konsekvenser	49
8.1	Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa....	49
8.2	Förslagets syfte och alternativa lösningar.....	51
8.3	Kostnader och andra konsekvenser	51
9	Författningskommentar	53
9.1	Förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister	53
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	59
9.3	Förslaget till lag om ändring offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	60
	Bilaga 1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister	61
	Bilaga 2 Sammanfattning av promemorians förslag	62
	Bilaga 3 Promemorians lagförslag	63
	Bilaga 4 Förteckning över remissinstanserna	72

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister,
2. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
3. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister¹.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i förordning (EU) nr 648/2012.

Behörig myndighet

2 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordning (EU) nr 648/2012.

2 kap. Clearingskyldighet, rapporteringskyldighet och riskbegränsning för OTC-derivat

Särskild avgift

1 § Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordning (EU) nr 648/2012 genom att

1. inte överlämna OTC-derivat för clearing hos central motpart (artikel 4),

2. inte se till att uppgifter om OTC-derivat rapporteras till transaktionsregister (artikel 9),

3. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om positioner i OTC-derivat när dessa positioner överskrider relevanta tröskelvärden (artikel 10), eller

4. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11).

Den särskilda avgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Särskild avgift tillfaller staten.

¹ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1 (Celex 32012R0648).

2 § En särskild avgift får bara tas ut om den som avgiften gäller, inom två år från det att överträdelsen ägde rum, har delgetts en upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av Finansinspektionen.

3 § Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl, får en särskild avgift efterges helt eller delvis.

4 § En särskild avgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om att ta ut avgiften har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

5 § Om den särskilda avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 4 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

6 § Ett beslut om särskild avgift får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 4 §.

7 § En särskild avgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

3 kap. Transaktionsregister

Handräckning

1 § Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att en kontroll på plats ska kunna genomföras enligt artikel 63 i förordning (EU) nr 648/2012.

Vid handräckning gäller bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet eller avhysning. Om Finansinspektionen begär det, ska Kronofogdemyndigheten inte i förväg underrätta den hos vilken kontrollen ska genomföras.

Verkställighet

2 § Kronofogdemyndigheten är ansvarig myndighet för äkthetskontroll av beslut enligt artikel 68 i förordning (EU) nr 648/2012.

Beslut om avgifter eller viten enligt förordningen får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser på samma sätt som en svensk dom som har vunnit laga kraft, om inte något annat följer av förordningen.

4 kap. Gemensamma bestämmelser

Tillsyn

1 § För tillsynen över att bestämmelserna i förordning (EU) nr 648/2012 följs får Finansinspektionen förelägga

1. ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar, eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

2 § Finansinspektionen får också förelägga den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt förordning (EU) nr 648/2012 att inom viss tid vidta en viss åtgärd för att komma till rätta med situationen eller upphöra med ett visst agerande.

3 § Ett beslut om föreläggande enligt denna lag får förenas med vite.

Avgifter till Finansinspektionen

4 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt förordning (EU) nr 648/2012.

För att bekosta Finansinspektionens övervakning enligt denna lag ska de institut som står under inspektionens tillsyn betala årliga avgifter.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifter enligt första och andra styckena.

Överklagande

5 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag och enligt förordning (EU) nr 648/2012 får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

6 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut ska gälla omedelbart, om annat inte följer av förordning (EU) nr 648/2012.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2013.

2. Särskild avgift får tas ut endast för överträdelser som har skett efter ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att 20 kap. 5 § ska upphöra att gälla

dels att 1 kap. 1 och 5 §§ och 20 kap. 3 § samt rubriken närmast före 20 kap. 3 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

I denna lag finns bestämmelser om värdepappersmarknaden.

I 2–11 kap. finns särskilda bestämmelser om värdepappersrörelse, i 12–18 kap. om börsverksamhet m.m. och i 19–21 kap. om clearingverksamhet. I 22–26 kap. finns vissa gemensamma bestämmelser.

För sådan clearingverksamhet som avses i 5 § 6 b gäller endast följande bestämmelser i denna lag:

– 1 kap. 11 och 12–14 §§ om tystnadsplikt, uppgiftsskyldighet, meddelandeförbud och ansvar,

– 23 kap. 1 § första och andra styckena, 2 §, 4 § första stycket samt 7, 11, 12 och 14 §§ om tillsyn,

– 25 kap. 1, 2, 6, 8–11, 17 samt 25–29 §§ om ingripanden, och

– 26 kap. 1 § om överklagande.

Ytterligare bestämmelser om sådan clearingverksamhet som avses i 5 § 6 b finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister¹ och lagen (2013:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

5 §²

I denna lag betyder

1. *anknutet ombud*: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepap-

¹ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1 (Celex 32012R0648).

² Senaste lydelse 2012:197.

persföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

- a) marknadsföra investerings- eller sidotjänster,
- b) ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,
- c) placera finansiella instrument, eller
- d) tillhandahålla investeringsrådgivning till kund avseende dessa instrument eller tjänster,

2. *behörig myndighet*: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

3. *börs*: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

4. *clearingdeltagare*: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

5. *clearingorganisation*: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. att driva clearingverksamhet,

5. *clearingorganisation*: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller *förordning (EU) nr 648/2012* att driva clearingverksamhet,

6. *clearingverksamhet*: fortlöpande verksamhet som består i att

a) på clearingdeltagarnas vägnar göra avräkningar i fråga om deras förpliktelser att leverera finansiella instrument eller att betala i svensk eller utländsk valuta,

b) genom att träda in som *part eller som garant ta över ansvaret för att förpliktelserna fullgörs,* eller

b) genom att träda in som *motpart till både köpare och säljare av finansiella instrument,* eller

c) på annat väsentligt sätt ansvara för att förpliktelserna avvecklas genom överförande av likvid eller instrument,

7. *direktivet om marknader för finansiella instrument*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG³, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU⁴,

8. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

9. *emittent*: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

10. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt värdepappersföretags etablering av flera driftställen i Sverige ska anses som en enda filial,

³ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1 (Celex 32004L0039).

⁴ EUT L 331, 15.12.2010, s. 120 (Celex 32010L0078).

11. *genomförandeförordningen*: kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenterings- skyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet⁵,

12. *handelsplattform*: ett multilateralt handelssystem (Multilateral Trading Facility, MTF) inom EES som drivs av ett värdepappersinstitut eller en börs och som sammanför ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredje man – inom systemet och i enlighet med icke skönsmässiga regler – så att detta leder till avslut,

13. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

14. *investeringstjänster och investeringsverksamheter*: de tjänster och verksamheter som anges i 2 kap. 1 §,

15. *kapitalbas*: detsamma som i 3 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar,

16. *koncern*: detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

17. *kreditinstitut*: bank, kreditmarknadsföretag och utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

18. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

19. *professionell kund*: en sådan kund som avses i 8 kap. 16 eller 17 §,

20. *reglerad marknad*: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredje man – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönsmässiga regler – så att detta leder till avslut,

21. *sidotjänster*: de tjänster som anges i 2 kap. 2 §,

22. *sidoverksamheter*:

a) för ett värdepappersbolag de verksamheter som anges i 2 kap. 3 och 4 §§,

b) för en börs de verksamheter som anges i 13 kap. 12 §, och

c) för en clearingorganisation de verksamheter som anges i 20 kap. 7 §,

23. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 17 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

24. *systematisk internhandlare*: värdepappersinstitut som på ett organiserat, frekvent och systematiskt sätt handlar för egen räkning genom att utföra kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform,

25. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

⁵ EUT L 241, 2.9.2006, s. 1 (Celex 32006R1287).

26. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

27. *värdepappersinstitut*: värdepappersbolag, svenska kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och utländska företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige,

28. *värdepappersrörelse*: verksamhet som består i att yrkesmässigt tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet, och

29. *öppenhetsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG⁶, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU⁷.

20 kap.

Krav på säkerhet m.m.

En clearingorganisation som inträder som part i handeln eller garanterar förpliktelser skall se till att det vid clearingverksamheten ställs betryggande säkerhet för gjorda åtaganden och att sådan säkerhet vidmakthålls så länge åtagandet består. Vid annan clearingverksamhet skall clearingorganisationen se till att det ställs säkerhet för gjorda åtaganden i den utsträckning det behövs.

En säkerhet skall anses betryggande, om det kan antas att åtagandet kan avvecklas utan att ytterligare kapital behöver skjutas till.

Krav på säkerhet

3 §

En clearingorganisation ska se till att det ställs säkerhet för gjorda åtaganden i den utsträckning det behövs.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2013.

2. En clearingorganisation som vid ikraftträdandet har tillstånd att driva sådan clearingverksamhet som avses i 1 kap. 5 § 6 b får, om en ansökan om auktorisation enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 har getts in i enlighet med artikel 89.3 i samma förordning, fortsätta med denna verksamhet till dess att ansökan har prövats slutligt. Under denna tid gäller äldre bestämmelser.

⁶ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38 (Celex 32004L0109).

⁷ EUT L 331, 15.12.2010, s. 120 (Celex 32010L0078).

En clearingorganisation ska upphöra med denna verksamhet, om det beslut som meddelats med anledning av ansökan innebär att auktorisation enligt förordning (EU) nr 648/2012 vägrats.

2.3 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 30 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

6 §¹

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i övervakning eller kontroll för sådan uppgift om en enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden som på begäran har lämnats av någon som är skyldig att lämna uppgifter till myndigheten, om övervakningen eller kontrollen sker enligt

1. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
2. lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet,
3. lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument,
4. lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
5. lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument,
6. lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden, *eller*
7. lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning.

6. lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,

7. lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning, *eller*

8. lagen (2013:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Om en uppgift som avses i första stycket rör den uppgiftsskyldige, gäller sekretessen endast om denne kan antas lida skada eller men om uppgiften röjs och sekretessen inte motverkar syftet med uppgiftsskyldigheten.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2013.

¹ Senaste lydelse 2012:736.

3 Ärendet och dess beredning

Europaparlamentet och rådet antog den 4 juli 2012 förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. Förordningen finns i *bilaga 1*. Förordningen trädde i kraft den 16 augusti 2012.

En faktapromemoria om förslaget överlämnades till riksdagen i oktober 2010 (2010/11:FPM6).

I promemorian OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (Ds 2012:39) föreslås en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. I promemorian föreslås också ändringar i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 2*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 3*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. En sammanställning av remissvaren finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2012/3270). I denna lagrådsremiss behandlas promemorians förslag.

4 EU-förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

4.1 Bakgrund

OTC-derivat är derivatkontrakt som handlas bilateralt mellan köpare och säljare vid sidan av reglerade marknader eller andra handelsplatser, vilket innebär att information om deras villkor och innehåll vanligtvis endast är tillgänglig för avtalsparterna. Bristande insyn i handeln med OTC-derivat och förekomsten av stora motpartsrisker som inte hade åtgärdats genom tillräckliga säkerheter, i kombination med en påtaglig koncentration av risker, anses ha bidragit till att förstärka finanskrisen och dess förlopp under hösten 2008. Europeiska kommissionen inledde därför under hösten 2008 ett arbete för att åtgärda de identifierade bristerna, i första skedet avseende handeln med kreditderivat. Detta arbete har sedan utsträckts till att omfatta all handel med derivatkontrakt. Kommissionen har rapporterat resultatet av sitt arbete i form av meddelanden den 3 juli och den 20 oktober 2009.

Europeiska rådet begärde den 19 juni 2009 åtgärder bl.a. för att förbättra säkerheten i handeln med OTC-derivat. Ekofinrådet gjorde motsvarande uttalanden den 20 oktober och 2 december 2009. Vid toppmötet i Pittsburgh den 26 september 2009 enades G20 om att alla standardiserade OTC-derivat bör handlas på reglerade marknader eller, i tillämpliga fall, elektroniska handelsplattformar och clearas via centrala motparter senast i slutet av 2012 samt att uppgifter om handeln med alla OTC-derivat bör rapporteras till transaktionsregister.

Efter samråd med branschen och medlemsstaterna, bl.a. genom två offentliga konsultationer somrarna 2009 och 2010, lade kommissionen fram ett förslag till förordning den 15 september 2010. Förslaget har sedan varit föremål för förhandlingar i rådet och Europaparlamentet och har delvis ändrats i förhållande till kommissionens ursprungliga förslag. Europaparlamentet och rådet kom i mars 2012 överens om ett kompromissförslag. Förordningen utfärdades den 4 juli och trädde i kraft den 16 augusti 2012.

4.2 EU-förordningens innehåll

4.2.1 Sammanfattning

Det regelverk som den nya EU-förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister innehåller syftar till att öka transparensen på derivatmarknaden i syfte att identifiera och motverka motpartsriskerna på marknaden och därigenom säkerställa finansiell stabilitet. Förordningen innehåller krav på parterna vid handel med OTC-derivat samt regler om centrala motparter och transaktionsregister. Förordningen innebär ett krav på central clearing för alla standardiserade OTC-derivat. För OTC-derivat som inte clearas av central motpart ställs krav på ställande av säkerheter och effektiva processer för bekräftelser av gjorda affärer och förlikning mellan parterna i händelse av oenighet. I

syfte att öka transparensen införs krav på rapportering av genomförda transaktioner i OTC-derivat till transaktionsregister. Ett transaktionsregister ska offentliggöra viss aggregerad information samt göra den information som bl.a. tillsynsmyndigheter och centralbanker behöver tillgänglig för dem. Tillsynen över transaktionsregistret ska utövas av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma).

Förordningen innehåller även regler om auktorisation och tillsyn av centrala motparter. Auktorisation och tillsyn av centrala motparter utförs av nationella behöriga myndigheter med inflytande av tillsynskollegier, i vilka ingår Esma och behöriga myndigheter i andra medlemsstater som bl.a. utövar tillsyn över de största clearingmedlemmarna.

4.2.2 Innehåll, tillämpningsområde och definitioner

Förordningen ska tillämpas på centrala motparter och deras clearingmedlemmar, finansiella motparter, icke-finansiella motparter i vissa angivna fall och transaktionsregister samt handelsplatser i vissa angivna fall.

Förordningen omfattar OTC-derivat som utgör finansiella instrument enligt direktivet om marknader för finansiella instrument¹ (MiFID) (artikel 2.7 i förordningen). Kraven angående clearingskyldighet och rapportering till transaktionsregister gäller bl.a. för värdepappersbolag, kreditinstitut, försäkringsföretag, tjänstepensionsinstitut, fondbolag och förvaltare av alternativa investeringsfonder. Icke-finansiella företag omfattas av kravet på clearingskyldighet i den utsträckning som deras handel med OTC-derivat överskrider vissa tröskelvärden.

Förordningen innehåller regler om överenskommelser om samverkande system mellan centrala motparter. Dessa regler gäller dock inte derivatkontrakt utan endast överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som de definieras i MiFID.

4.2.3 Clearing, rapportering och riskbegränsning av OTC-derivat

Överenskommelsen i G20 i september 2009 innebär att alla standardiserade OTC-derivat ska bli föremål för central clearing. Uttrycket standardiserade har sedermera kommit att avse OTC-derivat tillhörande en särskild kategori av OTC-derivat som förklarats vara lämpade för central clearing.

Esma ska upprätta och föra ett register över de kategorier av OTC-derivat som är föremål för clearingskyldighet (artikel 6). Finansiella företag ska clara samtliga OTC-derivat tillhörande en kategori OTC-derivat som av Esma förklarats vara föremål för clearingskyldighet via en central motpart (artikel 4).

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1, Celex 32004L0039).

Icke-finansiella företag som handlar med OTC-derivat ska – om företagets positioner överskrider ett tröskelvärde för clearingskyldighet – underrätta Esma och den behöriga myndigheten. Om genomsnittspositionen överskrider den fastställda tröskeln under 30 arbetsdagar, ska företaget också clara alla relevanta framtida OTC-kontrakt inom fyra månader från det att företaget började omfattas av clearingkravet (artikel 10).

Vid beräkning av huruvida ett icke-finansiellt företag innehar derivatpositioner som överstiger tröskelvärdet för clearingskyldighet undantas derivatpositioner som företaget har ingått i syfte att minska risker som är direkt hänförliga till bolagets kommersiella verksamhet eller till verksamhet som avser finansförvaltning i företaget eller inom den företagsgrupp i vilken företaget ingår.

För OTC-derivat som inte clearas av en central motpart ställs krav på bl.a. ställande av säkerheter och på effektiva processer för bekräftelser av gjorda affärer och förlikning mellan parterna i händelse av oenighet (artikel 11).

Motparter och centrala motparter ska rapportera in uppgifter om derivatkontrakt som de har ingått och alla ändringar eller avslut till ett transaktionsregister (artikel 9). Rapporteringsskyldigheten kan delegeras vilket bl.a. innebär att icke-finansiella företag kan överlämna rapporteringen till ett finansiellt företag som utgör motpart i en viss derivattransaktion.

En central motpart som auktoriserats för clearing av OTC-derivat av ett visst slag ska acceptera clearing av sådana derivatkontrakt utan diskriminering och oberoende av handelsplats (artikel 7). En handelsplats ska i sin tur på begäran av en central motpart bistå med transaktionsuppgifter på ett icke-diskriminerande och öppet sätt till alla centrala motparter som blivit auktoriserade att clara OTC-derivat som handlas på dessa handelsplatser (artikel 8).

Medlemsstaterna är skyldiga att fastställa regler om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna om clearing- och rapporteringsskyldighet och riskbegränsande åtgärder beträffande OTC-derivat (artikel 12). Sanktionerna ska åtminstone innebära administrativa avgifter.

4.2.4 Centrala motparter

Ansvar för auktorisation och tillsyn av centrala motparter ska åligga den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en central motpart är etablerad. Även ett tillsynskollegium ska ha inflytande i auktorisationsprocessen. I tillsynskollegiet ingår Esma, behöriga myndigheter i andra medlemsstater som utövar tillsyn över bl.a. de största clearingmedlemmarna hos den centrala motparten samt berörda centralbanker. Om samtliga medlemmar i tillsynskollegiet är eniga om att auktorisation inte bör beviljas, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad inte bevilja auktorisation (artikel 17.4). Om ett gemensamt yttrande inte kan uppnås genom överenskommelse och om en majoritet bestående av två tredjedelar av medlemmarna i tillsynskollegiet motsätter sig att auktorisation meddelas, får den behöriga myndigheten hänskjuta frågan till Esma för avgörande. I sådana

fall ska den behöriga myndigheten meddela beslut i enlighet med Emas beslut.

Auktorisationen ska gälla inom hela EU (artikel 14.2). I auktorisationen ska det anges vilka tjänster och verksamheter som den centrala motparten är auktoriserad för samt vilka klasser av finansiella instrument som omfattas av auktorisationen.

Kraven på en central motpart avser bl.a. organisation, uppföranderegler och finansiella resurser.

De organisatoriska kraven utgörs av bl.a. krav på styrelsens sammansättning (minst två tredjedelar, och inte färre än två, av ledamöterna ska vara oberoende), krav på en separat riskkommitté som ska rapportera direkt till styrelsen, krav beträffande ägare med kvalificerade innehav, arrangemang för att hantera intressekonflikter och krav som säkerställer att en central motpart kan fullgöra sina åtaganden även i en krissituation.

Uppförandereglerna innebär bl.a. att en central motpart ska verka i clearingmedlemmarnas och deras kunders intressen. Det ställs villkor för deltagande i clearing som clearingmedlem och separata krav på separation av positioner och tillgångar på ett sådant sätt att kundernas tillgångar skyddas i händelse av clearingmedlemmens obestånd.

Kraven på finansiella resurser utöver startkapital syftar till att säkerställa att verksamheten under alla omständigheter kan avvecklas på ett ordnat sätt. De tillkommande finansiella resurserna avser s.k. marginalsäkerheter som syftar till att begränsa motpartsrisker, en obeståndsfond som begränsar motpartsriskerna ytterligare och tillräckliga finansiella resurser som tillsammans med obeståndsfonden säkerställer att en central motpart under alla omständigheter kan motstå samtidiga fallissemang för de två största clearingmedlemmarna (i termer av ackumulerade positioner).

En central motpart ska säkerställa att den, i händelse av en clearingmedlems obestånd, har rätt att likvidera medlemmens egna positioner och att överföra eller likvidera positioner som tillhör medlemmens kunder.

Modeller och parametrar som en central motpart utnyttjar för att bestämma marginalkrav och andra krav som rör riskhantering ska regelbundet utsättas för stresstester och verifieras mot historiska data.

En central motpart ska informera den behöriga myndigheten och Esma och ha fått tillstånd innan modeller och parametrar ändras.

Centrala motparter i tredjeland kan godkännas att tillhandahålla clearingtjänster inom EU under vissa förutsättningar, bl.a. att kommissionen har fattat ett beslut om likvärdighet angående landets reglering och tillsyn och att Esma har upprättat ett ramverk för samarbete gällande utbyte av information och koordinerad tillsyn (artikel 25). Ett sådant godkännande av centrala motparter i tredjeland ges av Esma.

Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som ska svara för att uppgifterna enligt förordningen utförs när det gäller auktorisation och tillsyn av centrala motparter som är etablerade på deras territorium (artikel 22.1). Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har tillräckliga tillsyns- och utredningsbefogenheter för att fullgöra sina uppdrag samt att lämpliga administrativa åtgärder, i enlighet med nationell lagstiftning, kan vidtas eller införas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer, om förordningens bestämmelser inte efterlevs (arti-

kel 22.2 och 22.3). Dessa åtgärder ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

4.2.5 Överenskommelser om samverkande system

En central motpart får ingå en överenskommelse med en annan central motpart om att deras system ska samverka (artikel 51). En central motpart får neka till eller begränsa sådan samverkan enbart med hänvisning till behovet av att hantera de risker som en samverkansöverenskommelse kan innebära. Överenskommelser om samverkan ska godkännas enligt samma förfarande som gäller vid auktorisation som central motpart. Som villkor för godkännande gäller särskilda krav på riskhantering som bl.a. har till syfte att en central motpart ska stå emot konsekvenserna av om en annan central motpart som är sammanlänkad genom en överenskommelse om samverkande system är på obestånd.

Kommissionen ska årligen ta fram en rapport som innehåller en utvärdering av potentiella systemrisker och ökade kostnader till följd av överenskommelser om samverkande system.

4.2.6 Transaktionsregister

Enligt förordningen ska parterna och den centrala motparten rapportera ingångna derivatkontrakt till ett transaktionsregister (se artikel 9). Ett transaktionsregister ska vara en i EU etablerad juridisk person som uppfyller förordningens krav. Esma ska registrera och utöva tillsyn över transaktionsregister i samråd med behöriga myndigheter (jfr artikel 55.1 och artikel 71.2). Esma har befogenhet att – efter hörande av berörda parter (artikel 67) – besluta om avgifter och viten (artiklarna 65 och 66). Sådana beslut kan överprövas av EU-domstolen (artikel 69). Esma får för fullgörande av sitt uppdrag kräva in information, göra allmänna utredningar och inspektioner.

Ett transaktionsregister i tredjeland får godkännas av Esma under förutsättning att (1) EU har ingått en internationell överenskommelse med landet i fråga gällande ömsesidig tillgång till och utbyte av information, (2) kommissionen har fattat beslut om att regelverket och tillsynen i landet är likvärdiga med regelverket och tillsynen i EU samt (3) det finns arrangemang mellan Esma och relevanta behöriga myndigheter i det tredjelandet som minst omfattar utbyte av information och koordination av tillsynen (artikel 77).

Kraven på transaktionsregister gäller bl.a. verksamhetens tillförlitlighet samt informationens tillgänglighet och kvalitet. Informationen ska göras tillgänglig för bl.a. Esma, behöriga myndigheter och centralbanker. Information i aggregerad form ska offentliggöras. Ett transaktionsregister ska offentliggöra totala positioner per klass av derivat i de kontrakt som inrapporterats (artikel 81).

Till dess att ett beslut om registrering eller godkännande av ett transaktionsregister enligt förordningen har fattats ska nationella regler om auktorisation, registrering och godkännande av transaktionsregister fortsätta att gälla och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där

transaktionsregistret är etablerat fortsätta att utöva tillsynen över detta (artikel 89.7).

4.3 Det fortsatta arbetet inom EU

Medlemsstaterna ska senast den 17 februari 2013 underrätta kommissionen om de bestämmelser om sanktioner som gäller vid överträdelser av förordningen i enlighet med artikel 12.

Kommissionen ska senast den 17 augusti 2015 göra en allmän utvärdering av förordningen (artikel 85.1). En rapport ska läggas fram till Europaparlamentet och rådet, eventuellt åtföljd av lämpliga förslag. Kommissionen ska exempelvis i samordning med Esma och relevanta sektorsmyndigheter bedöma vilken systemvikt icke-finansiella företags transaktioner med OTC-derivat har och i synnerhet vilken effekt förordningen får på icke-finansiella företags användning av OTC-derivat.

Kommissionen ska också senast den 17 augusti 2014, efter samråd med Esma och den Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (European Insurance and Occupational Pension Authority, Eiopa), göra en utvärdering av de åtgärder som vidtagits av de centrala motparterna i syfte att ta fram tekniska lösningar för pensionsförvaltares ställande av tilläggsäkerheter (artikel 85.2).

Esma ska, senast den 30 september 2014, överlämna rapporter till kommissionen i flera frågor som rör tillämpningen av förordningen.

Esma ska ta fram en årlig sammanställning till Europaparlamentet, rådet och kommissionen över de sanktioner som meddelats av behöriga myndigheter.

5 Kompletteringar till EU-förordningen

5.1 En ny lag

Regeringens förslag: En ny lag med de bestämmelser som är nödvändiga till följd av EU-förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister införs.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har ingen erinran mot det.

Skälen för regeringens förslag: En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt varken ska eller får inkorporeras i eller transformeras till nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att införliva EU-förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister i svensk rätt får Sverige därför inte vidta. Som redogjorts för i avsnitt 4 förutsätter förordningen dock att vissa nationella regler införs. Det krävs att varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som ska svara för att uppgifterna enligt förordningen utförs. Vidare fordras att denna myndighet ges de befogenheter som den enligt förordningen ska ha, samt att medlemsstaterna inför sanktioner mot överträdelse av reglerna i förordningen.

Mot bakgrund härav föreslås att en ny lag med de bestämmelser som är nödvändiga till följd av EU-förordningen införs.

I lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden finns regler om clearingorganisationer som agerar central motpart. De bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden som reglerar den behöriga myndighetens befogenheter vid fullgörandet av sina uppgifter samt den behöriga myndighetens möjligheter att påföra sanktioner gentemot clearingorganisationer som agerar central motpart, ska kvarstå. Se avsnitt 5.7.

5.2 Behörig myndighet

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska vara behörig myndighet enligt EU-förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har ingen erinran mot det. *Finansinspektionen* har efterfrågat att inspektionen utses till behörig myndighet genom en förordning för det fall de tekniska standarder som avses i EU-förordningen skulle träda i kraft före den föreslagna lagen.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 10.5 i förordningen ska varje medlemsstat utse en behörig myndighet som ska utöva tillsyn över att icke-finansiella företag följer reglerna i förordningen.

Enligt artikel 22 i förordningen ska varje medlemsstat även utse en behörig myndighet som ska utföra uppgifterna enligt förordningen när det gäller auktorisation och tillsyn av centrala motparter.

Enligt förordningen ska Esma ansvara för tillsynen och registreringen av transaktionsregister men även de behöriga myndigheterna ska ha vissa befogenheter när det gäller tillsynen över transaktionsregister.

Förordningen riktar sig till såväl finansiella företag som icke-finansiella företag under vissa i förordningen givna förutsättningar. Finansiella företag står under tillsyn av Finansinspektionen enligt flera olika lagar, bl.a. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

I Sverige ansvarar Finansinspektionen för tillsynen över företagen på finansmarknaden och ska enligt förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen arbeta bl.a. för ett stabilt och väl fungerande finansiellt system och följa och analysera utvecklingen inom sitt ansvarsområde. Finansinspektionen har kunnig personal med god insyn i finansmarknaden. Finansinspektionen har också ett internationellt kontaktnät med andra tillsynsmyndigheter. Finansinspektionen har även utsetts till behörig myndighet enligt flera tidigare EU-rättsakter på det finansiella området.

Clearingorganisationer som bedriver clearingverksamhet som består i att agera central motpart står enligt gällande rätt under Finansinspektionens tillsyn enligt lagen om värdepappersmarknaden.

Mot bakgrund av det anförda görs bedömningen att Finansinspektionen är den lämpligaste myndigheten att hantera tillämpning och övervakningen även avseende övriga regler i förordningen.

Regeringen har genom en ändring i förordningen med instruktion för Finansinspektionen tills vidare utsett inspektionen till behörig myndighet enligt förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (SFS 2012:739). Detta var nödvändigt eftersom EU-förordningen trädde i kraft redan under 2012. Regeringen föreslår dock, för att hålla samman de bestämmelser som gäller Finansinspektionens befogenheter enligt förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, att det i den föreslagna nya lagen anges att Finansinspektionen är behörig myndighet.

Genom att Finansinspektionen utses som behörig myndighet får inspektionen de befogenheter som den behöriga myndigheten har direkt på grund av förordningen. Detta följer av att förordningen är direkt tillämplig i alla medlemsstater. Därmed fordras inga lagstiftningsåtgärder från svensk sida i dessa delar. Däremot krävs enligt förordningen att den behöriga myndigheten genom nationella lagstiftningsåtgärder ges vissa befogenheter för att kunna fullgöra efterlevnaden av förordningens bestämmelser. Dessa lagstiftningsåtgärder behandlas i avsnitten 5.3 och 5.4.

5.3 Finansinspektionens befogenheter

5.3.1 Förordningens krav

Förordningen saknar bestämmelser om de befogenheter de nationella behöriga myndigheterna ska ha vid tillsynen över att bestämmelserna om clearing- och rapporteringsskyldighet samt riskbegränsande åtgärder

följs. Enligt artikel 12 i förordningen ställs enbart krav på att det ska finnas sanktioner vid överträdelser av dessa bestämmelser.

Enligt artikel 22.2 i förordningen ska varje medlemsstat se till att den behöriga myndigheten har tillräckliga tillsyns- och utredningsbefogenheter för att fullgöra sitt uppdrag när det gäller auktorisation och tillsyn över centrala motparter som är etablerade på deras territorium.

5.3.2 Överväganden

Regeringens förslag: För tillsynen över att bestämmelserna i EU-förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister följs får Finansinspektionen förelägga ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat, och att den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken ska inställa sig till förhör. Föreläggandet får dock inte strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Finansinspektionen får också förelägga den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen att inom viss tid vidta en viss åtgärd för att komma till rätta med situationen eller upphöra med ett visst agerande.

Ett beslut om föreläggande får förenas med vite.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorians förslag fanns det inte någon möjlighet för Finansinspektionen att förelägga den som åsidosatt sina skyldigheter enligt förordningen att vidta rättelse eller att förena ett beslut om föreläggande med vite.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* och *Sveriges riksbank* anser att ett företag eller någon annan som inte följer en begäran om att tillhandahålla uppgifter eller handlingar ska kunna föreläggas vid vite att vidta rättelse. Riksbanken förutsätter att uppgiftsskyldigheten inte omfattar Riksbanken. *FAR* anser att även revisorer uttryckligen bör undantas från uppgiftsskyldigheten när uppgiftslämnandet skulle strida mot den lagstadgade tystnadsplikten för revisorer.

Skälen för regeringens förslag: Enligt gällande rätt följer Finansinspektionens befogenheter av de olika lagar som reglerar den berörda verksamheten, t.ex. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument och lagen (2004:46) om investeringsfonder. Utgångspunkten för Finansinspektionens befogenheter för tillsyn avseende bestämmelserna i EU-förordningen bör vara att de ska ligga i linje med det som sedan tidigare gäller i jämförbar lagstiftning, under förutsättning att detta är förenligt med förordningen och särskilda skäl inte talar emot det. I syfte att utöva tillsyn över såväl finansiella företag som icke-finansiella företag enligt bestämmelserna i förordningen om clearingskyldighet, rapporteringsskyldighet, riskbegränsande åtgärder och centrala motparter bör möjligheten att förelägga företag eller annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat, och att den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken ska ställa in sig till förhör utgöra tillräckliga befogenheter för Finansinspektionen.

Finansinspektionen och *Riksbanken* efterfrågar en möjlighet för inspektionen att förelägga den som inte följer en begäran om att tillhandahålla uppgifter eller annat eller att inställa sig till förhör att göra rättelse och att ett sådant föreläggande ska kunna förenas med vite. Detta är en möjlighet som *Finansinspektionen* har enligt flera lagar på värdepappersmarknadsområdet (se t.ex. 6 kap. 1 a och 3 §§ lagen om handel med finansiella instrument samt 23 kap. 3 § och 25 kap. 29 § lagen om värdepappersmarknaden). Regeringen instämmer i synpunkterna från *Finansinspektionen* och *Riksbanken* att inspektionen bör få möjlighet att även förena en begäran enligt den föreslagna nya lagen med vite.

Enligt 4 och 5 §§ lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning har *Finansinspektionen* möjlighet att förelägga den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt den EU-förordningen att inom viss tid vidta en viss åtgärd för att komma till rätta med situationen eller upphöra med ett visst agerande. Ett sådant föreläggande får förenas med vite. Regeringen anser att *Finansinspektionen* bör ha motsvarande möjlighet även enligt den föreslagna nya lagen.

Finansinspektionens tillsynsbefogenheter bör framgå direkt av den nya lagen. I likhet med vad som anges i bl.a. 23 kap. 3 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden bör det anges att ett föreläggande inte får strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater. Advokater som avkrävs uppgifter kan alltså underlåta att lämna sådana, om det skulle kunna medföra straffrättsligt ansvar för brott mot tystnadsplikt. *FAR* anser att även revisorer uttryckligen bör undantas från uppgiftsskyldighet när uppgiftslämnande skulle strida mot den lagstadgade tystnadsplikten för revisorer. Bestämmelsen, som har sin motsvarighet i ett antal lagar på bl.a. det finansiella området, är inte avsedd att tolkas motsatsvis, dvs. den utesluter inte att även andra tystnadsplikter kan upprätthållas (jfr prop. 2011/12:175 s. 19 f.). Mot bakgrund av det anser regeringen att det inte finns tillräckliga skäl för att införa ett uttryckligt undantag även för revisorer.

Det bör också i detta sammanhang påpekas att skyldigheten att inställa sig till förhör inte innebär någon skyldighet att yttra sig vid förhöret, oavsett tystnadsplikt (prop. 2004/05:142 s. 117 f.).

Det faller sig naturligt att *Riksbanken* – som är en myndighet under riksdagen – inte bör omfattas av en uppgiftsskyldighet gentemot *Finansinspektionen* vid dess tillsyn över att bestämmelserna i EU-förordningen följs. Regeringen instämmer därför i *Riksbankens* synpunkt rörande uppgiftsskyldigheten. I sammanhanget kan noteras att *Riksbanken* har en skyldighet enligt 4 kap. 3 § lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank att i viktigare frågor som har samband med betalningssystemets stabilitet eller berör *Finansinspektionens* tillsynsverksamhet samråda med inspektionen samt vid ett sådant samråd lämna *Finansinspektionen* de uppgifter som behövs. Därtill kommer den skyldighet som följer för relevanta myndigheter av artikel 84 i EU-förordningen att utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt förordningen (se avsnitt 5.6.1).

5.4 Transaktionsregister

5.4.1 Medverkan av den behöriga myndigheten

Regeringens bedömning: Finansinspektionen får, direkt på grund av artikel 63.5 och 63.6 i EU-förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, vidta de åtgärder som föreskrivs där avseende transaktionsregister. Förordningen föranleder inte några lagstiftningsåtgärder i denna del.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har ingen erinran mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt förordningen svarar Esma för övervakning och tillsyn över transaktionsregister. Om Esma delegerar en utredningsuppgift eller utförandet av en platsundersökning till en behörig myndighet, så följer det av artikel 74 jämförd med artikel 63.6 i förordningen att den behöriga myndigheten har samma befogenheter som Esma i detta avseende. Av artikel 63.5 i förordningen följer även att om Esma begär bistånd av en behörig myndighet vid en platsundersökning har också de tjänstemän som är anställda vid, bemyndigade eller utsedda av den behöriga myndigheten de befogenheter som tillkommer Esma.

En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat och varken ska eller får inkorporeras i eller transformeras till nationell rätt. Esmas eller de nationella myndigheternas befogenheter kan således inte begränsas i svensk lag utöver vad som följer av förordningen. Det innebär att artikel 63.5 och 63.6 i här berörda delar inte föranleder några lagstiftningsåtgärder.

5.4.2 Tillstånd vid inhämtande av uppgifter

Regeringens bedömning: Det bör inte införas något krav på att Esma ska inhämta tillstånd från en domstol eller annan rättslig myndighet innan Esma begär in uppgifter av vissa juridiska personer.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har ingen erinran mot den.

Skälen för regeringens bedömning: För att Esma ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt artikel 62 i förordningen får myndigheten begära information av vissa juridiska personer som anges i artikel 61.1 i förordningen, dvs. transaktionsregister, anknutna tredje parter och de tredje parter till vilka transaktionsregister gett i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller verksamhet. Enligt artikel 62.1 i förordningen får Esma även genomföra utredningar av dessa juridiska personer. Utredningen kan bl.a. omfatta inhämtande av kopior på handlingar och uppgifter om tele- och datatrafik samt intervjuer med fysiska eller juridiska personer. Om en begäran om inhämtande av uppgifter om tele- och datatrafik kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt nationell

rätt, ska Esma ansöka om ett sådant tillstånd (artikel 62.5). Esma får också ansöka om ett sådant tillstånd i förebyggande syfte.

Det finns för närvarande ingen skyldighet för Finansinspektionen att begära tillstånd från en domstol eller annan rättslig myndighet innan Finansinspektionen begär in uppgifter om tele- och datatrafik. Detta gäller även för det fall Finansinspektionen begär in uppgifter från andra än de som står under Finansinspektionens tillsyn. Det finns därför inte skäl att föreskriva en annan ordning avseende Esma, som endast får begära uppgifter från en begränsad personkrets.

Esmas möjlighet att begära in uppgifter begränsas också av det skydd som föreskrivs i artikel 60 i förordningen för sådan information och sådana handlingar som omfattas av rättsliga privilegier. Information och handlingar som omfattas av rättsliga privilegier torde t.ex. innefatta information eller handlingar som är sekretessbelagda enligt lag eller som åtnjuter skydd enligt tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen. I den mån Esma ändå skulle komma att ta del av sådan information eller sådana handlingar får det förutsättas att informationen inte utnyttjas och att handlingarna återlämnas.

De aktuella reglerna i förordningen motsvarar reglerna om inhämtande av uppgifter om tele- och datatrafik i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 513/2011 av den 11 maj 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut². Mot bakgrund härav görs samma bedömning avseende reglerna i förordningen som beträffande reglerna om kreditvärderingsinstitut i förordningen om kreditvärderingsinstitut (se prop. 2011/12:40 s. 21 f.).

5.4.3 Platsundersökningar

Regeringens förslag: Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att en platsundersökning ska kunna genomföras.

Regeringens bedömning: Det bör inte införas något krav på ett tillstånd från en domstol eller annan rättslig myndighet innan det sker en platsundersökning med eller utan handräckning av Kronofogdemyndigheten.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har ingen erinran mot dem. *Sveriges advokatsamfund* anser att det i förarbetena bör anges att advokatbyråer inte kan bli föremål för platsundersökningar i den mån det skulle innebära röjande av sådan information som omfattas av rättsligt skydd.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt artikel 63 i förordningen har Esma möjlighet att genomföra nödvändiga platsundersökningar hos de juridiska personer som anges i artikel 61.1 i

² Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 513/2011 av den 11 maj 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 145, 31.5.2011, s. 30, Celex 32011R0513).

förordningen. Tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en platsundersökning ska därvid få tillträde till alla företagslokaler och mark som tillhör den berörda juridiska personen. De har även befogenhet att försegla företagslokaler, räkenskaper och affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för undersökningen. Esma är inte skyldig att i förväg underrätta det berörda företaget om en förestående undersökning, eftersom det kan spoliera syftet med undersökningen.

De juridiska personer som anges i artikel 61.1 i förordningen är, enligt artikel 66, vid vite skyldiga att underkasta sig sådana undersökningar som Esma beordrat genom ett beslut. Innan Esma fattar ett beslut om att genomföra en platsundersökning, ska myndigheten samråda med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där platsundersökningen ska genomföras.

Den berörda behöriga myndigheten ska på begäran aktivt bistå Esma. För det fall ett företag motsätter sig en platsundersökning som beslutats av Esma ska den behöriga myndigheten enligt artikel 63.7 i förordningen lämna nödvändigt bistånd för att undersökningen ska kunna genomföras och vid behov begära handräckning av en verkställande myndighet. Enligt artikel 63.8 i förordningen ska även, om det enligt nationella bestämmelser krävs ett särskilt tillstånd från en rättslig myndighet för att genomföra en platsundersökning eller lämna sådan handräckning som följer av artikel 63.7 i förordningen, den behöriga myndigheten ansöka om ett sådant tillstånd. Ansökan om ett sådant tillstånd får också göras i förebyggande syfte.

För att Sverige ska leva upp till sitt åliggande enligt artikel 63 i förordningen är det nödvändigt att införa en bestämmelse om att Finansinspektionen ska kunna begära handräckning av en verkställande myndighet för det fall någon motsätter sig en platsundersökning. Reglerna om platsundersökningar i förordningen motsvarar reglerna om platsundersökningar i artikel 23d i förordningen om kreditvärderingsinstitut. Samma ordning som gäller för kreditvärderingsinstitut bör gälla för transaktionsregister. Kronofogdemyndigheten bör således, i likhet med det som gäller enligt 3 § lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut, utses till den myndighet som ska lämna handräckning för att platsundersökningar ska kunna genomföras.

Vid handräckning bör bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelse som inte avser betalningsskyldighet eller avhysning gälla. Det innebär att utsökningsbalkens bestämmelser gäller i den mån de är tillämpliga. Kronofogdemyndigheten bör dock inte underrätta den hos vilken undersökningen ska genomföras innan verkställighet sker eftersom Esma, enligt förordningen, ska kunna genomföra platsundersökningar utan att i förväg meddela detta till det berörda företaget. Kronofogdemyndigheten har med stöd av reglerna i utsökningsbalken befogenhet att vidta behövliga tvångsåtgärder och myndigheten kan också vid behov begära biträde av polismyndigheten, 2 kap. 17 § utsökningsbalken och 3 kap. 3 § utsökningsförordningen (1981:981).

Frågan är om det ska införas krav på ett tillstånd från en domstol eller annan rättslig myndighet innan det genomförs en platsundersökning eller innan handräckning lämnas vid en platsundersökning. Av artikel 63.9 i

förordningen följer att en domstolsprövning i så fall ska avse äktheten i Esmas beslut samt användningen av tvångsåtgärder och att den inte får avse behovet av platsundersökning. Behovet av platsundersökning kan dock prövas av Europeiska unionens domstol enligt artikel 63.9. Med hänsyn till den begränsade prövning som kan ske i nationell domstol eller annan rättslig myndighet och då ett beslut om platsundersökning kan överklagas i annan ordning framstår det inte som motiverat att införa krav på en nationell prövning i domstol eller vid annan rättslig myndighet.

Det finns i sammanhanget även skäl att peka på att Esmas möjlighet att begära platsundersökningar och därmed Finansinspektionens utrymme att begära handräckning är begränsad av det skydd som föreskrivs i artikel 60 i förordningen och som innebär att Esma inte får använda sig av några utredningsbefogenheter för att avkräva sådan information och sådana handlingar som omfattas av rättsliga privilegier. Av detta följer att några platsundersökningar inte får göras om detta skulle leda till röjandet av sådan information som omfattas av rättsligt skydd. Det kan t.ex. gälla platsundersökningar hos medieföretag. I dessa situationer gäller det skydd för tryck- och yttrandefriheten som följer av tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen. Som *Sveriges advokatsamfund* har påpekat innebär detta också att advokatbyråer inte kan bli föremål för platsundersökningar i den mån det skulle innebära röjande av sådan information som omfattas av advokaters tystnadsplikt.

5.4.4 Verkställighet av Esmas beslut om avgifter och viten

Regeringens förslag: Kronofogdemyndigheten anges som ansvarig myndighet för äkthetskontroll enligt artikel 68 i EU-förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Beslut om avgifter eller viten enligt förordningen får verkställas enligt utskönningsbalkens bestämmelser på samma sätt som en svensk dom som har vunnit laga kraft, om inte något annat följer av förordningen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har ingen erinran mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 68.4 i förordningen är beslut om avgifter och vite verkställbara. Verkställigheten ska följa nationella civilprocessrättsliga bestämmelser. Medlemsstaterna är enligt nämnda artikel skyldiga att utse en myndighet som ska pröva om ett beslut av Esma om avgift eller vite är äkta. Den prövning som ska göras enligt artikeln är mycket begränsad och en domstolsprövning framstår därför inte som befogad. Reglerna i artikel 68.4 i förordningen motsvarar reglerna i artikel 36d i förordningen om kreditvärderingsinstitut. Detta talar för att samma ordning för förordningen bör gälla som för Esmas beslut enligt förordningen om kreditvärderingsinstitut enligt 4 § lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut (se prop. 2011/12:40 s. 24 f.). Kronofogdemyndigheten har även i flera andra fall ansetts vara den lämpligaste myndigheten för att ta ställning till om ett utländskt avgörande kan verkställas här i landet, se t.ex. lagen (2009:1427) om erkännande

och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen och lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område liksom de överväganden som görs i prop. 2010/11:43 om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen. Vid Kronofogdemyndigheten finns således kompetens och viss vana vid likartade frågor. Kronofogdemyndigheten är också den myndighet som kommer att ansvara för den praktiska verkställigheten. Kronofogdemyndigheten bör därför utses till ansvarig myndighet även för äkthetskontroll enligt artikel 68.4 i förordningen.

Esmas beslut om avgifter eller viten ska anses som en sådan utländsk exekutionstitel som är verkställbar i Sverige enligt 3 kap. 2 § utsökningsbalken. Tillämpningen av bestämmelsen föreslås följa de regler som gäller för verkställighet av en svensk dom som har vunnit laga kraft. Förordningens regler om verkställighet ska ha företräde i förhållande till utsökningsbalken, vilket får betydelse när det gäller uppskjuten verkställighet (jfr artikel 68.4).

5.5 Särskild avgift

5.5.1 Förordningens krav

Enligt artikel 12.1 i förordningen ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna om clearing-skyldighet för OTC-derivat, rapporteringsskyldighet för derivatkontrakt och riskbegränsande åtgärder beträffande OTC-derivat som inte clearas av en central motpart. Medlemsstaterna ska vidare vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att dessa bestämmelser genomförs. Sanktionerna i fråga ska åtminstone innebära administrativa avgifter samt vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Av artikel 12.2 i förordningen framgår det att behöriga myndigheter som är ansvariga för tillsynen över finansiella företag och icke-finansiella företag ska offentliggöra varje sanktion som har beslutats med anledning av överträdelser av reglerna i artiklarna 4, 5 och 7–11, såvida inte sådant offentliggörande skulle äventyra den finansiella marknaden eller orsaka oproportionerlig skada för de inblandade parterna. Offentliggörandet av en sanktion får enligt förordningen inte heller innebära att personuppgifter offentliggörs. Senast sex månader efter att förordningen har trätt i kraft ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om vilka sanktionsbestämmelser som införts (artikel 12.2).

5.5.2 Överväganden

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska besluta om att ta ut en särskild avgift av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen om OTC-derivat centrala motparter och transaktionsregister när det gäller clearing eller rapportering av derivatkontrakt eller införande av riskbegränsande åtgärder.

Den särskilda avgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor. Avgiften ska tillfalla staten. Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller om det annars finns särskilda skäl, får avgiften efterges helt eller delvis. En särskild avgift får bara tas ut om den som avgiften gäller, inom två år från det att överträdelsen ägde rum, har delgetts en upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av Finansinspektionen. En särskild avgift ska betalas inom 30 dagar efter det att beslutet vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet. Om särskild avgift inte betalas inom denna tid, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning.

Verkställighet får ske enligt utsökningsbalkens bestämmelser. Särskild avgift ska falla bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* påpekar att förslaget ger Finansinspektionen vidsträckt möjligheter att diskretionärt fastställa avgiftsnivåerna och förordar att de närmare förutsättningarna för bestämmande av den särskilda avgiften bör framgå av den nya lagen. Advokatsamfundet anser att den nya lagen också bör innehålla skälighets- och proportionalitetsrekvisit.

Skälen för regeringens förslag: Som redogjorts för i avsnitt 4.2.3 innehåller förordningen krav på att medlemsstaterna antar regler om sanktioner vid överträdelser av reglerna om clearingskyldighet, rapporteringsskyldighet och riskbegränsande åtgärder (artikel 12). De sanktioner som Finansinspektionen kan tillgripa mot finansiella företag enligt gällande rätt följer av flera olika lagar, bl.a. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Förordningen riktar sig i den del som avser clearing, rapportering och riskbegränsande åtgärder, som tidigare berörts, inte enbart till finansiella företag utan även till icke-finansiella företag under vissa förutsättningar. Icke-finansiella företag omfattas även av viss befintlig lagstiftning på finansmarknadsområdet, t.ex. bestämmelser om prospekt i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument och bestämmelser om information som emittenter ska lämna enligt lagen om värdepappersmarknaden. Utgångspunkten för Finansinspektionens befogenheter beträffande såväl finansiella som icke-finansiella företag, som föranleds av förordningen, bör därför vara att de ska ligga i linje med vad som redan gäller enligt lagstiftning på finansmarknadsområdet. En förutsättning är att det är förenligt med förordningen och att särskilda skäl inte talar emot det.

En administrativ sanktion som blivit allt vanligare på finansmarknadsområdet är sanktionsavgifter som beslutas av Finansinspektionen. I 6 kap. 3 a § lagen om handel med finansiella instrument finns bestämmelser om att en särskild avgift ska tas ut av den som bryter mot vissa angivna bestämmelser i den lagen. Liknande bestämmelser finns i andra lagar som reglerar Finansinspektionens övervakning av de finansiella marknaderna (se 20–24 §§ lagen [2000:1087] om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, 7 kap. 2 § lagen [2006:451] om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden och 25 kap. 19 §

lagen om värdepappersmarknaden). Regleringen med en särskild avgift som tas ut av regelöverträdare har ansetts tillgodose unionsrättsliga krav på effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner (se prop. 2004/05:158 s. 142 f., prop. 2005/06:140 s. 140 ff. och prop. 2006/07:65 s. 226 ff.).

Överträdelser i form av att ett finansiellt eller icke-finansiellt företag underlåter att cleara OTC-derivat via en central motpart trots att clearing-skyldighet föreligger eller rapportera derivatkontrakt till transaktionsregister förutsätts bli förhållandevis lätta att pröva i flertalet fall. Prövningen av huruvida företagen vidtagit nödvändiga riskbegränsande åtgärder vid handeln med OTC-derivat som inte clearats av central motpart har skett, kan ställa krav på att Finansinspektionen utför en mer omfattande prövning i varje enskilt fall. För samtliga överträdelser gäller dock att de typiskt sett äventyrar stabiliteten på den finansiella marknaden. Inspektionen bör därför ges möjlighet att besluta om en särskild avgift vid alla dessa överträdelser. I ett sanktionssystem som bygger på ett mer eller mindre strikt ansvar bör det emellertid finnas möjlighet till eftergift. Om en överträdelse bedöms som ringa eller ursäktlig, bör avgiften således kunna efterges. Det bör också finnas en möjlighet att helt eller delvis efterge avgiften i andra situationer (se prop. 2004/05:158 s. 142 och där gjorda hänvisningar).

Genom att lägga fast en vid ram för den särskilda avgiftens storlek ges utrymme för nyanserade bedömningar rörande avgiftens storlek i det enskilda fallet. Samtliga relevanta omständigheter bör vägas in vid bestämmandet av den särskilda avgiften. Med anledning av *Advokatsamfundets* önskemål om skälighets- och proportionalitetsrekvisit konstaterar regeringen att det följer av allmänna förvaltningsrättsliga principer att en sanktionsavgift måste vara proportionell i förhållande till överträdelserna (se prop. 2011/12:175 s. 25). En proportionalitetsbedömning torde även innefatta en skälighetsprövning.

Vid prövningen av avgiftens storlek bör särskild hänsyn tas till hur allvarlig överträdelserna är i det enskilda fallet. Eftersom såväl finansiella som icke-finansiella företag omfattas av regleringen, kan de företag som omfattas ha varierande storlek. Finansinspektionen bör därför även kunna väga in företagens ekonomiska förhållanden i bedömningen, främst för att undvika att sanktionen drabbar företag oproportionerligt hårt. Om det gäller en försenad rapportering till transaktionsregister, bör t.ex. hur lång tid rapporteringen är försenad kunna beaktas. Det är även rimligt att i mildrande riktning beakta om den som överträtt en bestämmelse själv anmält detta och visat beslutsamhet att komma tillrätta med bristande rutiner som leder till överträdelser. Med tanke på att många fall av överträdelser kan vara av mindre allvarlig karaktär bör det lägsta beloppet med vilket särskild avgift kan tas ut bestämmas till 5 000 kronor, vilket stämmer överens med regleringen på närliggande rättsområden.

Det högsta beloppet för den särskilda avgiften bör bestämmas så att den framstår som avskräckande även vid transaktioner som rör mycket stora värden. Finansinspektionen måste därför ha möjlighet att besluta om kraftfulla avgifter, vilket också fordras för att upprätthålla reglernas trovärdighet på marknaden. I flera av de lagar som rör Finansinspektionens tillsyn på finansmarknaden är den högsta sanktionsavgiften 50 miljoner kronor. Detta gäller t.ex. enligt 25 kap. 9 § lagen om värdepap-

persmarknaden och enligt 15 kap. 8 § lagen om bank- och finansieringsrörelse. Mot bakgrund av att derivatkontrakt kan röra mycket stora belopp och med hänsyn till syftet med förordningen – att begränsa riskerna med derivatkontrakt som handlas utanför reglerade marknader samt att öka transparensen på derivatmarknaden – är 50 miljoner kronor ett lämpligt högsta belopp med vilket särskild avgift kan tas ut. Detta belopp får vidare anses väl tillgodose förordningens krav på att de sanktioner som beslutas av medlemsstaterna ska vara avskräckande, även för de aktörer på de finansiella marknaderna som förfogar över mycket stora ekonomiska resurser (jfr prop. 2006/07:115 s. 508).

För att skapa tydlighet bör i den nya lagen anges att en särskild avgift ska tas ut vid vissa i lagtexten preciserade överträdelse av förordningens bestämmelser. På så sätt står det klart för både företagen och Finansinspektionen både vari en överträdelse kan bestå och vad som blir följden av den.

Artiklarna 7 och 8 i förordningen reglerar handelsplatsers tillträde till centrala motparter samt centrala motparters rätt att få tillgång till transaktionsuppgifter från handelsplatser. Bestämmelserna riktar sig således till centrala motparter och handelsplatser. Enligt 25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden ska Finansinspektionen ingripa mot värdepappersinstitut, börser och clearingorganisationer om de åsidosätter sina skyldigheter enligt den lagen, författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet. Bestämmelsen omfattar därmed även skyldigheter enligt förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. För åsidosättande av skyldigheter enligt artiklarna 7 och 8 i förordningen följer därmed Finansinspektionens befogenheter att utöva tillsyn och meddela sanktioner av lagen om värdepappersmarknaden (25 kap. 1 §).

Det följer av 17 § förvaltningslagen (1986:223) att Finansinspektionen ska ge den person som inspektionen överväger att ta ut en särskild avgift av tillfälle att yttra sig i ärendet innan beslut meddelas. Enligt 6 kap. 3 b § lagen om handel med finansiella instrument får beslut om att ta ut en särskild avgift bara meddelas om den som berörs har delgetts en upplysning om detta inom viss tid efter det att överträdelsen skett. På samma sätt bör en tidsfrist bestämmas i fråga om överträdelse av förordningens bestämmelser. Den tid som anges för de flesta fall av överträdelse enligt 6 kap. 3 a § lagen om handel med finansiella instrument – två år – framstår som väl avvägd. Beslut om att ta ut en särskild avgift för en överträdelse av förordningens bestämmelser bör således få meddelas endast om Finansinspektionen inom två år från det att överträdelsen ägde rum har delgett den berörda personen en upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av inspektionen.

Beträffande verkställighet av särskild avgift bör motsvarande regler gälla som i fråga om verkställighet av särskild avgift enligt lagen om handel med finansiella instrument (6 kap. 3 d–3 e §§) och lagen om värdepappersmarknaden (25 kap. 25–28 §§). Särskild avgift ska således betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet. Finansinspektionens beslut att påföra särskild avgift får då verkställas

utan föregående dom eller utslag om avgiften inte har betalats inom denna tid. Om betalning inte sker inom föreskriven tid, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Särskild avgift som påförts faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft. Denna bestämmelse ska förstås som att det är fråga om preskription. Eftersom bestämmelsen är utformad på samma sätt som i lagen om handel med finansiella instrument och i lagen om värdepappersmarknaden bör, för att undvika missförstånd beträffande övriga bestämmelser, någon annan formulering av lagtexten inte användas här. När det gäller beslutets karaktär av exekutionsurkund är avsikten att den föreslagna bestämmelsen, om att verkställighet får ske enligt utsökningsbalken om avgiften inte betalas i tid, ska klargöra just detta (jfr prop. 2006/07:115 s. 645).

Kravet i artikel 12.2 att sanktioner ska offentliggöras föranleder inte införandet av några särskilda regler i svensk lagstiftning.

5.6 Samarbete med andra behöriga myndigheter

Medlemsstaternas behöriga myndigheter har enligt artikel 23 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister en allmän skyldighet att samarbeta med varandra, Esma och vid behov med Europeiska centralbankssystemet (i det följande benämnt ECBS). Enligt artikel 24 i förordningen ska den centrala motpartens behöriga myndighet eller annan myndighet utan onödigt dröjsmål underrätta Esma, tillsynskollegiet, berörda ECBS-medlemmar och andra berörda myndigheter om krissituationer som berör en central motpart, inklusive utvecklingar på finansmarknader, som kan inverka negativt på marknadens likviditet och det finansiella systemets stabilitet i någon av de medlemsstater där den centrala motparten eller någon av dess clearingmedlemmar är etablerad.

5.6.1 Utbyte av information

Regeringens bedömning: Det informationsutbyte som EU-förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister föreskriver kan komma till stånd inom ramen för gällande svensk rätt.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges riksbank* efterfrågar att det klargörs med stöd av vilka bestämmelser som Riksbanken och andra som kan beröras av förordningen får lämna information till svenska och utländska myndigheter och med stöd av vilka bestämmelser som Riksbanken m.fl. kan uppfylla den tystnadsplikt som följer av förordningen.

Skälen för regeringens bedömning: De behöriga myndigheterna, Esma och andra relevanta myndigheter ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt förordningen (artikel 84.1). Behöriga myndigheter ska vidare lämna information till berörda ECBS-medlemmar om sådan

information som är relevant för fullgörande av dessas uppdrag (artikel 84.3).

Esma ska underrätta och samråda med den behöriga myndigheten före registreringen av transaktionsregister (artikel 57.1). Esma och den behöriga myndigheten ska utbyta all information som är nödvändig för registrering av transaktionsregistret samt för att kunna fullgöra sitt övervakningsuppdrag (artikel 57.2).

Som huvudregel gäller tystnadsplikt och sekretess avseende information som utbyts mellan Esma, de behöriga myndigheterna och berörda centralbanker (artikel 83). Informationen får dock lämnas ut om det finns ett uttryckligt medgivande eller om så krävs med anledning av ett administrativt eller rättsligt förfarande.

Av artikel 83 i förordningen följer tystnadsplikt för personer som på olika sätt är knutna till bl.a. den behöriga myndigheten. En motsvarande tystnadsplikt följer av 2 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) (i det följande benämnd OSL). Enligt den bestämmelsen gäller ett förbud mot att röja eller utnyttja sekretessbelagd uppgift både för myndigheten där uppgiften är sekretessbelagd och för personer som fått kännedom om uppgiften genom att för det allmännas räkning delta i myndighetens verksamhet på grund av anställning eller uppdrag hos myndigheten, tjänsteplikt eller annan liknande grund.

Beträffande Finansinspektionens möjlighet att *lämna ut* uppgifter till utländska myndigheter kan det inledningsvis konstateras att det kan komma att handla om uppgifter som omfattas av sekretess enligt 30 kap. 4 eller 6 § OSL. En svensk myndighets möjlighet att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till en utländsk myndighet regleras i 8 kap. 3 § OSL. Uppgift som är sekretessbelagd enligt OSL får enligt bestämmelsen inte lämnas ut till utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation i andra fall än då utlämnandet sker i enlighet med föreskrift i lag eller förordning eller då uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten eller mellanfolkliga organisationen. En föreskrift i en EU-förordning är att jämställa med en föreskrift i lag eller förordning (jfr prop. 1998/99:18 s. 41 och prop. 1999/2000:126 s. 160 och 283). Bestämmelsen ger – som regeringen konstaterat i flera tidigare lagstiftningsärenden på finansmarknadsområdet – Finansinspektionen goda möjligheter att i sitt arbete lämna ut handlingar och uppgifter till behöriga utländska myndigheter (se bl.a. prop. 2011/12:40 s. 20, prop. 2009/10:217 s. 27 f. och prop. 2006/07:5 s. 350).

Beträffande Finansinspektionens möjligheter att *hämta in* information och bibehålla eventuell sekretess gäller följande. Enligt 30 kap. 7 § första stycket första meningen OSL gäller sekretess hos en statlig myndighet i verksamhet som avser bl.a. tillsyn, övervakning och kontroll på finansmarknadsområdet, i den utsträckning riksdagen har godkänt avtal om detta med en annan stat eller en mellanfolklig organisation, för sådan uppgift om affärs- eller driftförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden som myndigheten har fått enligt avtalet. I begreppet avtal anses ingå bl.a. rättsakter som gäller till följd av Sveriges medlemskap i EU, dvs. anslutningsfördragen, förordningar och direktiv som utfärdas av EU:s institutioner (se bl.a. prop. 2006/07:110 s. 38 och 41 och

RÅ 2007 ref. 45). Sekretess gäller därmed för information som Finansinspektionen tar emot och som inte får lämnas ut enligt förordningen.

Riksbanken har efterfrågat att det klargörs med stöd av vilka bestämmelser som bl.a. Riksbanken får lämna information till svenska och utländska myndigheter och med stöd av vilka bestämmelser som Riksbanken m.fl. kan uppfylla den tystnadsplikt som följer av förordningen. Regeringen anser härvid att bedömningen ovan när det gäller möjligheten att lämna ut uppgifter samt hämta in uppgifter och bibehålla eventuell sekretess är giltig även beträffande andra myndigheter än Finansinspektionen i den mån de omfattas av kraven i förordningen.

Sammantaget görs den bedömningen att det informationsutbyte som förordningen föreskriver kan komma till stånd inom ramen för gällande svensk rätt.

Vidare görs bedömningen att det inte behövs någon bestämmelse i den nya lagen som reglerar informationsutbytet med andra behöriga eller relevanta myndigheter och med Esma. Att Finansinspektionen har en förpliktelse att samarbeta med dem följer redan av förordningen. För att Finansinspektionens övervakning enligt den nya lagen ska få samma sekretesskydd som annan övervakning på finansmarknadsområdet krävs dock en ändring i 30 kap. 6 § OSL. Denna fråga behandlas i avsnitt 6.

5.6.2 Tillsynskollegium

Regeringens bedömning: Bestämmelserna om inrättande av och samarbete inom tillsynskollegiet i EU-förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister innebär inte att förvaltningsuppgifter som innefattar myndighetsutövning förs över till utländska organ.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* anser att regeringen bör lämna ett bemyndigande i en förordning för inspektionen att ingå internationella överenskommelser om att inrätta ett tillsynskollegium eller avge de yttranden som ges av kollegiet. Även *Sveriges riksbank* kommer att ingå i olika tillsynskollegier och Riksbanken efterfrågar en beskrivning av under vilka förutsättningar Riksbanken kan träffa sådana överenskommelser som förutsätts i förordningen.

Skälen för regeringens bedömning

Inrättande av tillsynskollegium

Enligt artikel 18 i förordningen ska den centrala motpartens behöriga myndighet inrätta, förvalta och leda ett tillsynskollegium som ska främja fullgörandet av vissa uppgifter avseende centrala motparter. Kollegiet ska bestå av Esma, behöriga myndigheter samt centralbanker (artikel 18.2).

Kollegiet ska sörja för fyra huvuduppgifter men utan att det påverkar de behöriga myndigheternas befogenheter enligt förordningen (artikel 18.4). Kollegiets huvuduppgifter består i att utarbeta ett yttrande om huruvida auktorisation ska meddelas i enlighet med artikel 19, ansvara

för visst informationsutbyte enligt artikel 84, samordna programmen för tillsynsgranskning samt fastställa förfaranden och beredningsplaner för vissa krissituationer men kan utöver det självmant ta på sig uppgifter om det finns en överenskommelse bland medlemmarna om det. Kollegiets inrättande och verksamhet ska baseras på en skriftlig överenskommelse mellan dess samtliga medlemmar (artikel 18.5). För att säkerställa att kollegierna fungerar på ett enhetligt och samstämmigt sätt i hela EU ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn (artikel 18.6).

Enligt 10 kap. 1 § regeringsformen är det regeringen som ingår internationella överenskommelser. Av 10 kap. 3 § regeringsformen följer att regeringen inte får ingå en för riket bindande internationell överenskommelse utan att riksdagen har godkänt denna bl.a. om överenskommelsen förutsätter att en lag ändras eller upphävs eller att en ny lag stiftas. Enligt 10 kap. 2 § regeringsformen får regeringen uppdra åt en förvaltningsmyndighet att ingå en internationell överenskommelse i en fråga där överenskommelsen inte kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan. Mycket talar för att beslutanderätt har överlåtit till EU i sådan grad att en tillämpning av bestämmelserna i 10 kap. regeringsformen över huvud taget inte aktualiseras i detta fall. Under alla omständigheter bedöms de nu aktuella överenskommelserna vara sådana att de inte kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan.

I enlighet med *Finansinspektionens* önskemål om bemyndigande i en förordning har regeringen i förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen gett inspektionen ett bemyndigande när det gäller sådana internationella överenskommelser som följer av EU-förordningen³.

Riksbanken efterfrågar en beskrivning av under vilka förutsättningar Riksbanken kan ingå sådana internationella överenskommelser som förutsätts i förordningen. Regeringen konstaterar härvid att om det blir aktuellt för Riksbanken att ingå en sådan internationell överenskommelse som avses i 10 kap. 1 § regeringsformen får Riksbanken i det enskilda fallet göra en hemställan hos regeringen om att få ingå överenskommelsen.

Gemensamt yttrande

Esma ska underlätta för kollegiet att nå ett gemensamt yttrande i enlighet med dess allmänna samordningsfunktion i artikel 31 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁴ (artikel 19.2).

Inom fyra månader efter mottagandet av en fullständig ansökan om auktorisation ska den behöriga myndigheten genomföra en riskbedömning av den centrala motparten och lämna en rapport om detta till kollegiet (artikel 19.1 i förordningen). Inom 30 kalenderdagar efter mottagandet och baserat på slutsatserna i den behöriga myndighetens rapport ska kollegiet nå fram till ett gemensamt yttrande i vilket det fastställs

³ Se SFS 2012:739, som trädde i kraft den 1 januari 2013.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 133, 15.12.2010, s. 84, Celex 32010R1095).

huruvida den ansökande centrala motparten uppfyller alla de krav som fastställs i förordningen. Om inget gemensamt yttrande kan nås inom 30 kalenderdagar, ska kollegiet anta ett majoritetsyttrande (artikel 19.1).

Om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, enas om att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad inte bevilja auktorisation (artikel 17.4). Den behöriga myndigheten kan i ett sådant fall hänskjuta frågan till Esma för avgörande.

Om kollegiet har nått fram till att gemensamt yttrande med innebörd att den centrala motparten ska beviljas auktorisation men den behöriga myndigheten inte instämmer i yttrandet ska dess beslut innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från kollegiets yttrande (artikel 17.4).

För det fall två tredjedelar av medlemmarna i kollegiet motsätter sig att auktorisation beviljas får den behöriga myndigheten hänskjuta frågan till Esma för avgörande. I sådana fall ska den behöriga myndigheten skjuta upp sitt beslut om auktorisation och invänta Esmas beslut och sedan fatta sitt beslut i enlighet med Esmas beslut.

För det fall en central motpart vill utvidga sin verksamhet till tjänster som inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen ska ansökningsprocessen följa ovanstående förfarande och yttrande inhämtas från kollegiet (artikel 15.1).

Även en samverkansöverenskommelse mellan två centrala motparter ska godkännas av de behöriga myndigheterna genom samma förfarande som tillämpas vid ansökan om auktorisation (artikel 54).

En central motpart ska regelbundet se över sina modeller och parametrar för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll och de ska utsätta modellerna för stress- och utfallstester. Kollegiet ska lämna ett yttrande över de antagna modellerna och parametrarna (artikel 49).

Om samtliga medlemmar i kollegiet – med undantag för myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad – enas om ett gemensamt yttrande att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation, är det att betrakta som en internationell överenskommelse. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad ska i så fall inte bevilja auktorisation men kan välja att hänskjuta frågan till Esma för avgörande. Vare sig den internationella överenskommelsen eller Esmas beslut är dock direkt bindande för den centrala motparten utan det är först genom det nationella beslutet av den behöriga myndigheten som rättsverkningar för den centrala motparten uppkommer. Om yttrandet avser en central motpart med säte i Sverige, innebär överenskommelsen att Finansinspektionen åtar sig att fatta ett nationellt beslut vars innehåll motsvarar innehållet i överenskommelsen eller i Esmas beslut. Införlivandet av överenskommelsen eller beslutet sker när Finansinspektionen sedan fattar sitt nationella beslut. Den ordning för auktorisation av centrala motparter som gäller enligt förordningen innebär inte att förvaltningsuppgifter som innefattar myndighetsutövning förs över till utländskt organ. Finansinspektionens beslut är på vanligt sätt bindande för dem som det riktar sig till och får

överklagas till domstol (jfr prop. 2005/06:45 s. 115 f. och bet. 2005/06:FiU22 s. 12 f.).

Om en domstol ändrar eller upphäver Finansinspektionens beslut påverkar detta inte utan vidare överenskommelsens eller beslutets innehåll eller giltighet utan endast det överklagade beslutet. Eftersom överenskommelsen ska mynna ut i ett överklagbart beslut ligger det alltså i sakens natur att överenskommelsen utformas på ett sådant sätt att en domstols framtida ställningstagande kan beaktas (jfr prop. 2006/07:5 s. 337 f.).

Om kollegiet har nått fram till ett gemensamt yttrande med innebörd att den centrala motparten bör beviljas auktorisation, är den behöriga myndigheten inte skyldig att följa yttrandet. Den behöriga myndigheten blir således aldrig tvingad att auktorisera en central motpart om myndigheten gör bedömningen att förutsättningarna för auktorisation inte är uppfyllda även om kollegiet gjort bedömningen att de är det (artikel 17.4).

Om något gemensamt yttrande inte uppnås

För det fall medlemmarna i kollegiet inte kan enas om ett gemensamt yttrande inom 30 kalenderdagar efter mottagande av ansökan, ska kollegiet anta ett majoritetsyttrande inom samma tidsperiod (artikel 19.1 i förordningen). Om två tredjedelar av kollegiet har avgett ett negativt yttrande får den berörda behöriga myndigheten, med stöd av en majoritet om två tredjedelar av kollegiet, hänskjuta frågan till Esmas för avgörande (artikel 17.4 i förordningen).

Esmas beslut är inte direkt bindande för den centrala motparten. Det är först genom Finansinspektionens nationella beslut som rättsverkningar för den centrala motparten uppkommer.

5.7 Centrala motparter

Regeringens förslag: Bestämmelserna om Finansinspektionens befogenheter för tillsyn över centrala motparter kvarstår oförändrade i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Bestämmelserna i den lagen som reglerar verksamhet som bedrivs av centrala motparter upphävs i de delar som regleras i EU-förordningen.

Regeringens bedömning: Finansinspektionen får inte upphäva auktorisationen för en central motpart på någon annan grund än någon av dem som anges i artikel 20 i EU-förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. Promemorians förslag innehöll dock en något avvikande definition av clearingverksamhet i 1 kap. 5 § 6 b lagen om värdepappersmarknaden.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* invänder mot den bedömning som gjordes i promemorian beträffande artikel 20.1 i förordningen och anser att inspektionen kan upphäva en auktorisation för en central motpart på andra grunder än de som anges i den artikeln. Finansinspektionen anser att en annan tolkning av bestämmelsen kraftigt skulle

begränsa inspektionens ingripandemöjligheter jämfört med vad som gäller för andra företag som står under inspektionens tillsyn. *Nasdaq OMX Stockholm AB* anser att endast central motpartsclearing av derivatkontrakt enligt definitionen i artikel 2.5 i förordningen omfattas av förordningens tillämpningsområde och att det därför bör tydliggöras i lagen om värdepappersmarknaden att kraven i förordningen inte nödvändigtvis måste tillämpas på central motpartsclearing av andra instrument, dvs. instrument som inte omfattas av definitionen i artikel 2.5 i förordningen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt artikel 22 i förordningen ska de behöriga myndigheterna svara för att uppgifterna enligt förordningen utförs när det gäller auktorisation och tillsyn över centrala motparter som är etablerade på deras territorium. Enligt artikel 22.3 i förordningen ska medlemsstaterna se till att lämpliga administrativa sanktioner, i enlighet med nationell lagstiftning, kan vidtas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer, om förordningens bestämmelser inte har följts. Dessa åtgärder ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Förordningen reglerar inte vilka befogenheter de behöriga myndigheterna ska ha.

Av artikel 20.1 i förordningen följer att den behöriga myndigheten ska upphäva en central motparts auktorisation under vissa närmare angivna förutsättningar, t.ex. om den centrala motparten har erhållit auktorisation genom att lämna osanna uppgifter eller på något annat sätt använt otillbörliga metoder. Enligt artikel 20.5 i förordningen får upphävandet begränsas till viss tjänst, verksamhet eller klass av finansiellt instrument.

Finansinspektionens befogenheter för tillsyn över centrala motparter följer enligt gällande rätt av 23 kap. lagen om värdepappersmarknaden. Finansinspektionens befogenheter att ingripa följer enligt gällande rätt av 25 kap. samma lag.

Förordningen innebär en uttömmande näringsrättslig reglering av centrala motparter. I förordningen regleras dock inte vilka befogenheter som den behöriga myndigheten ska ha för sin tillsyn över centrala motparter. Något behov av att ändra Finansinspektionens befogenheter för tillsyn över centrala motparter föreligger således inte på grund av förordningen. Det har inte heller framkommit några andra skäl för att göra någon ändring i detta avseende. Bestämmelserna om Finansinspektionens befogenheter för tillsynen över centrala motparter bör därför kvarstå oförändrade i lagen om värdepappersmarknaden.

Med anledning av *Nasdaq OMX Stockholm AB:s* påpekande om att det bör klargöras i lagen om värdepappersmarknaden att kraven i förordningen inte måste tillämpas i förhållande till central motpartsclearing av andra finansiella instrument än derivatkontrakt konstaterar regeringen följande. I artikel 1.1 i förordningen anges att det i förordningen föreskrivs krav för clearing och bilateral riskhantering för (OTC)-derivatkontrakt, rapporteringskrav för derivatkontrakt och enhetliga krav för centrala motparter och transaktionsregisters verksamhet. Bestämmelsen kan enligt regeringen inte förstås på annat sätt än att förordningen ska tillämpas på den verksamhet som bedrivs av centrala motparter oavsett om den avser sådana derivatkontrakt som anges i artikel 2.5 i förordningen eller andra slags finansiella instrument. Det anges även i artikel 1.3 i förordningen att reglerna i avdelning V i förordningen ska

tillämpas endast på överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument, dvs. inte på derivatkontrakt. I avsnitt V finns regler om samverkansöverenskommelser mellan centrala motparter. Regeringen anser mot bakgrund av det anförda att det står klart att reglerna om centrala motparter i förordningen inte är tillämpliga enbart när det gäller central clearing av derivatkontrakt. Något klargörande avseende förordningens tillämpningsområde ska därmed inte föras in i lagen om värdepappersmarknaden.

Finansinspektionen har invänt mot promemorians bedömning avseende reglerna om återkallelse av auktorisation i artikel 20.1 i förordningen. Motsvarande regler om återkallelse av auktorisation i andra rättsakter på finansmarknadsområdet har tidigare varit föremål för tolkning, bl.a. i förarbetena till lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut (prop. 2009/10:217 s. 21 f.). Regeringen fann i det lagstiftningsärendet att artikel 20 i förordning (EG) 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut⁵, som motsvarar artikel 20 i förordningen, bör tolkas på så sätt att den behöriga myndigheten endast kan besluta om återkallelse av auktorisation på de grunder som anges i artikel 20 i den förordningen. Mot bakgrund härav konstaterar regeringen att det inte framkommit skäl som föranleder någon annan bedömning när det gäller reglerna om återkallelse av auktorisation i artikel 20 i den nu aktuella förordningen. Finansinspektionen får därmed upphäva auktorisationen för en central motpart enbart om någon av de förutsättningar som anges i artikel 20 i förordningen är uppfyllda och enligt det förfarande som anges i artikel 20.

I 25 kap. 4 och 5 §§ lagen om värdepappersmarknaden anges de grunder på vilka Finansinspektionen ska återkalla auktorisationen för en clearingorganisation. Eftersom upphävande av auktorisationen för en central motpart regleras uttömmande i förordningen, kan dessa bestämmelser inte gälla i det fallet.

5.8 Avgifter till Finansinspektionen

Regeringens förslag: Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar om auktorisation och anmälningar enligt EU-förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

De institut som står under tillsyn av Finansinspektionen ska betala årliga avgifter för att bekosta inspektionens övervakning enligt förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Finansbolagens Förening*, *Fondbolagens förening* och *Svenska Fondhandlareföreningen* ifrågasätter att kostnaderna för övervakningen ska betalas enbart av de finansiella företagen.

Skälen för regeringens förslag: Finansinspektionen kommer att få utökade arbetsuppgifter i och med att inspektionen utses som behörig

⁵ EUT L 302, 17.11.2009, s. 1 (Celex 32009R1060).

myndighet enligt förordningen. Med nya arbetsuppgifter följer ökade kostnader, som kräver finansiering.

Finansinspektionens verksamhet finansieras dels via anslag på statsbudgeten, dels via avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar. De företag som står under tillsyn betalar avgifter till inspektionen enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för Finansinspektionens verksamhet. Sistnämnda avgifter ska vara proportionella mot de kostnader som inspektionen haft för tillsynen över respektive företagskategori. Dessa avgifter får inspektionen inte behålla utan de ska redovisas mot inkomstitel på statsbudgeten. Avgifter som tas ut med stöd av förordning (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen får inspektionen behålla.

Den verksamhet som Finansinspektionen kommer att bedriva till följd av förordningen kommer att bestå dels i prövning av ansökningar och anmälningar, dels i övervakning och kontroll över att förordningens bestämmelser efterlevs. Ansökningar som ska prövas är sådana som rör beslut om auktorisation av centrala motparter och utvidgning av sådan enligt artiklarna 14 och 15 i förordningen. Anmälningar utgörs bl.a. av centrala motparters rapportering av förändringar avseende ledningen i företaget och fysiska och juridiska personers underrättelser om beslut om att förvärva, minska eller avyttra andelar i en central motpart (artikel 31 i förordningen). Dessa nya arbetsuppgifter är därför av det slaget att de delvis bör finansieras genom uttag av avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar. Övrig finansiering ska ske inom befintliga ramar.

Som *Finansbolagens förening*, *Fondbolagens förening* och *Svenska Fondhandlareföreningen* har påpekat kommer Finansinspektionens tillsyn enligt lagen med kompletterande bestämmelser till förordningen inte enbart att avse institut som står under Finansinspektionens tillsyn, eftersom förordningen riktar sig till såväl finansiella som icke-finansiella företag. Bestämmelser om att de institut som står under inspektionens tillsyn ska betala årliga avgifter för att bekosta inspektionens övervakning finns exempelvis i 6 kap. 4 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument, 26 § lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, 7 kap. 13 § lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden och i 20 § lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument. Alla dessa lagar innehåller skyldigheter som riktar sig även till andra än de institut som står under inspektionens tillsyn. Detta är alltså den finansieringsmodell som sedan många år används beträffande Finansinspektionens övervakning. Det finns inte anledning att göra en annan bedömning avseende finansiering av övervakningen enligt förordningen. En bestämmelse med motsvarande innehåll som i nämnda lagar bör därför införas även i den föreslagna lagen, med förebild i motsvarande bestämmelser i jämförbar lagstiftning på området. I lagen bör det även anges att Finansinspektionen har rätt att ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt förordningen.

Regeringen bör få meddela föreskrifter om bägge slagen av avgifter.

5.9 Överklagande

Regeringens förslag: Finansinspektionens beslut enligt den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid ett överklagande till kammarrätten.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har ingen erinran mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt förordningen ska de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell rätt, kunna fatta beslut om sanktioner för överträdelse av förordningen. De förvaltningsbeslut som främst aktualiseras enligt den föreslagna nya lagen och lagen om värdepappersmarknaden är beslut om utredningsåtgärder och sanktioner vid överträdelse av förordningens bestämmelser. Sådana beslut bör få överklagas.

Allmänt inom finansmarknadsområdet gäller att de beslut som Finansinspektionen meddelar får överklagas till allmän förvaltningsdomstol, med krav på prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätt. Det har inte framkommit skäl att frångå den allmänna principen i detta lagstiftningsärende. De förvaltningsbeslut som Finansinspektionen meddelar med stöd av den föreslagna lagen bör därför få överklagas till allmän förvaltningsdomstol, med krav på prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. Vidare bör Finansinspektionen få bestämma att ett beslut ska gälla omedelbart, om inte annat följer av förordningen.

Enligt gällande rätt får Finansinspektionens sammankalla styrelsen eller kalla till extra bolagsstämma i en clearingorganisation och besluta att någon som bedriver clearingverksamhet utan att ha rätt till det ska upphöra med den verksamheten (23 kap. 11 § och 25 kap. 17 § lagen om värdepappersmarknaden). Sådana beslut får inte överklagas (26 kap. 1 § första stycket lagen om värdepappersmarknaden). Detta bör gälla även beträffande centrala motparter som driver verksamhet enligt förordningen eller dem som driver sådan verksamhet utan att ha rätt till det enligt förordningen.

5.10 Ändring av direktiv 98/26/EG

Regeringens bedömning: Den ändring i direktiv 98/26/EG som har gjorts genom förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister bör övervägas i ett annat sammanhang.

Promemorian behandlade inte frågan.

Remissinstanserna: *Svenska Fondhandlareföreningen* anser att artikel 87 i förordningen ger upphov till vissa tolkningsfrågor som bör föranleda utförlig behandling. *Sveriges riksbank* anser att det vore värdefullt om det framgår av förarbetena varför artikel 87 i förordningen inte föranleder någon ändring av svensk rätt.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 87.1 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ska ett nytt stycke läggas till i artikel 9.1 i direktiv 98/26/EG⁶. Medlemsstaterna ska anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga till följd därav senast den 17 augusti 2014 (artikel 87.2). Enligt artikel 12 i förordningen är medlemsstaterna skyldiga att senast den 17 februari 2013 underrätta kommissionen om vilka bestämmelser i nationell rätt som är tillämpliga om finansiella och icke-finansiella företag inte uppfyller kraven i förordningen på att cleara OTC-derivat via en central motpart, rapportera derivatkontrakt till ett transaktionsregister och införa riskbegränsande åtgärder. Mot bakgrund härav finns det inte utrymme att behandla artikel 87 i förordningen i förevarande lagstiftningsärende. Den ändring i direktiv 98/26/EG som har gjorts genom förordningen bör därför övervägas i ett annat sammanhang.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45, Celex 31998L0026).

6 Ändringar i offentlighets- och sekretesslagen

Regeringens förslag: Sekretess ska gälla för sådana uppgifter om enskilda ekonomiska eller personliga förhållanden som på begäran har lämnats i Finansinspektionens övervakning och kontroll enligt den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har ingen erinran mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 83.1 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ska tystnadsplikt gälla för alla fysiska eller juridiska personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten. Konfidentiella uppgifter som omfattas av tystnadsplikt får enligt artikeln inte röjas till någon person eller myndighet, utom i fall som omfattas av straff- eller skatterättsliga förfaranden eller förordningen eller i form av sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifiering av enskilda centrala motparter, transaktionsregister eller annan person. Denna artikel har även behandlats i avsnitt 5.6.1.

Bestämmelser om sekretess i Finansinspektionens verksamhet finns bl.a. i 30 kap. 4 och 6 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) (härefter benämnd OSL). I 30 kap. 4 § OSL regleras den sekretess som gäller i Finansinspektionens verksamhet som avser tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bank- och kreditväsendet, värdepappersmarknaden eller försäkringsväsendet. I 30 kap. 6 § OSL regleras den sekretess som gäller för Finansinspektionens övervakning eller kontroll över finansmarknaderna enligt viss angiven lagstiftning, vilket har ansetts vara en fråga tillståndsgivningen och tillsynen skild verksamhet (se prop. 1984/85:157 s. 73). Bland den lagstiftning som anges i sistnämnda lagrum kan nämnas lagen om handel med finansiella instrument och lagen om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

I likhet med bestämmelserna i de lagar som finns angivna i 30 kap. 6 § OSL riktar sig förordningens bestämmelser mot visst agerande på de finansiella marknaderna. Den verksamhet som med stöd av förordningen ska bedrivas av den behöriga myndigheten har karaktär av övervakning och kontroll, t.ex. när det gäller clearingskyldigheten enligt artikel 4 och rapporteringskravet enligt artikel 9.

I avsnitt 5.3 föreslås att Finansinspektionen ska ha rätt att förelägga ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat. Finansinspektionen ska även ha befogenhet att hålla förhör med den som förväntas kunna lämna uppgifter.

Den information som lämnas till Finansinspektionen kan innehålla känsliga uppgifter om t.ex. affärsmässiga förhållanden, vars offentliggörande kan leda till avsevärd ekonomisk skada för en enskild. Med hänsyn härtill och till förordningens krav på tystnadsplikt bör sekretess därför gälla i Finansinspektionens övervakande verksamhet. OSL bör kompletteras med en bestämmelse om detta. I likhet med vad som gäller enligt de

lagar som anges i 30 kap. 6 § första stycket OSL bör uppgifter som har lämnats till Finansinspektionen och som rör den uppgiftsskyldige själv omfattas av sekretess endast om denne kan antas lida skada eller men om uppgiften röjs och sekretess inte motverkar syftet med uppgiftsskyldigheten. En hänvisning till den föreslagna nya lagen med kompletterande bestämmelser till förordningen bör tas in i 30 kap. 6 § första stycket OSL.

När det gäller förhållandet mellan sekretess enligt 30 kap. 6 § första stycket OSL och skyddet för meddelarfriheten görs följande överväganden. I 30 kap. 30 § OSL finns de tystnadsplikter som enligt det aktuella kapitlet har företräde framför principen om meddelarfrihet, dvs. rätten enligt 1 kap. 1 § tredje stycket tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 2 § yttrandefrihetsgrundlagen att lämna uppgift i vilket ämne som helst för publicering i de medier som de båda grundlagarna omfattar. Denna frihet är inte begränsad när det gäller uppgifter i ett ärende enligt t.ex. lagen om offentliga uppköpserbudanden på aktiemarknaden (se prop. 2005/06:140 s. 87 f.). Det saknas anledning att behandla uppgifter i ärenden enligt den föreslagna nya lagen på annat sätt. Den föreslagna sekretessbestämmelsen bör således inte inskränka meddelarfriheten.

I artikel 83.1 i förordningen preciseras inte vad som avses med ”konfidentiella uppgifter”. Detta måste därför vara något som lämnats till medlemsstaterna att definiera. Bestämmelserna i OSL bör anses tillräckliga för att uppfylla förordningens krav.

7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ska träda i kraft den 1 juni 2013.

Särskild avgift får endast beslutas för överträdelser som har skett efter ikraftträdandet.

En clearingorganisation som vid ikraftträdandet av den nya lagen har tillstånd att driva clearingverksamhet som central motpart enligt lagen om värdepappersmarknaden får, om en ansökan om auktorisation har getts in inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av alla tekniska standarder för tillsyn som ska antas enligt förordningen, fortsätta med denna verksamhet till dess att ansökan prövats slutligt. Under denna tid gäller äldre bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Svensk Försäkring* och *Svenska Fondhandlaren* påpekar att det föreligger osäkerhet kring när bestämmelserna i förordningen träder i kraft och att sådan osäkerhet bör undvikas i framtida EU-rättsakter.

Skälen för regeringens förslag: Förordningen trädde i kraft den 16 augusti 2012 och är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. De skyldigheter som gäller enligt de materiella bestämmelserna i förordningen följer av ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna i förordningen (artiklarna 89 och 91).

Sverige är skyldigt att senast sex månader efter det att förordningen har trätt i kraft underrätta kommissionen om vilka bestämmelser i svensk rätt som är tillämpliga om finansiella och icke-finansiella företag inte uppfyller kraven i förordningen på att cleara OTC-derivat via en central motpart, rapportera derivatkontrakt till ett transaktionsregister och införa riskbegränsande åtgärder (artikel 12). De nya lagbestämmelser som föreslås i denna lagrådsremiss bör därför träda i kraft snarast. Den tidigaste möjliga dagen för ikraftträdande är den 1 juni 2013.

Enlig förordningen ska nationella regler om auktorisation och godkännande av en central motpart fortsätta att gälla och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad fortsätta att utöva tillsyn över den centrala motparten, fram till dess att den behöriga myndigheten fattat beslut om auktorisation med stöd av förordningen (artikel 89.4). En övergångsbestämmelse bör därför införas i lagen om värdepappersmarknaden med innebörd att en clearingorganisation som har tillstånd att driva clearingverksamhet som central motpart enligt den lagen (1 kap. 5 § 6 b) får, om en ansökan om auktorisation har getts in inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av alla tekniska standarder för tillsyn som ska antas enligt förordningen (artikel 14 respektive 89.3), fortsätta med denna verksamhet till dess att Finansinspektionen prövat ansökan slutligt.

Av 2 kap. 10 § regeringsformen följer ett förbud mot retroaktiv strafflagstiftning. Förbudet omfattar formellt inte administrativa sanktioner som är av straffliknande natur men enligt förarbetena skulle det emellertid innebära ett kringgående av förbudet att ge retroaktiv verkan åt administrativa sanktioner av uppenbart repressiv, straffliknande karaktär (prop. 1975/76:209 s. 125). Sanktioner som beslutas med stöd av den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister bör således endast få beslutas för överträdelser som har skett efter ikraftträdandet, vilket bör framgå av en övergångsbestämmelse.

När det gäller *Svensk Försäkrings* och *Svenska Fondhandlareföreningens* påpekande avseende osäkerheten kring tidpunkten för förordningens ikraftträdande konstaterar regeringen att det saknas möjlighet för den svenska lagstiftaren att förtydliga förordningen i något avseende. Regeringen instämmer emellertid i och för sig med föreningarna att det är viktigt att EU-rättsakter är tydliga bl.a. när det gäller ikraftträdanderegler.

8 Förslagets konsekvenser

Förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister innebär konsekvenser för handeln med OTC-derivat för både finansiella och icke-finansiella företag, centrala motparter och transaktionsregister. Europeiska kommissionen har gjort en konsekvensanalys beträffande sitt förslag till förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister⁷. De förslag som lämnas i denna lagrådsremiss har till syfte att anpassa svensk lagstiftning till förordningen. I detta avsnitt redogörs för de konsekvenser som förslagen i lagrådsremissen kan bedömas medföra.

8.1 Gällande svenska regler och förslagetets effekt på dessa

I gällande svensk rätt regleras clearingorganisationer i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden (19–21 kap.). Vissa kompletterande bestämmelser finns i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:17) om verksamhet på marknadsplatser. I 20 kap. 3 och 5 §§ lagen om värdepappersmarknaden finns särskilda bestämmelser som reglerar clearingorganisationer som agerar central motpart. I svensk rätt finns i dag inte några regler om obligatorisk clearing av OTC-derivat eller om att transaktioner med derivatkontrakt ska rapporteras till transaktionsregister eller om transaktionsregister.

Reglerna i förordningen kommer att bli direkt tillämpliga i medlemsstaterna. Således måste gällande svenska materiella bestämmelser avseende centrala motparter upphävas. Reglerna i förordningen om centrala motparter är betydligt mer omfattande och detaljerade jämfört med reglerna i lagen om värdepappersmarknaden. Därtill kommer förordningen, på flera områden, att kompletteras av ytterligare regler i form av bindande tekniska standarder.

I dag är det Finansinspektionen som beslutar i frågor som rör tillstånd för clearingverksamhet i Sverige. Enligt förordningen kommer Finansinspektionen att få fatta sådana beslut enligt en särskild process i samverkan med ett tillsynskollegium och Esma (artikel 14). Genom förordningen införs krav på att minst två tredjedelar, och inte färre än två, av ledamöterna i styrelsen för en central motpart ska vara oberoende (artikel 27) och att en central motpart ska ha en riskkommitté som ska utgöras av oberoende styrelseledamöter och representanter för clearingmedlemmarna och kunder (artikel 28). I förordningen införs ett krav på ett minsta startkapital på 7,5 miljoner euro (artikel 16) och även krav på ytterligare kapital, bl.a. en s.k. obeståndsfond som ska finansieras med medel från clearingmedlemmarna (artikel 42). Förordningen kommer således att innebära krav på förändringar både när det gäller hur en

⁷ Commission Staff Working Document; Impact Assessment, Accompanying document to the Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on OTC derivatives, central counterparties and trade repositories (COM[2010] 484) (SEC[2010] 1059).

central motpart organiserar sin verksamhet och vilka resurser som den måste ha tillgängliga. Genom kravet på en obeståndsfond kommer även clearingmedlemmarna att bli tvungna att skjuta till medel utöver de marginalsäkerheter som måste ställas för att få delta i clearingen.

Finansinspektionen, Nasdaq OMX Stockholm AB och Svenska Fondhandlareföreningen påpekar att det saknas ett resonemang i promemorian om svensk rätt, och särskilt svensk insolvensrätt, är förenlig med och erbjuder adekvat stöd för reglerna i förordningen om separering och överförbarhet av kunders positioner och tillgångar. Nasdaq OMX Stockholm AB påpekar även att uttryckliga bestämmelser om separering och överföring bör föras in lag i syfte att uppfylla finansmarknadens krav på tydlighet och förutsebarhet. *Sveriges riksbank* har framfört önskemål om ytterligare klagörande kring hur svensk rätt förhåller sig till förordningens krav, t.ex. hur konkurslagen (1987:672) förhåller sig till artikel 53 i förordningen. Svenska Fondhandlareföreningen har vidare framfört önskemål om att skyddet för s.k. indirekta deltagare förstärks genom en ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden, att vissa oklarheter rörande skattekonsekvenserna för icke-finansiella företag när de ställer säkerheter genom äganderättsöverföring utreds, att pant- och återpantställningsreglerna avseende finansiella instrument förtydligas och att genomförandet av direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet⁸ granskas och att det görs en bedömning av om ytterligare förtydliganden av rättsläget med anledning av det direktivet krävs. Mot bakgrund av att centrala motparter bedöms få en viktig roll i den finansiella infrastrukturen till följd av förordningen anser Fondhandlareföreningen även att en analys av riskerna med en central motpart och vilka åtgärder som kan vidtas för att undvika att en central motpart fallerar bör genomföras. Nasdaq OMX Stockholm AB anser att svensk rätt förhindrar att vissa kategorier av clearingdeltagare tillskjuter medel till en central motparts obeståndsfond och att vissa lagändringar är nödvändiga för att svensk rätt inte ska stå i strid med förordningen. Även Svenska Fondhandlareföreningen anser att det bör analyseras om svensk rätt är förenlig med förordningen i detta avseende. Svensk Försäkring påpekar att ett antal klarlägganden avseende undantaget från clearingskyldighet i artikel 89 i förordningen skulle behöva göras i förarbetena. Mot bakgrund av att förordningen är direkt tillämplig i medlemsstaterna har regeringen inte någon möjlighet att specificera förordningens bestämmelser. Regeringen finner emellertid i likhet med remissinstanserna att det kan finnas skäl för att närmare analysera hur svensk insolvensrätt förhåller sig till vissa regler i förordningen. I förevarande lagstiftningsärende finns dock inte det utrymme som skulle krävas för en sådan analys utan det bör därför ske i ett annat sammanhang.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet, (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43, Celex 32002L0047).

8.2 Förslagens syfte och alternativa lösningar

Syftet med de förslag som lämnas i denna lagrådsremiss är att anpassa svensk lagstiftning till förordningen. Förslagen innebär att en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister införs samt att vissa ändringar görs i lagen om värdepappersmarknaden och offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) (OSL). Finansinspektionens övervakning av efterlevnaden av bestämmelserna i förordningen ska finansieras av de företag som i huvudsak berörs av bestämmelserna och inte belasta statsfinanserna.

Förordningen förutsätter att vissa nationella regler införs t.ex. om utseende av behörig myndighet och om sanktioner. Vidare förutsätter förordningen att medlemsstaterna kompletterar förordningen genom att ge den behöriga myndigheten erforderliga utrednings- och tillsynsbefogenheter. För att ge förordningen genomslag i svensk rätt krävs därför att Sverige inför regler i de relevanta avseendena. Eftersom den nya reglering som krävs har inslag av skyldigheter för enskilda och av ingrepp i enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden behövs lagstöd för sådana föreskrifter (jfr 8 kap. 2 § första stycket 2 och 3 § första stycket regeringsformen). Genom den föreslagna nya lagen och ändringarna i lagen om värdepappersmarknaden tillgodoses förordningens krav avseende kompletterande reglering i nationell rätt.

För att samma sekretesskydd ska gälla på det område som omfattas av förordningen och den föreslagna nya lagen, som gäller beträffande Finansinspektionens övervakning av de finansiella marknaderna i dag, behöver en ändring göras i OSL.

När det gäller alternativa lösningar begränsar sig förslaget i huvudsak till det som är nödvändigt med hänsyn till förordningen. Enligt bedömningen i denna lagrådsremiss finns det inte några alternativa lösningar som skulle vara lämpliga när det gäller de åtgärder som är nödvändiga för att anpassa den svenska lagstiftningen till förordningen. Om Sverige inte gör nödvändiga anpassningar av svensk lagstiftning till förordningen är det sannolikt att Europeiska kommissionen inleder ett förfarande om fördragsbrott. När det gäller kostnader för övervakning är förslaget i enlighet med de principer som sedan länge gäller för finansiering av Finansinspektionens verksamhet och eventuella alternativa finansieringsmodeller bör inte övervägas i detta sammanhang.

8.3 Kostnader och andra konsekvenser

Förslagen i denna lagrådsremiss bedöms inte ge några omedelbara effekter på samhällsekonomin men förväntas bidra till ökad finansiell stabilitet genom krav på genomlysning och reducering av motpartsrisiker vid handel med OTC-derivat. De potentiella vinsterna för samhället av ökad finansiell stabilitet är mycket stora. Förslaget innebär att Finansinspektionens tillsyn kommer att omfatta efterlevnaden av kraven i förordningen. Detta kommer att innebära en ökad arbetsbörda för Finansinspektionen och ett därtill kopplat behov av resurser. I sin tur

innebär detta budgetära konsekvenser för Finansinspektionen. Hur stora resurser som Finansinspektionens verksamhet enligt den föreslagna nya lagen kommer att kräva är svårt att bedöma i nuläget.

Regeringen har i budgetpropositionen för 2012 föreslagit och beräknat att Finansinspektionen under åren 2012 t.o.m. 2014 successivt ska tillföras ökade resurser via statens budget (prop. 2010/11:1 utg.omr. 02). Riksdagen har beslutat i enlighet med regeringens förslag (bet. 2010/11:FiU2, rskr. 2010/11:139).

För sin övervakning enligt den nya lagen föreslås att Finansinspektionen ska ta ut en årlig avgift av företag under tillsyn. Avgiften redovisas mot inkomstitel på statens budget. Finansinspektionens kostnader för denna verksamhet ska täckas av beslutade och beräknade resurstillskott. För att täcka kostnader som uppkommer för Finansinspektionens prövning av ansökningar och anmälningar enligt förordningen föreslås också att inspektionen, enligt de föreskrifter som regeringen meddelar, ska ges rätt att ta ut och disponera avgifter för prövningen av de ansökningarna.

Av förordningen följer att Finansinspektionen ska samarbeta med andra tillsynsmyndigheter och med Esma. Eventuella ökade kostnader för Finansinspektionen med anledning härav ska rymmas inom befintliga budgetramar.

Eftersom Finansinspektionens olika beslut kan komma att överklagas kan de nya lagregler som föreslås medföra en ökning av antalet mål hos allmän förvaltningsdomstol. Det bedöms dock endast bli fråga om ett fåtal beslut som kommer under prövning i domstol. *Domstolsverket* har påpekat att även om antalet mål inte kan förväntas öka i någon större omfattning med anledningen av förslaget kan ett flertal mindre resurskrävande reformer av aktuellt slag sammantaget medföra att ett resurstillskott till Sveriges Domstolar är nödvändigt. Regeringen anser att bedömningen i förevarande lagstiftningsärende bör avse enbart de eventuella ökade kostnader som kan uppkomma med anledning av de förslag som lämnas i denna lagrådsremiss och att de budgetära konsekvenser som de kan medföra för domstolarna ska hanteras inom de befintliga budgetramarna.

Förslaget innebär också att Kronofogdemyndigheten ges vissa nya arbetsuppgifter. Dessa får antas bli av begränsad omfattning och eventuella ökade kostnader för Kronofogdemyndigheten med anledning härav ska rymmas inom befintliga och beräknade budgetramar.

I nuläget kan det inte förutses att de förslag som lämnas i lagrådsremissen medför några ytterligare konsekvenser för stat, kommuner, landsting, företag eller enskilda.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

1 kap. Inledande bestämmelser

1 §

I paragrafen anges den EU-rättsakt som lagen kompletterar. Bestämmelsen klargör att termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse som i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Behörig myndighet

2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen, för svenskt vidkommande, är den behöriga myndighet som avses i förordningen.

2 kap. Clearingskyldighet, rapporteringsskyldighet och riskbegränsning för OTC-derivat

Särskild avgift

1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.5.

Genom paragrafen införs regler om särskild avgift. Härigenom tillgodoses det krav som ställs i artikel 12 i förordningen på att medlemsstaterna ska fastställa effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner för överträdelse av förordningens bestämmelser om clearing, rapportering och riskbegränsning av OTC-derivat. I syfte att skapa tydlighet anges i paragrafen de olika situationer där uttag av särskild avgift kan aktualiseras. Avsikten är att alla typer av överträdelse som kan komma i fråga ska omfattas av uppräknningen. Paragrafen har utformats med förebild i bl.a. 20 och 21 §§ lagen (2000:1087) om anmälningskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

Av artikel 10.1 b och 1 c i förordningen följer clearingskyldighet för icke-finansiella företag som har tagit positioner i OTC-derivat som överskrider clearingtröskeln enligt artikel 10.3 i förordningen. Om ett sådant icke-finansiellt företag inte har uppfyllt clearingkravet i artikel 4 i förordningen har det således gjort sig skyldigt till en överträdelse av den artikeln. Särskild avgift ska då tas ut av företaget enligt första stycket 1.

För att den särskilda avgiften ska kunna vara en effektiv, proportionlig och avskräckande sanktion anges en vid ram inom vilken Finansinspektionen efter omständigheterna i det enskilda fallet kan göra en nyanserad bedömning i fråga om den särskilda avgiftens storlek. Vissa överträdelse kan vara av relativt sett mindre allvarlig art, varför den lägsta avgiften som får tas ut inte är högre än 5 000 kronor. De överträdelse som innebär ett åsidosättande av rapporteringsskyldigheten vid ett enstaka tillfälle och avseende ett derivatkontrakt med ett lågt värde bör föranleda en låg avgift. Andra slag av överträdelse kan vara av allvarlig art, varför Finansinspektionen bör ha möjlighet att besluta om att ta ut mycket stora särskilda avgifter. Åsidosättande av skyldigheten att överlämna OTC-derivat för clearing via en central motpart är en överträdelse av allvarlig art som bör kunna föranleda en högre särskild avgift. För att den särskilda avgiften ska framstå som avskräckande även för dem som förfogar över mycket stora ekonomiska resurser får avgiften högst bestämmas till 50 miljoner kronor. Detta vida intervall förekommer redan i dag bl.a. för straffavgifter enligt 25 kap. 9 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och enligt 15 kap. 8 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Advokatsamfundet har förordat att de närmare förutsättningarna för bestämmande av särskild avgift bör framgå av förevarande lag. Som konstaterats ovan ska den särskilda avgiften bestämmas efter en nyanserad bedömning av omständigheterna i det enskilda fallet – både sådana omständigheter som hänför sig till överträdelsen i sig och till den som har gjort sig skyldig till överträdelsen. Enligt regeringens uppfattning innebär detta att det bör finnas en vid ram inom vilken den särskilda avgiften kan bestämmas. Härvid kan även konstateras att bestämmelserna om särskild avgift i förevarande lag är utformade på motsvarande sätt som i andra lagar på finansmarknadsområdet. Regeringen anser således inte att det finns skäl för att i förevarande lag ange de närmare förutsättningar för hur den särskilda avgiften ska bestämmas.

Riksbanken har framfört att det framstår som oklart om huruvida det enbart är de förhållanden som är uppräknade i paragrafen som sanktioneras eller om även de preciseringar som finns i förordningen ska beaktas. Regeringen konstaterar härvid att de skyldigheter som gäller följer direkt av förordningen – inte av förevarande lag – och att de preciseringar som anges i förordningen därför ska beaktas vid bedömningen av om en särskild avgift ska tas ut. Riksbanken har även framfört att det bör framgå i förevarande lag att de åtgärder som Finansinspektionen har till sitt förfogande enligt t.ex. lagen om bank- och finansieringsrörelse och lagen om värdepappersmarknaden även kan tillämpas gentemot institut och andra företag som omfattas av bestämmelserna i de lagarna om de åsidosätter sina skyldigheter enligt förordningen. Enligt paragrafen ska en särskild avgift tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordningen. Möjligheten att ingripa med stöd av förevarande bestämmelser har inte någon inverkan på möjligheterna att ingripa med stöd av bestämmelser i andra lagar som är tillämpliga för ett institut eller annat företag. Mot bakgrund härav anser regeringen att det inte finns skäl för att i förevarande lag erinra om de övriga lagar som innehåller bestämmelser om ingripanden mot institut och övriga företag som omfattas av förordningen.

2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.5.

I paragrafen anges en tidsfrist inom vilken den som Finansinspektionen överväger att ta ut en särskild avgift av måste få en upplysning om att inspektionen har tagit upp frågan. Om någon sådan upplysning inte delges, får särskild avgift inte tas ut. Genom denna bestämmelse ges den enskilde samma möjligheter att ta tillvara sin rätt innan ett beslut meddelas om att ta ut en särskild avgift som enligt 6 kap. 3 b § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument och enligt 22 § lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.5.

I paragrafen ges utrymme för Finansinspektionen att i fall som bedöms som ringa eller ursäktliga eller om det annars finns särskilda skäl, efterge en särskild avgift. Bestämmelsen motsvarar 6 kap. 3 c § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument och 23 § lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument. Bedömningen bör utgå från omfattningen av överträdelsen i det enskilda fallet. Om t.ex. rapportering av ett derivatkontrakt inte sker i rätt tid och detta beror på omständigheter som den rapporteringsskyldige inte rimligen kunnat råda över eller förutse kan överträdelsen anses vara ursäktlig. Det bör också beaktas om den som har gjort sig skyldig till en överträdelse har försökt att vidta rättelse och om detta varit möjligt. Med särskilda skäl avses främst förmildrande omständigheter i det enskilda fallet.

4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.5.

I paragrafen anges inom vilken tid en särskild avgift ska betalas. Utebliven betalning medför de konsekvenser som följer av 5–7 §§.

5–7 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 5.5.

I paragraferna finns bestämmelser som avser verkställighet av särskild avgift. De motsvarar vad som gäller beträffande verkställighet av särskild avgift enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Av 3 kap. 1 § första stycket 6 utsökningsbalken följer att en förvaltningsmyndighets beslut får verkställas om det finns en särskild föreskrift om detta. För att Finansinspektionens beslut om särskild avgift ska kunna verkställas utan domstolsförfarande har en bestämmelse om detta införts (6 §). Enligt 4 § ska en särskild avgift betalas inom 30 dagar efter det att beslutet om den vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet. Om avgiften inte betalas i tid ska Finansinspektionen lämna den för indrivning (5 §). Om inte verkställighet har skett inom fem år från det att beslutet vunnit

laga kraft faller den särskilda avgiften bort – dvs. fordran på särskild avgift preskriberas (7 §).

3 kap. Transaktionsregister

Handräckning

1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.3.

I paragrafen finns bestämmelser om handräckning vid genomförande av platsundersökningar. Av artikel 63.1 i förordningen framgår att det endast är i de fall som Esma beslutat om en platsundersökning som olika företag är skyldiga att underkasta sig en sådan undersökning, i vilken handräckning kan komma i fråga. Även de platsundersökningar som Finansinspektionen utför på uppdrag av Esma omfattas av handräckningsreglerna i denna paragraf, vilket framgår av artikel 63.7 i förordningen.

I *andra stycket första meningen* föreskrivs att bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningskyldighet eller avhysning gäller vid handräckning. Av 2 kap. 17 § utsökningsbalken följer t.ex. vilka befogenheter förrättningsmannen har och av 3 kap. 3 § utsökningsförordningen (1981:981) framgår att Kronofogdemyndigheten också kan begära biträde av polismyndigheten under vissa förutsättningar.

Enligt förordningen ska Esma kunna genomföra platsundersökningar utan att i förväg underrätta det berörda företaget. I *andra stycket andra meningen* har därför föreskrivits att Kronofogdemyndigheten, om Finansinspektionen begär det, inte ska underrätta den hos vilken kontrollen ska genomföras innan verkställighet sker. Bestämmelsen, avser att ge utrymme för att avvika från 16 kap. 11 § utsökningsbalken, där det anges att underrättelse ska ske om inte saken är brådskande. Bestämmelsen har dock utformats på ett sätt som möjliggör underrättelse i de fall det har bedömts att det saknas skäl att underlåta detta.

Verkställighet

2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.4.

I paragrafens *första stycke* utses Kronofogdemyndigheten till ansvarig myndighet för äkthetskontroll av beslut om avgifter eller vite enligt artikel 58 i förordningen. Kronofogdemyndigheten ska pröva om beslutet är äkta. Efter ansökan av den som vill få verkställighet ska därefter Kronofogdemyndigheten kunna fatta beslut om verkställighet.

I *andra stycket* anges att utsökningsbalkens regler ska gälla för verkställigheten. Bestämmelsen innebär att Esmas beslut om avgifter eller viten är en sådan utländsk exekutionstitel som är verkställbar i Sverige enligt 3 kap. 2 § utsökningsbalken. Esmas beslut om avgifter eller viten ska därvid likställas med en svensk lagakraftvunnen dom, om inte något annat följer av förordningen. När det gäller sådana undantag i förord-

ningen bör särskilt noteras att denna innehåller regler om uppskjuten verkställighet (artikel 68.4 i förordningen).

4 kap. Gemensamma bestämmelser

Tillsyn

1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.3.

Genom paragrafens *första stycke* får Finansinspektionen möjlighet att förelägga såväl finansiella företag som andra företag och fysiska personer att tillhandahålla t.ex. olika handlingar.

I *andra stycket* tydliggörs att ett föreläggande inte får beslutas om uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater. Med uttrycket ”uppgiftslämnande” avses samtliga upplysningar som Finansinspektionen får begära att någon lämnar, dvs. såväl uppgifter och handlingar som annat. Bestämmelsen är inte avsedd att tolkas motsatsvis, dvs. den utesluter inte att även andra tystnadsplikter kan upprätthållas.

Paragrafen har utformats efter förebild av 3 § lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning.

2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.3.2.

Enligt paragrafen får Finansinspektionen, utöver vad som följer av 1 §, meddela de förelägganden som behövs för att se till att förordningen följs. Detta innebär att inspektionen kan ingripa genom att förelägga den som brutit mot förordningens bestämmelser att inom viss tid göra rättelse, antingen genom att vidta vissa åtgärder eller genom att upphöra med ett visst agerande.

Paragrafen har utformats efter förebild av 4 § lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning.

3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.3.2.

Av paragrafen följer att Finansinspektionen har möjlighet att förena ett föreläggande med vite. Finansinspektionen har dock inte rätt att besluta om utdömmande av vite, utan får enligt allmänna bestämmelser ansöka hos allmän förvaltningsdomstol om att vitet ska dömas ut. Allmänna bestämmelser om vite finns i lagen (1985:206) om viten.

Paragrafen har utformats efter förebild av 5 § lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning.

Avgifter till Finansinspektionen

4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.8.

Paragrafen innehåller bestämmelser om sådana avgifter som Finansinspektionen får ta ut med anledning av förordningen. Bestämmelsen omfattar såväl avgifter av engångskaraktär som årliga avgifter.

I *första stycket* ges Finansinspektionen rätt att ta ut avgifter för prövning av sådana ansökningar och anmälningar som ett företag eller någon annan ska göra enligt förordningen. Det kan t.ex. röra sig om ansökan om auktorisation som central motpart enligt artikel 17 i förordningen.

I *andra stycket* regleras skyldigheten att betala årliga avgifter till Finansinspektionen. Den krets av företag som omfattas av avgifterna är de företag som står under Finansinspektionens tillsyn. *Fondbolagens förening* har framfört att det i bestämmelsen bör anges att det är fråga om avgifter för inspektionens övervakning enligt EU-förordningen och inte enligt förevarande lag. Regeringen konstaterar härvid att Finansinspektionens övervakning, som ska bekostas genom uttag av årliga avgifter från de institut som står under inspektionens tillsyn, grundas på den behörighet och de befogenheter som framgår av lagen. Det finns därför inte skäl att införa en hänvisning till förordningen i bestämmelsen.

I *tredje stycket* bemyndigas regeringen att meddela föreskrifter om avgifterna enligt första och andra styckena. Föreskrifter om sådant avgiftsuttag kommer att finnas i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen samt i förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet.

Överklagande

5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.9.

Av *första stycket* följer att Finansinspektionens beslut enligt lagen och enligt förordningen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Enligt *andra stycket* krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten.

6 §

Av paragrafen följer att Finansinspektionen får, i den mån inte annat följer av förordningen, bestämma att ett beslut ska gälla omedelbart. Detta kan främst komma i fråga när det är av vikt att ett agerande stoppas eller att rättelse görs med omedelbar verkan.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Förslaget behandlas i avsnitt 7.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

1 kap.

1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.7.

Paragrafen innehåller en beskrivning av lagens tillämpningsområde.

Enligt *tredje stycket*, som är nytt, ska de där angivna bestämmelserna i lagen tillämpas i fråga om clearingorganisationer som bedriver clearingverksamhet som central motpart. Beträffande centrala motparter ska således bestämmelserna i lagen som rör tystnadsplikt för anställd och uppdragstagare hos en central motpart, uppgiftsskyldighet vid en förundersökning eller i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål och meddelandeförbud vid sådana förfaranden och därtill hörande ansvarsbestämmelse, Finansinspektionens tillsyns- och ingripandebefogenheter, avgifter till och bemyndiganden för inspektionen, verkställighet av straff- och förseningsavgifter samt överklagande gälla. *Finansinspektionen* har påpekat att 23 kap. 13 § enbart rör emittenter och därför inte bör tillämpas på centrala motparter samt att det saknas hänvisningar till bestämmelserna i 1 kap. 11–13 §§ i den i promemorian föreslagna lydelsen. Med anledning av Finansinspektionens synpunkter har några av hänvisningarna i tredje stycket justerats.

Förordningen innehåller materiella bestämmelser avseende centrala motparter. Eftersom förordningen är bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna får de materiella bestämmelserna i förordningen ingen motsvarighet i svensk rätt.

Det nya *fjärde stycket* innehåller en upplysning om vilka ytterligare bestämmelser som finns för clearingverksamhet som central motpart. Efter påpekande från *Domstolsverket* har det införts en hänvisning till EU-förordningen.

5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.7.

Paragrafen innehåller ett antal definitioner.

Definitionen i *punkten 5 av clearingorganisation* omfattar företag som fått tillstånd att driva clearingverksamhet enligt 19 kap. i denna lag eller enligt förordningen.

Definitionen i *punkten 6 av clearingverksamhet* överensstämmer i fråga om *led b* i sak med definitionen av en central motpart i artikel 2.1 i förordningen. *Finansinspektionen* har framfört att man anser att den föreslagna definitionen i 1 kap. 5 § 6 b inte är fullständig. Mot bakgrund härav och i syfte att göra bestämmelsen tydligare har det gjorts en mindre justering i definitionen så att det nu uttryckligen anges att det är fråga om verksamhet som innebär att träda in som motpart till både köpare och säljare av finansiella instrument.

Av 1 § tredje stycket följer vilka bestämmelser i denna lag som ska tillämpas i fråga om clearingorganisationer som är centrala motparter.

20 kap.

3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.7.

Reglerna i förordningen är direkt tillämpliga när förordningen har trätt i kraft. Gällande materiella bestämmelser avseende centrala motparter ska upphävas. Bestämmelsen om ställande av säkerhet kvarstår och är tillämplig enbart för andra clearingorganisationer än centrala motparter.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Förslaget behandlas i avsnitt 7.

9.3 Förslaget till lag om ändring offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

30 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 6.

I paragrafen regleras sekretess för bl.a. Finansinspektionens verksamhet. I *första stycket* har en hänvisning till den nya lagen med kompletterande bestämmelser till förordningen lagts till. Detta innebär att sekretess gäller i Finansinspektionens tillsyn enligt den lagen.

Bilaga 1 Europaparlamentets och rådets
förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012
om OTC-derivat, centrala motparter och
transaktionsregister

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 648/2012

av den 4 juli 2012

om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) I en rapport som utfördes på begäran av kommissionen och som offentliggjordes den 25 februari 2009 av en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande drogs slutsatsen att tillsynsramarna för unionens finanssektor behövde stärkas för att minska risken för och mildra effekterna av framtida finanskriser, och rapporten rekommenderade långtgående reformer av tillsynsstrukturen för den sektorn, inklusive inrättandet av ett europeiskt system för finansiell tillsyn, med tre europeiska

tillsynsmyndigheter, varav en för banksektorn, en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn och en för värdepappers- och marknadssektorn, samt inrättandet av ett europeiskt systemriskråd.

(2) I kommissionens meddelande av den 4 mars 2009 med titeln "Främja återhämtning i Europa", föreslogs att unionens regelverk för finansiella tjänster skulle stärkas. I sitt meddelande av den 3 juli 2009 med titeln "Effektiva, säkra och solida derivatmarknader" analyserade kommissionen derivatens roll i samband med finanskrisen och i sitt meddelande av den 20 oktober 2009 med titeln "Effektiva, säkra och solida derivatmarknader: förestående initiativ" angav den vilka åtgärder den avsåg att vidta för att begränsa riskerna med derivat.

(3) Den 23 september 2009 antog kommissionen förslag till tre förordningar om inrättande av ett europeiskt system för finansiell tillsyn, inklusive inrättandet av tre europeiska tillsynsmyndigheter, för en konsekvent tillämpning av unionslagstiftningen och införande av gemensamma standarder och praxis av hög kvalitet för tillsyn och övervakning. De europeiska tillsynsmyndigheterna utgörs av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁴⁾, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽⁵⁾ samt Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽⁶⁾. De europeiska tillsynsmyndigheterna spelar en central roll för att säkra finanssektorns stabilitet. Det är därför mycket viktigt att hela tiden säkerställa att utvecklingen av deras arbete får hög politisk prioritet och att de ges tillräckliga resurser.

⁽¹⁾ EUT C 57, 23.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 44.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 29 mars 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 4 juli 2012.

⁽⁴⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽⁶⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (4) OTC-derivat ("over-the-counter", *OTC-derivatkontrakt*) är inte transparenta, eftersom de är privata kontrakt och alla uppgifter om dem vanligtvis bara är tillgängliga för kontraktsparterna. De skapar ett komplicerat nät av ömsesidigt beroende som kan göra det svårt att bedöma arten och omfattningen av de risker som de är förenade med. Finanskrisen har visat att sådana egenskaper vid marknadsoro ökar osäkerheten och därmed innebär risker för den finansiella stabiliteten. I denna förordning skapas förutsättningar för att begränsa dessa risker och förbättra derivatkontrakts transparens.
- (5) På toppmötet i Pittsburgh den 26 september 2009 kom G20-ledarna överens om att alla standardiserade OTC-derivatkontrakt senast från slutet av 2012 ska clearas via en central motpart och att OTC-derivatkontrakt ska inrapporteras till transaktionsregister. I juni 2010 i Toronto bekräftade G20-ledarna sitt åtagande och åtog sig även att påskynda genomförandet av kraftfulla åtgärder för att förbättra OTC-derivatkontraktens transparens och tillsyn på ett internationellt sett konsekvent och icke-diskriminerande sätt.
- (6) Kommissionen kommer att övervaka och sträva efter att säkerställa att dessa åtaganden genomförs på ett liknande sätt av unionens internationella partner. Kommissionen bör samarbeta med myndigheter i tredjeländer i syfte att pröva ömsesidigt stödjande lösningar för att säkerställa överensstämmelse mellan denna förordning och tredjeländernas krav och därigenom undvika eventuellt dubbelarbete. Kommissionen bör med Esmas bistånd övervaka och utarbeta rapporter till Europaparlamentet och rådet om den internationella tillämpningen av de principer som fastställs i denna förordning. För att undvika eventuella överlappande eller motstridiga krav får kommissionen anta beslut om likvärdighet när det gäller rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga ramar i tredjeländer, om ett antal villkor är uppfyllda. Den bedömning som ligger till grund för sådana beslut bör inte inkräkta på rätten för en central motpart som är etablerad i ett tredjeland och som godkänts av Esma att tillhandahålla clearingtjänster åt clearingmedlemmar eller handelsplatser som är etablerade i unionen, eftersom godkännandebeslutet bör vara oberoende av denna bedömning. På liknande sätt bör varken ett likvärdighetsbeslut eller denna bedömning påverka rätten för ett transaktionsregister som är etablerat i ett tredjeland och godkänt av Esma att tillhandahålla tjänster åt enheter som är etablerade i unionen.
- (7) När det gäller godkännande av centrala motparter i tredjeländer, och i överensstämmelse med unionens internationella skyldigheter enligt avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, inklusive det allmänna tjänstehandelsavtalet, bör beslut som fastställer att tredjeländers rättsordningar är likvärdiga med unionens rättsordning endast antas om dessa tredjeländer har ett effektivt likvärdigt system för godkännande av centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med utländska rättsordningar, i överensstämmelse med de allmänna mål och standarder för regleringen som fastställdes vid G20-mötet i september 2009, nämligen att förbättra derivatmarknadernas transparens, begränsa systemriskerna och skydda mot marknadsmissbruk. Ett sådant system bör anses vara likvärdigt om det säkerställer att det väsentliga resultatet från det tillämpliga regleringssystemet liknar unionens krav, och det bör anses vara effektivt om de reglerna tillämpas på ett konsekvent sätt.
- (8) Det är lämpligt och nödvändigt i detta sammanhang, med beaktande av derivatmarknadernas särdrag och de centrala motparternas funktion, att kontrollera att de utländska regleringssystemen faktiskt är likvärdiga i fråga om att uppfylla G20:s mål och standarder för att förbättra derivatmarknadernas transparens, begränsa systemriskerna och skydda mot marknadsmissbruk. De centrala motparternas mycket speciella situation kräver att de bestämmelser som avser tredjeländer ordnas och fungerar i enlighet med arrangemang som är specifika för dessa marknadsstrukturenheter. Detta tillvägagångssätt utgör därför inte något prejudikat för annan lagstiftning.
- (9) I sina slutsatser av den 2 december 2009 var Europeiska rådet ense om att det fanns ett behov av att väsentligt begränsa motpartskreditrisker och att det var viktigt att förbättra derivattransaktioners transparens, effektivitet och tillförlitlighet. I Europaparlamentets resolution "Derivatmarknader: förestående initiativ" av den 15 juni 2010 efterlystes obligatorisk clearing och rapportering av OTC-derivatkontrakt.
- (10) Esma bör agera inom denna förordnings tillämpningsområde för att värna finansmarknadernas stabilitet i kritiska situationer, för att säkerställa att nationella tillsynsmyndigheter tillämpar unionens regler på ett enhetligt sätt, samt för att lösa tvister mellan dessa. Esma har också till uppgift att utveckla förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande och har en central roll vid auktorisation och övervakning av centrala motparter och transaktionsregister.
- (11) En av Europeiska centralbankssystemets (ECBS) grundläggande uppgifter är att främja ett välfungerande betalningssystem. ECBS:s medlemmar utövar därför tillsyn genom att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem, inbegripet centrala motparter. ECBS:s medlemmar medverkar därför på nära håll vid auktorisation och övervakning av centrala motparter, godkännande av centrala motparter i tredjeländer och godkännande av samverkansöverenskommelser. Dessutom medverkar de på nära håll när det gäller fastställande av tekniska standarder för tillsyn, riktlinjer och rekommendationer. Denna förordning påverkar inte Europeiska centralbankens (ECB) och de nationella centralbankernas

ansvar att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem inom unionen och i förbindelser med andra länder. Av den anledningen, och för att förhindra att parallella regelsystem skapas, bör Esma och ECBS samarbeta nära under utarbetandet av relevanta förslag till tekniska standarder. ECB:s och de nationella centralbankernas tillgång till information är också av största vikt när de fullgör sina uppgifter när det gäller tillsyn av clearing- och betalningssystemen samt den utfärdande centralbankens funktion.

- (12) Enhetliga regler krävs för derivatkontrakt som anges i avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁽¹⁾.
- (13) Incitament för ökad användning av centrala motparter har inte visat sig tillräckligt för att se till att OTC-derivatkontrakt faktiskt clearas centralt. För de OTC-derivatkontrakt som kan clearas centralt krävs därför obligatoriska krav på clearing via centrala motparter.
- (14) Det är sannolikt att medlemsstater kommer att vidta nationella åtgärder som skiljer sig från varandra och som kan skapa hinder för en smidigt fungerande inre marknad och vara till nackdel för marknadsaktörer och finansiell stabilitet. För att trygga ett starkt investerarskydd och åstadkomma lika spelregler för marknadsaktörerna krävs det också att clearingkravet tillämpas enhetligt i unionen.
- (15) För att kunna se till att clearingkravet begränsar systemriskerna, krävs det ett förfarande för kartläggning av de klasser av derivat som bör omfattas av det kravet. I förfarandet bör det beaktas att inte alla OTC-derivatkontrakt som clearats via centrala motparter kan anses vara lämpade för obligatorisk central clearing.
- (16) I denna förordning anges kriterier för att avgöra huruvida olika klasser av OTC-derivatkontrakt bör omfattas av ett clearingkrav. Kommissionen bör, på grundval av förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma, besluta om en klass av OTC-derivatkontrakt ska omfattas av ett clearingkrav och från vilken tidpunkt clearingkravet får verkan, inbegripet i förekommande fall ett successivt genomförande och minimikravet på återstående löptid för de kontrakt som ingås eller förnyas innan clearingkravet träder i kraft, i enlighet med denna

förordning. Ett successivt genomförande av clearingkravet skulle kunna ske i form av de typer av marknadsaktörer som måste uppfylla clearingkravet. Vid bestämmandet av vilka klasser av OTC-derivatkontrakt som ska omfattas av clearingkravet bör Esma ta hänsyn till de särskilda särdragen hos OTC-derivatkontrakt som ingås med emittenter av täckta obligationer eller med pooler för säkring av täckta obligationer.

- (17) När Esma fastställer vilka klasser av OTC-derivatkontrakt som ska omfattas av clearingkravet bör den också ta vederbörlig hänsyn till andra relevanta aspekter, inte minst i vilken grad motparter som utnyttjar de relevanta klasserna av OTC-derivatkontrakt är sammankopplade och vilka effekterna på nivåerna på motpartskreditriskerna blir, samt främja likvärdiga konkurrensvillkor på den inre marknaden i enlighet med artikel 1.5 d i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (18) När Esma har fastställt att en OTC-derivatprodukt är standardiserad och lämpar sig för clearing, men det inte finns någon central motpart som är beredd att cleara denna produkt bör Esma undersöka orsaken till detta.
- (19) Vid bestämmandet av vilka klasser av OTC-derivatkontrakt som ska omfattas av clearingkravet måste hänsyn tas till särdragen hos de berörda klasserna av OTC-derivatkontrakt. Den huvudsakliga risken för transaktioner kan för vissa klasser av OTC-derivatkontrakt hänga samman med avvecklingsrisker, som hanteras genom separata infrastrukturarrangemang, och en separering kan göras mellan vissa klasser av OTC-derivatkontrakt (t.ex. utländsk valuta) och andra klasser. Clearing via central motpart hanterar specifikt motpartskreditrisker och är kanske inte ett optimalt sätt att hantera avvecklingsrisker. Ordningen för sådana kontrakt bör framför allt grundas på en framväxande internationell konvergens och ömsesidigt erkännande av relevant infrastruktur.
- (20) För att säkerställa en enhetlig och samstämmig tillämpning av den här förordningen och likvärdiga förutsättningar för marknadsaktörerna när en klass av OTC-derivatkontrakt förklarats vara föremål för clearingkravet, bör detta krav även gälla samtliga kontrakt som avser denna klass av OTC-derivatkontrakt som har ingåtts på dagen för eller efter en underrättelse till Esma om att en central motpart har auktoriserats med avseende på clearingkravet, men före det datum från vilket clearingkravet får verkan, under förutsättning att dessa kontrakts återstående löptid överstiger det minimikrav som fastställs av kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (21) Vid bedömningen av huruvida en klass av OTC-derivatkontrakt ska omfattas av clearingkrav bör Esma ha målsättningen att minska systemrisken. Bedömningsfaktorerna bör bland annat beakta graden av kontraktens kontraktsmässiga och operativa standardisering, volymen och likviditeten för den relevanta klassen av OTC-derivatkontrakt, samt tillgängligheten till skälig, pålitlig och allmänt accepterad prisinformation inom den relevanta klassen av OTC-derivatkontrakt.
- (22) För att ett OTC-derivatkontrakt ska kunna clearas, måste båda kontraktsparterna omfattas av ett clearingkrav eller samtycka. Undantag från clearingkravet bör utformas restriktivt, eftersom de kan minska kravets effektivitet och fördelarna med clearing via centrala motparter samt leda till regelarbitrage mellan vissa grupper av marknadsaktörer.
- (23) För att främja finansiell stabilitet inom unionen kan det bli nödvändigt att också låta transaktioner som ingåtts av enheter etablerade i tredjeländer omfattas av clearingkraven och kraven på riskreduceringstekniker, under förutsättning att de berörda transaktionerna har en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller när sådana krav är nödvändiga eller lämpliga för att förhindra varje kringgående av denna förordning.
- (24) OTC-derivatkontrakt som inte anses lämpade för clearing via centrala motparter är förenade med motpartskreditrisker och operativa risker, varför regler bör införas för att hantera dessa risker. För att minska motpartskreditriskerna bör marknadsaktörer som omfattas av clearingkravet ha riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad. Vid utarbetande av förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar vad dessa riskhanteringsförfaranden ska innehålla, bör Esma beakta förslagen från internationella standardiseringsorgan om marginalsäkerhetskraven för derivat vars clearing inte sker centralt. Vid utarbetande av förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar de arrangemang som krävs för en korrekt och lämplig utväxling av säkerheter för att hantera risker som är förknippade med icke clearade transaktioner, bör Esma vederbörligen beakta de svårigheter som emittenter av täckta obligationer eller säkerhetspooler har när det gäller att ställa säkerheter i flera av unionens jurisdiktioner. Esma bör också beakta det faktum att den förmånsrätt till tillgångarna hos emittenten av de täckta obligationerna som ges till motparterna till dessa emittenter erbjuder likvärdig säkerhet mot motpartskreditrisk.
- (25) Regler om clearing av OTC-derivatkontrakt, rapportering av derivattransaktioner respektive regler om riskreduceringsteknik för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart bör tillämpas på finansiella motparter, dvs. investeringsföretag som har auktoriserats i enlighet med direktiv 2004/39/EG, kreditinstitut som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽¹⁾, försäkringsföretag som har auktoriserats i enlighet med rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽²⁾, livförsäkringsföretag som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ⁽³⁾, återförsäkringsföretag som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring ⁽⁴⁾, företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), och i tillämpliga fall deras förvaltningsbolag som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företaget för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽⁵⁾, tjänstepensionsinstitut som definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ⁽⁶⁾ samt alternativa investeringsfonder som förvaltas av förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som är auktoriserade eller registrerade i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder ⁽⁷⁾.
- (26) Enheter som förvaltar pensionssystem vars främsta uppgift är att tillhandahålla en pensionsinkomst, i regel som livslånga utbetalningar men också som utbetalningar under viss tid eller som ett engångsbelopp, minimerar i typfallet sitt kontantinnehav för att maximera effektiviteten och avkastningen för sina pensionstagare. Att avkräva sådana enheter central clearing av OTC-derivatkontrakt skulle därför leda till att de skulle behöva avyttra en avsevärd del av sina tillgångar i utbyte mot kontanter för att uppfylla centrala motparters gällande marginalsäkerhetskrav. För att undvika en sannolik negativ inverkan av ett sådant krav på pensionsinkomsterna för framtida pensionärer bör clearingkravet inte gälla för pensionssystem förrän en lämplig teknisk lösning för överföring av en icke-kontant säkerhet som marginalsäkerhet har

⁽¹⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽⁶⁾ EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁽⁷⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

utvecklats av centrala motparter för att lösa detta problem. En sådan teknisk lösning bör ta hänsyn till pensionssystemens särskilda funktion och inte medföra några väsentliga negativa effekter för pensionärerna. Under en övergångsperiod bör OTC-derivatkontrakt som ingåtts med syftet att minska investeringsrisker med direkt koppling till pensionssystemens finansiella solvens vara föremål inte bara för rapporteringskravet utan också för bilaterala krav på ställande av säkerhet. Slutmålet är dock central clearing så snart som detta är möjligt.

(27) Det är viktigt att se till att endast lämpliga enheter och arrangemang särbehandlas och att beakta den mångfald av pensionssystem som finns inom unionen, men också att skapa likvärdiga förutsättningar för alla pensionssystem. Därför bör det tillfälliga undantaget gälla för tjänstepensionsinstitut som registrerats i enlighet med direktiv 2003/41/EG, inbegripet auktoriserade enheter som ansvarar för driften av sådana institut och som agerar för deras räkning enligt artikel 2.1 i det direktivet samt rättsliga enheter som har inrättats av sådana institut i investeringssyfte och som uteslutande agerar i deras intresse, och för tjänstepensionsverksamheten vid institutioner som avses i artikel 3 i direktiv 2003/41/EG.

(28) Det tillfälliga undantaget bör också gälla för tjänstepensionsverksamheten i livförsäkringsföretag, under förutsättning att alla motsvarande tillgångar och skulder hålls fullständigt åtskilda och förvaltas och organiseras separat, utan möjlighet till överföring. Det bör också gälla för alla andra auktoriserade enheter som omfattas av tillsyn och som enbart verkar nationellt, eller arrangemang som inrättats i huvudsak inom en medlemsstats territorium, under förutsättning att båda är erkända enligt nationell lagstiftning och att deras främsta syfte är att tillhandahålla en pensionsinkomst. De enheter och arrangemang som avses i detta skäl bör vara föremål för beslut av relevant behörig myndighet och, för att säkerställa överensstämmelse och undanröja alla risker för avvikelser och överträdelser, Esmas yttrande, efter samråd med Eio-pa. Detta skulle kunna inbegripa enheter och arrangemang som inte nödvändigtvis är kopplade till ett pensionsprogram som tillhandahålls av arbetsgivaren, men som fortfarande har som främsta syfte att ge en pensionsinkomst, antingen på obligatorisk eller på frivillig basis. Exempel på detta skulle kunna vara juridiska enheter som förvaltar fonderade pensionssystem i enlighet med nationell lagstiftning, under förutsättning att de gör sina investeringar i enlighet med akksamhetsprincipen, och pensionsarrangemang som tecknats direkt av enskilda, vilka också kan tillhandahållas av livförsäkringsgivare. Undantaget beträffande pensionsarrangemang som tecknats direkt av enskilda bör i detta fall inte omfatta

OTC-derivatkontrakt som avser andra av försäkringsgivarens livförsäkringsprodukter som inte har som främsta syfte att tillhandahålla en pensionsinkomst.

Ytterligare exempel skulle kunna vara pensionsverksamheter i försäkringsföretag som omfattas av direktiv 2002/83/EG, förutsatt att alla tillgångar som hänför sig till verksamheterna upptas i ett särskilt register i enlighet med bilagan till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag⁽¹⁾, liksom arrangemang för tillhandahållande av tjänstepension i försäkringsföretag som grundar sig på kollektivavtal. Institutioner som har inrättats i syfte att tillhandahålla ersättning till medlemmar i pensionsprogram vid obestånd bör också behandlas som ett pensionssystem vid tillämpningen av denna förordning.

(29) När så är lämpligt bör regler för finansiella motparter också tillämpas på icke-finansiella motparter. Det är känt att icke-finansiella motparter använder OTC-derivatkontrakt för att skydda sig mot affärsrisker med direkt koppling till deras affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning. Vid bedömningen av om en icke-finansiell motpart bör omfattas av clearingkravet, bör det därför beaktas i vilket syfte den icke-finansiella motparten använder OTC-derivatkontrakt och hur stor dess exponering mot dessa instrument är. I syfte att säkerställa att icke-finansiella institut har möjlighet att lämna sina synpunkter på clearingtrösklarna, bör Esmas vid utarbetandet av de relevanta tekniska standarderna för tillsyn genomföra ett öppet offentligt samråd som säkerställer att icke-finansiella institut får delta. Esmas bör också samråda med alla berörda myndigheter, till exempel byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, för att se till att särdragen i dessa sektorer helt och fullt beaktas. Dessutom bör kommissionen senast den 17 augusti 2015 utvärdera vilken systemvikt de icke-finansiella företagens transaktioner med OTC-derivatkontrakt har inom olika sektorer, inklusive energisektorn.

(30) Vid bedömningen av om ett OTC-derivatkontrakt minskar de risker som är direkt kopplade till en icke-finansiell motparts affärsverksamhet och likviditetsförvaltning, bör vederbörlig hänsyn tas till denna icke-finansiella motparts övergripande strategier för risksäkring och riskbegränsning. I synnerhet bör hänsyn tas till om ett OTC-derivatkontrakt är ekonomiskt lämpligt för reducera riskerna i

⁽¹⁾ EGT L 110, 20.4.2001, s. 28.

- en icke-finansiell motparts uppförande och förvaltning, när riskerna hör samman med svängningar i räntor, valutakurser, inflationstakten eller råvarupriser.
- (31) Clearingtröskeln är en mycket viktig storhet för alla icke-finansiella motparter. När clearingtröskeln fastställs bör hänsyn tas till vilken systemvikt summan av nettopositionerna och nettoexponeringarna har per motpart och per klass av OTC-derivatkontrakt. I detta sammanhang bör lämpliga insatser göras för att erkänna de riskbegränsningsmetoder som icke-finansiella motparter utnyttjar inom ramen för sin normala affärsverksamhet.
- (32) ECBS-medlemmar och andra nationella organ med liknande funktioner, andra offentliga unionsorgan med uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av offentlig skuld samt Banken för internationell betalningsutjämning bör undantas från förordningens tillämpningsområde, i syfte att undvika att deras befogenheter begränsas när det gäller att fullgöra uppgifter av gemensamt intresse.
- (33) Eftersom inte alla marknadsaktörer som omfattas av clearingkravet kan bli den centrala motpartens clearingmedlemmar, bör de ha möjlighet att få tillgång till den centrala motparten som kunder eller indirekta kunder under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda.
- (34) En oavsiktlig snedvridning av konkurrensen på marknaden för OTC-derivat kan bli följden av att ett clearingkrav införs, samtidigt med ett förfarande för att fastställa vilka centrala motparter som kan användas för att fullgöra detta krav. Exempelvis kan en central motpart vägra att cleara transaktioner som verkställs på vissa handelsplatser, eftersom den centrala motparten ägs av en konkurrerande handelsplats. För att undvika sådan diskriminerande praxis bör centrala motparter acceptera att cleara transaktioner som genomförs på olika handelsplatser, förutsatt att de senare uppfyller den centrala motpartens operativa och tekniska krav, och oberoende av den kontraktsdokumentation med stöd av vilken motparterna har genomfört den berörda OTC-derivattransaktionen, under förutsättning att denna dokumentation motsvarar standarden på marknaden. Handelsplatserna bör tillhandahålla de centrala motparterna transaktionsuppgifter ("trade feeds") på transparenta och icke-diskriminerande grunder. De centrala motparternas tillträdesrätt till handelsplatser bör få omfattas av arrangemang som innebär att flera centrala motparter använder samma handelsplats transaktionsuppgifter. Detta får dock inte medföra samverkansöverenskommelser vid clearing av derivat eller ge upphov till fragmentering av likviditeten.
- (35) Denna förordning bör inte hindra rättvist och öppet tillträde mellan handelsplatser och centrala motparter på den inre marknaden, enligt villkoren i denna förordning och i de tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma och antagits av kommissionen. Kommissionen bör fortsätta att nära övervaka hur OTC-derivatmarknaden utvecklas och bör vid behov ingripa för att förhindra snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden i syfte att säkerställa likvärdiga förutsättningar på finansmarknaderna.
- (36) På vissa områden inom sektorn för finansiella tjänster och handel med derivatkontrakt kan det också finnas kommersiella och immateriella rättigheter. I fall då sådana rättigheter avser produkter eller tjänster som har blivit eller påverkar en branschstandard bör det finnas licenser tillgängliga på proportionella, rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor.
- (37) Tillförlitliga uppgifter behövs för att kunna identifiera de klasser av OTC-derivatkontrakt som bör omfattas av clearingkravet, tröskelvärden och systemviktiga icke-finansiella motparter. I regleringssyfte är det därför viktigt att ett enhetligt rapporteringskrav för uppgifter om derivat införs på unionsnivå. Dessutom behövs, i så hög utsträckning som möjligt, ett retroaktivt rapporteringskrav, för både finansiella motparter och icke-finansiella motparter, så att bland annat Esma och relevanta behöriga myndigheter får jämförbara uppgifter.
- (38) En transaktion inom en grupp är en transaktion mellan två företag som helt och hållet omfattas av samma konsolidering och som är föremål för lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker. De ingår i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 80.8 i direktiv 2006/48/EG eller, när det gäller kreditinstitut som är underställda samma centrala företagsenhet som avses i artikel 3.1 i det direktivet, båda är kreditinstitut eller den ena är ett kreditinstitut och den andra en central företagsenhet. OTC-derivatkontrakt kan erkännas såväl inom finansgrupper eller andra grupper som inom grupper bestående av både finansiella företag och andra företag, och om ett sådant kontrakt betraktas som en transaktion inom gruppen när det gäller den ena parten, bör den också betraktas som en transaktion inom gruppen när det gäller den andra parten i kontraktet. Det kan konstateras att transaktioner inom gruppen kan vara nödvändiga för att aggregera risker inom en gruppstruktur, och att risker inom gruppen därför är av särskilt slag. Eftersom effektiviteten i dessa förfaranden för hantering av risker inom gruppen kan komma att begränsas om dessa transaktioner omfattas av ett clearingkrav, kan det vara en fördel att undanta transaktioner inom gruppen från clearingkravet, under förutsättning att detta undantag inte ökar systemrisken. Följaktligen bör den centrala

motpartens clearing av dessa transaktioner ersätts med en tillräcklig utväxling av säkerheter, där detta är lämpligt för att begränsa motpartsriskerna inom gruppen.

moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, samma gruppbaseerade tillsyn från en behörig myndighet i ett tredjeland som fastställts vara likvärdig med den som styrs av principerna i artikel 143 i direktiv 2006/48/EG eller i artikel 2 i direktiv 2006/49/EG.

- (39) Undantag från kravet på säkerhet skulle emellertid kunna göras för vissa transaktioner inom en grupp, i vissa fall på grundval av de behöriga myndigheternas beslut, under förutsättning att deras riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och kraftfulla samt står i överensstämmelse med transaktionens komplexitet och att det inte finns några hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna. Dessa kriterier samt de förfaranden som motparterna och de berörda behöriga myndigheterna ska följa när undantag tillämpas bör anges i tekniska standarder för tillsyn som antas i enlighet med de relevanta förordningarna om inrättandet av de europeiska tillsynsmyndigheterna. Innan förslagen till tekniska standarder för tillsyn utarbetas bör de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbeta en konsekvensanalys av deras möjliga konsekvenser för den inre marknaden och finansmarknadens aktörer, särskilt för berörda grupperns verksamhet och strukturer. Alla de tekniska standarder som är tillämpliga på de säkerheter som utväxlas vid transaktioner inom gruppen, inbegripet kriterierna för undantag, bör beakta dessa transaktioners främsta specifika egenskaper och befintliga skillnader mellan icke-finansiella och finansiella motparter liksom deras syften med och metoder för användning av derivat.
- (40) Motparter bör anses omfattas av samma konsolidering åtminstone när de båda ingår i en sammanställd redovisning enligt rådets direktiv 83/349/EEG⁽¹⁾ eller de internationella redovisningsstandarderna IFRS som antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁽²⁾, eller, när det gäller en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, i enlighet med allmänt accepterade redovisningsstandarder i detta tredjeland som i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007⁽³⁾ anses vara likvärdiga med IFRS-standarder (eller redovisningsstandarder i ett tredjeland vars användning är tillåten i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1569/2007), eller när de båda omfattas av samma gruppbaseerade tillsyn i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG⁽⁴⁾, eller när det gäller en grupp vars
- (41) Det är viktigt att marknadsaktörerna till transaktionsregister rapporterar in alla uppgifter om derivatkontrakt som de ingått. På detta sätt kommer information om de inneboende riskerna på derivatmarknaderna att lagras centralt och vara lätt tillgängliga bland annat för Esma, berörda behöriga myndigheter, Europeiska systemrisknämnden (ESRB) och berörda centralbanker inom ECBS.
- (42) Tillhandahållandet av transaktionsregistertjänster präglas av stordriftsfördelar, vilket skulle kunna hämma konkurrensen på just detta område. Samtidigt kan införandet av ett omfattande rapporteringskrav för marknadsaktörerna öka värdet på informationen i transaktionsregistren även för tredje parter som tillhandahåller anknutna tjänster, bland annat orderavstämning, ordermatchning, kredit-händelsetjänster och portföljförliknings- eller portfölj-kompressionstjänster. Det är lämpligt att se till att de likvärdiga förutsättningarna inom efterhandelssektorn inte på ett allmänt plan äventyras av ett eventuellt naturligt monopol när det gäller tillhandahållandet av transaktionsregistertjänster. Därför bör transaktionsregistren vara skyldiga att tillhandahålla den information som finns i registret på rättvisa, överkomliga och icke-diskriminerande villkor, under förutsättning att nödvändiga åtgärder för dataskydd har vidtagits.
- (43) För att möjliggöra en mer omfattande överblick över marknaden och för att bedöma systemrisken, bör derivatkontrakt inrapporteras till transaktionsregister oavsett om de clearats via en central motpart eller inte.
- (44) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ges tillräckliga resurser för att effektivt utföra de uppgifter som de tilldelats genom denna förordning.
- (45) Motparter och centrala motparter som ingår, ändrar eller avslutar ett derivatkontrakt bör se till att uppgifterna i kontraktet inrapporteras till ett transaktionsregister. De bör få delegera inrapporteringen av kontraktet till en annan enhet. En enhet eller dess anställda som i enlighet med denna förordning och på en motparts vägnar rapporterar in uppgifter i ett derivatkontrakt till ett transaktionsregister, ska inte anses bryta mot eventuella sekretessåtgärderna. Vid utarbetandet av förslag till tekniska

(1) Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 baserat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT L 193, 18.7.1983, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

(3) Kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 av den 21 december 2007 om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjelandsmyndigheter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG (EUT L 340, 22.12.2007, s. 66).

(4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EC av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201).

standarder för tillsyn bör Esma beakta de framsteg som gjorts för att utveckla en unik kontraktsbeteckning och förteckningen över de uppgifter som behöver rapporteras i tabell 1 i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 ⁽¹⁾ om genomförande av direktiv 2004/39/EG och samråda med andra behöriga myndigheter såsom byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter.

- (46) Med beaktande av de principer som fastställs i kommissionens meddelande om att förstärka sanktionssystemen i finanssektorn och de unionsrättsakter som antagits till följd av det meddelandet, bör medlemsstaterna införa bestämmelser om sanktioner för överträdelser av denna förordning. Medlemsstaterna bör tillämpa dessa sanktioner så att det inte minskar reglernas effektivitet. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. De bör grundas på riktlinjer som Esma antar för att främja konvergens och enhetlighet över gränserna för sanktionssystem i den finansiella sektorn. Medlemsstaterna bör se till att de sanktioner som åläggs redovisas offentligt, och i förekommande fall, att bedömningsrapporterna om existerande reglers effektivitet regelbundet offentliggörs.
- (47) En central motpart får i enlighet med denna förordning etableras i vilken som helst av medlemsstaterna. Ingen medlemsstat eller grupp av medlemsstater bör diskrimineras, direkt eller indirekt, som plats för clearingtjänster. Ingenting i denna förordning bör begränsa eller hindra en central motpart i en jurisdiktion från att cleara en produkt som är utställd i en annan medlemsstats valuta eller i ett tredjelands valuta.
- (48) Ett minsta startkapital bör vara ett villkor för auktorisation av en central motpart. Den centrala motpartens kapital, inbegripet balanserade vinstmedel och reserver, bör alltid stå i proportion till den risk som är kopplad till den centrala motpartens verksamhet, för att säkerställa att den har tillräckligt stort eget kapital i förhållande till kreditrisker, motpartsrisker, marknadsrisker, operativa risker, rättsliga risker och affärsrisker som inte redan täcks av särskilda finansiella resurser och att den vid behov kan genomföra en ordnad avveckling eller omstrukturering av rörelsen.
- (49) Eftersom det genom denna förordning införs en rättslig skyldighet att i regleringssyfte cleara via särskilda centrala motparter, är det viktigt att se till att dessa är säkra och sunda och alltid uppfyller denna förordnings strikta krav på organisation, uppförande och försiktighet. För att

säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning bör dessa krav avse clearing av alla finansiella instrument som centrala motparter hanterar.

- (50) Av reglerings- och harmoniseringsskäl bör det därför säkerställas att motparter bara anlitar centrala motparter som uppfyller kraven i denna förordning. Dessa krav bör inte hindra medlemsstater från att anta eller fortsätta att tillämpa ytterligare krav när det gäller centrala motparter som har etablerat sig på deras territorium, inbegripet vissa auktoriseringskrav enligt direktiv 2006/48/EG. Dessa ytterligare krav bör dock inte påverka rätten för centrala motparter som har auktoriserats i andra medlemsstater eller godkänts i enlighet med denna förordning att tillhandahålla clearingtjänster åt clearingmedlemmar och deras kunder som är etablerade i den medlemsstat som har infört ytterligare krav, eftersom dessa centrala motparter inte är föremål för de ytterligare kraven och inte behöver rätta sig efter dem. Senast den 30 september 2014 bör Esma upprätta en rapport om effekterna av att medlemsstater tillämpar ytterligare krav.
- (51) Direkta regler för auktorisation av och tillsyn över centrala motparter är en viktig konsekvens av kravet på clearing av OTC-derivatkontrakt. Det är lämpligt att behöriga myndigheter får fortsatt ansvar för alla aspekter på auktorisation av och tillsyn över centrala motparter, inklusive ansvaret för att kontrollera att en ansökande central motpart följer denna förordning och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper ⁽²⁾, eftersom dessa myndigheter har bäst möjligheter att granska de centrala motparternas dagliga verksamhet, genomföra regelbundna kontroller och vid behov vidta lämpliga åtgärder.
- (52) Om en central motpart riskerar att hamna på obestånd, kan det finansiella ansvaret främst ligga på medlemsstaten där den centrala motparten är etablerad. Följaktligen bör den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ansvara för auktorisation av och tillsyn över den centrala motparten. Emellertid kan en central motparts clearingmedlemmar vara etablerade i olika medlemsstater och de kommer att vara de första som påverkas av den centrala motpartens obestånd, och det är därför av största vikt att alla berörda behöriga myndigheter och Esma involveras i auktorisations- och tillsynsprocessen. På detta sätt undviks skiljaktiga nationella åtgärder eller praxis och hinder för den inre marknadens korrekta funktion. Vidare bör inga förslag eller riktlinjer från någon medlem i ett tillsynskollegium, direkt eller indirekt, diskriminera någon medlemsstat eller grupp av medlemsstater som plats för clearingtjänster oavsett valuta. Esma bör delta i varje kollegium för att säkerställa en konsekvent och korrekt

⁽¹⁾ EUT L 241, 2.9.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

- tillämpning av denna förordning. Esma bör när rekommendationer och beslut utarbetas involvera andra behöriga myndigheter i de berörda medlemsstaterna.
- (53) Med tanke på kollegiernas roll är det viktigt att alla relevanta behöriga myndigheter samt medlemmar av ECBS deltar i utförandet av kollegiernas uppgifter. Kollegiet bör bestå inte enbart av de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över den centrala motparten utan också de som utövar tillsyn över de enheter som kan påverkas av den centrala motpartens verksamhet, dvs. utvalda clearingmedlemmar, handelsplatser, samverkande centrala motparter och värdepapperscentraler. De medlemmar av ECBS som ansvarar för tillsynen över den centrala motparten och samverkande centrala motparter samt de som ansvarar för utgivningen av valutorna för de finansiella instrument som clearats av den centrala motparten bör få delta i kollegiet. Eftersom de enheter som omfattas av tillsynen eller övervakningen kommer att vara etablerade i ett begränsat antal medlemsstater där den centrala motparten verkar, skulle en enda behörig myndighet eller medlem av ECBS kunna svara för tillsynen eller övervakningen av ett antal av dessa enheter. För att säkerställa ett smidigt samarbete mellan samtliga medlemmar av kollegiet bör lämpliga förfaranden och mekanismer inrättas.
- (54) Eftersom kollegiets inrättande och verksamhet antas basera sig på en skriftlig överenskommelse mellan alla dess medlemmar är det, med tanke på frågans känslighet, lämpligt att tilldela dem behörighet att fastställa förfarandena för kollegiets beslutsfattande. Därför bör de närmare bestämmelserna för omröstning fastställas i en skriftlig överenskommelse som träffas mellan kollegiets medlemmar. För att alla relevanta marknadsaktörers och medlemsstaters intressen ska tillgodoses i samma utsträckning, bör emellertid kollegiet rösta i enlighet med den allmänna principen om att varje medlem har en röst oavsett hur många uppgifter den utför i enlighet med denna förordning. I kollegier som består av upp till och med tolv medlemmar bör högst två kollegiemedlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt och varje röstberättigad medlem bör ha en röst. I kollegier som består av fler än tolv medlemmar bör högst tre kollegiemedlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt, och varje röstberättigad medlem bör ha en röst.
- (55) De centrala motparternas mycket speciella situation kräver att kollegierna organiseras och fungerar i enlighet med arrangemang som är specifika för tillsynen över centrala motparter.
- (56) De arrangemang som inrättas genom denna förordning utgör inte något prejudikat för annan lagstiftning om tillsyn och övervakning av finansmarknadens infrastrukturer, särskilt inte när det gäller röstförfarandena för hänskjutanden till Esma.
- (57) En central motpart bör inte auktoriseras om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, genom överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande om att den centrala motparten inte bör auktoriseras. Om en tillräcklig majoritet av kollegiet har avgett ett negativt yttrande och någon av de berörda behöriga myndigheterna med stöd av en majoritet på två tredjedelar av kollegiet har hänskjutit frågan till Esma, bör emellertid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad skjuta upp sitt beslut om auktorisation och invänta ett eventuellt beslut från Esma angående förenligheten med unionsrätten. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken den centrala motparten är etablerad bör fatta sitt beslut i enlighet med ett sådant beslut från Esma. Om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, når fram till ett gemensamt yttrande om att kraven inte är uppfyllda och att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation, bör den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad kunna hänskjuta frågan till Esma för beslut om förenligheten med unionsrätten.
- (58) Det är nödvändigt att stärka reglerna om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, Esma och andra berörda myndigheter och att öka kraven på dessas samarbete och bistånd. Med anledning av den ökande gränsöverskridande verksamheten bör dessa myndigheter förse varandra med den information de behöver för att kunna utöva sina befogenheter så att denna förordning genomförs på ett effektivt sätt, även i situationer där överträdelser eller misstänkta överträdelser kan beröra myndigheterna i två eller fler medlemsstater. För informationsutbytet krävs strikt tystnadsplikt. OTC-derivatkontraktens omfattande påverkan gör det viktigt att andra berörda myndigheter, som skattemyndigheter och energitillsynsmyndigheter, har tillgång till information som krävs för att fullgöra sina uppgifter.
- (59) Finansmarknadernas globala karaktär gör att Esma direkt bör ansvara för godkännandet av centrala motparter som är etablerade i tredjeland, så att de kan tillhandahålla clearingtjänster inom unionen, under förutsättning att kommissionen har slagit fast att det tredjelandet har regelverk och tillsynssystem som är likvärdiga unionens och att vissa andra krav är uppfyllda. Därför bör en central motpart som är etablerad i ett tredjeland och som tillhandahåller clearingtjänster till clearingmedlemmar eller handelsplatser etablerade i unionen godkännas av Esma. För inte försvara en ytterligare utveckling av gränsöverskridande kapitalförvaltningsverksamhet i unionen bör emellertid en central motpart som är etablerad i tredjeland och som tillhandahåller tjänster till kunder etablerade i unionen genom en clearingmedlem som är etablerad i tredjeland inte behöva godkännas av Esma. I detta sammanhang kommer överenskommelser med unionens viktigaste internationella parter att vara särskilt viktiga för att åstadkomma globalt likvärdiga förutsättningar och finansiell stabilitet.

- (60) Den 16 september 2010 enades Europeiska rådet om att unionen behöver främja sina intressen och värden mer energiskt och i en anda av ömsesidighet och gemensam nytta inom ramen för unionens yttre förbindelser och vidta åtgärder för att, bland annat, säkra mer omfattande marknadstillträde för europeiska företag och fördjupa regleringssamarbetet med större handelspartner.
- (61) Oberoende av ägarstrukturen bör en central motpart ha stabila styrformer, en företagsledning med gott anseende och oberoende styrelseledamöter. Åtminstone en tredjedel av styrelseledamöterna, men inte färre än två personer, bör utgöras av oberoende ledamöter. Emellertid kan centrala motparters olika styrformer och ägarstrukturer påverka deras villighet eller förmåga att cleara vissa produkter. Därför bör de oberoende styrelseledamöterna och den riskkommitté den centrala motparten ska inrätta hantera eventuella intressekonflikter inom en central motpart. Clearingmedlemmar och kunder behöver vara företrädare på lämpligt sätt, eftersom de kan påverkas av den centrala motpartens beslut.
- (62) En central motpart kan utkontraktera funktioner. Den centrala motpartens riskkommitté bör ge råd om sådan utkontraktering. Central verksamhet kopplad till riskhantering bör inte utkontrakteras såvida detta inte godkänns av den behöriga myndigheten.
- (63) En central motparts deltagandekrav bör vara transparenta, proportionella och icke-diskriminerande, och de bör möjliggöra fjärråtkomst, i den mån detta inte utsätter motparten för ytterligare risker.
- (64) Kunder till clearingmedlemmar som clearar sina OTC-derivatkontrakt via centrala motparter bör säkerställas en hög skyddsnivå. Den faktiska skyddsnivån är avhängig av vilken nivå av separering som dessa kunder väljer. Intermediärer bör separera sina tillgångar från kundernas. Av detta skäl bör centrala motparter föra uppdaterade och lätt identifierbara register, för att underlätta överföringen av positioner och tillgångar som tillhör kunder till en clearingmedlem på obestånd till en solvent clearingmedlem eller, i tillämpliga fall, en ordnad avveckling av kundernas positioner och återförandet av överskjutande säkerheter till kunderna. Kraven i denna förordning om separering och överförbarhet av kunders positioner och tillgångar bör därför ha företräde framför eventuella andra konkurrerande lagar och författningar i medlemsstaterna som hindrar parterna från att följa dem.
- (65) En central motpart bör ha ett sunt riskhanteringssystem för hantering av kreditrisker, likviditetsrisker, operativa och andra risker, inbegripet risker som det utsätts för eller utsätter andra enheter för till följd av beroendeförhållanden. En central motpart bör ha lämpliga förfaranden och mekanismer som klarar en clearingmedlems obestånd. För att minimera obeståndets spridningsrisker bör den centrala motparten ha strikta deltagandekrav, erhålla lämpliga marginalsäkerheter, ha en obeståndsfond och andra finansiella medel för att täcka eventuella förluster. För att säkerställa att en central motpart hela tiden har tillräckliga resurser bör den centrala motparten fastställa ett minimibelopp som obeståndsfonden generellt inte får underskrida. Detta bör emellertid inte begränsa den centrala motpartens möjlighet att utnyttja hela obeståndsfonden för att täcka de förluster som förorsakats av en medlems obestånd.
- (66) När en central motpart definierar ett sunt riskhanteringssystem bör den beakta dess potentiella risk och ekonomiska konsekvenser för clearingmedlemmarna och deras kunder. Även om en mycket solid riskhantering bör förbli en central motparts främsta mål får den anpassa sina egenskaper till clearingmedlemmarnas kunders specifika verksamhet och riskprofiler och, om så anses lämpligt, på grundval av kriterier som specificeras i de tekniska standarder för tillsyn som Esma ska utarbeta, bland de mycket likvida tillgångar som accepteras som säkerhet ta med åtminstone kontanter, statsobligationer, säkerställda obligationer i enlighet med direktiv 2006/48/EG med lämpliga värderingsavdrag ("haircuts"), inlösningsbara garantier – direkt på begäran – som en ECBS-medlem beviljat, garantier från affärsbanker på stränga villkor särskilt när det gäller garantigivarens kreditvärdighet och dennes kapitalkopplingar till den centrala motpartens clearingmedlemmar. När så är lämpligt får Esma även betrakta guld som en acceptabel säkerhet. De centrala motparterna bör, i enlighet med strikta villkor för riskhantering, kunna godta garantier från affärsbanker från icke-finansiella motparter när dessa fungerar som en clearingmedlem.
- (67) De centrala motparternas riskhanteringsstrategier bör vara tillräckligt sunda för att undvika risker för skattebetalarna.
- (68) Marginalsäkerhetskrav och värderingsavdrag på säkerheter kan få procykliska effekter. Centrala motparter, behöriga myndigheter och Esma bör därför anta åtgärder för att förhindra och kontrollera de eventuella procykliska effekter som centrala motparters riskhanteringspraxis kan få, förutsatt att dessa centrala motparters sundhet och ekonomiska säkerhet inte påverkas negativt.
- (69) Hantering av exponeringar är en väsentlig del av clearingförfarandet. Tillgång till eller användning av relevanta källor för prisuppgifter bör tryggas vid tillhandahållande

- av clearingtjänster i allmänhet. Sådana källor bör inkludera prisuppgifter i förhållande till index som används som referenser till derivat eller andra finansiella instrument.
- (70) Marginalsäkerheter är en central motparts främsta försvarslinje. Även om centrala motparter bör investera erhållna säkerheter på ett säkert och försiktigt sätt, bör de anstränga sig särskilt att säkerställa ett tillräckligt skydd av marginalsäkerheterna så att de i tid kan återställas till de clearingmedlemmar som inte är på obestånd eller till en samverkande central motpart, om den centrala motpart som erhållit marginalsäkerheterna skulle hamna på obestånd.
- (71) Att ha tillgång till tillräckliga likviditetsresurser är avgörande för en central motpart. Sådan likviditet kan härröra från tillgång till likviditet från en centralbank, från en kreditvärdig och tillförlitlig affärsbank, eller en kombination av de två. Tillgången till likviditet kan vara relaterad till en auktorisation enligt artikel 6 i direktiv 2006/48/EG eller till andra lämpliga arrangemang. Vid bedömningen av om likviditetsresurserna är tillräckliga, särskilt i stress-situationer, bör en central motpart beakta riskerna med att erhålla likviditet genom att enbart förlita sig på affärsbankernas krediter.
- (72) Genom den europeiska uppförandekoden för clearing och avveckling av den 7 november 2006 inrättades ett frivilligt regelverk för upprättandet av samarbete mellan centrala motparter. Emellertid förblir clearing- och avvecklingssektorn fragmenterad enligt nationella skiljelinjer, vilket fördyrar gränsöverskridande handel och hindrar harmonisering. Därför bör villkor föreskrivas för slutandet av samverkansöverenskommelser mellan centrala motparter, under förutsättning att dessa inte utsätter relevanta centrala motparter för risker som inte hanteras på lämpligt sätt.
- (73) Samverkansöverenskommelser är viktiga verktyg för att öka integreringen av clearing- och avvecklingsmarknaden inom unionen, varför en reglering bör ske. Eftersom samverkansöverenskommelser kan utsätta centrala motparter för ytterligare risker bör centrala motparter dock under tre år ha varit auktoriserade för clearing eller godkända i enlighet med denna förordning, eller auktoriserade enligt en redan existerande nationell auktoriseringsordning, innan de behöriga myndigheterna godkänner sådana samverkansöverenskommelser. Dessutom, med beaktande av den ökade komplexitet som följer av samverkansöverenskommelser mellan centrala motparter som clearar OTC-derivatkontrakt, är det lämpligt att i detta skede begränsa sådana överenskommelser till överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument. Esma bör dock senast den 30 september 2014 lämna en rapport till kommissionen om huruvida detta bör utvidgas till andra finansiella instrument.
- (74) I transaktionsregister samlas i regleringssyfte uppgifter in som är relevanta för myndigheterna i alla medlemsstater. Esma bör få ansvaret för registrering och upphävande av registrering av, samt tillsyn över transaktionsregister.
- (75) Eftersom regleringsmyndigheter, centrala motparter och andra marknadsaktörer är beroende av transaktionsregistrens uppgifter, bör det säkerställas att transaktionsregistren omfattas av stränga krav när det gäller operativ verksamhet, registerhållning och datahantering.
- (76) De centrala motparternas, deras medlemmars och transaktionsregistrens tjänster måste vara förenade med transparenta priser, avgifter och riskhanteringsmodeller så att marknadsaktörerna kan fatta välgrundade beslut.
- (77) För att Esma ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt bör Esma ha möjlighet att, genom en enkel begäran eller genom ett beslut, begära in alla nödvändiga uppgifter från transaktionsregister, anknutna tredje parter och de tredje parter till vilka transaktionsregister utkontrakterar operativa funktioner eller verksamheter. Om Esma begär in sådana uppgifter genom en enkel begäran är den person som tillfrågas inte skyldig att tillhandahålla uppgifterna, men de uppgifter som lämnas frivilligt som svar på en begäran bör inte vara oriktiga eller vilseledande. Sådana uppgifter bör tillhandahållas utan dröjsmål.
- (78) Utan att det påverkar fall som omfattas av straff- eller skatterättsliga bestämmelser bör konfidentiella uppgifter som mottas av de behöriga myndigheterna, Esma, organ eller andra fysiska eller juridiska personer än behöriga myndigheter enbart användas för att dessa ska kunna utföra sina uppgifter och fullgöra sitt uppdrag. Detta bör dock inte förhindra att nationella organ som i enlighet med nationell rätt ansvarar för att förebygga, utreda och vidta korrigerande åtgärder mot administrativa missförhållanden fullgör sina uppgifter.
- (79) För att effektivt kunna utöva sina tillsynsbefogenheter bör Esma ha möjlighet att genomföra utredningar och kontroller på plats.
- (80) Esma bör kunna delegera särskilda tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat, exempelvis när en tillsynsuppgift kräver kunskap och kännedom om lokala förhållanden, vilket är lättare att tillgå på nationell nivå. Esma bör kunna delegera genomförandet av särskilda uppgifter i en utredning och kontroller på plats. Esma bör innan uppgifter delegeras rådfråga den berörda behöriga myndigheten om de närmare villkoren för detta delegerande av uppgifter, bland annat om omfattningen

- av den uppgift som ska delegeras, tidsschemat för utförande av uppgiften och översändandet av nödvändig information från och till Esma. Esma bör ersätta de behöriga myndigheterna för utförandet av en delegerad uppgift i enlighet med den förordning om avgifter som kommissionen ska anta genom en delegerad akt. Esma bör inte kunna delegera befogenhet att anta beslut om registrering.
- (81) Det måste säkerställas att behöriga myndigheter kan begära att Esma undersöker om villkoren uppfyllts för att återkalla ett transaktionsregisters registrering. Esma bör ta ställning till sådana begäranden och vidta adekvata åtgärder.
- (82) Esma bör kunna besluta om att ålägga vite för att tvinga transaktionsregister att se till att en överträdelse upphör, lämna fullständig och korrekt information som Esma begärt eller underkasta sig en utredning eller en kontroll på plats.
- (83) Esma bör även kunna ålägga transaktionsregister avgifter när den konstaterar att de uppsåtligt eller av oaktsamhet har gjort sig skyldiga till en överträdelse av denna förordning. Avgifter bör åläggas på en nivå som står i proportion till hur allvarliga överträdelserna är. Överträdelserna bör delas upp i olika grupper för vilka specifika avgifter bör bestämmas. För att beräkna avgifterna för en viss överträdelse bör Esma utnyttja en tvåstegsmetod där man först fastställer ett basbelopp och sedan vid behov justerar detta basbelopp med vissa koefficienter. Basbeloppet bör sättas med beaktande av det berörda transaktionsregistrets årliga omsättning och justeringarna bör göras genom att öka eller minska basbeloppet med hjälp av tillämpning av relevanta koefficienter i enlighet med denna förordning.
- (84) Koefficienter för försvårande och förmildrande omständigheter bör fastställas i denna förordning för att ge Esma de nödvändiga verktygen för att besluta om avgifter som står i proportion till hur allvarlig den överträdelse är som ett transaktionsregister begått, med beaktande av omständigheterna kring överträdelserna.
- (85) Esma bör innan beslut fattas om avgifter eller vite ge de personer som förfarandet gäller tillfälle att höras så att deras rätt till försvar iaktas.
- (86) Esma bör avhålla sig från att ålägga avgifter eller viten i de fall där en tidigare frikännande eller fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen identiska sakförhållanden har vunnit laga kraft efter straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.
- (87) Beslut av Esma att ålägga avgifter och viten bör vara verkställbara och verkställigheten bör följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den stat inom vars territorium den sker. Civilprocessrättsliga regler bör inte innefatta straffrättsliga procedurregler men skulle kunna innefatta förvaltningsrättsliga procedurregler.
- (88) Vid ett transaktionsregisters överträdelser bör Esma ha befogenhet att vidta en rad tillsynsåtgärder, bland annat att begära att transaktionsregistret upphör med överträdelsen, och som en sista utväg återkalla registreringen när transaktionsregistret allvarligt eller upprepade gånger har överträtt bestämmelserna i denna förordning. Tillsynsåtgärderna bör tillämpas av Esma med beaktande av överträdelsens natur och allvar samt proportionalitetsprincipen. Innan Esma fattar beslut om tillsynsåtgärder bör Esma ge de personer som förfarandet gäller tillfälle att höras så att deras rätt till försvar iaktas.
- (89) Medlemsstaterna och Esma bör skydda fysiska personers rätt till integritet när det gäller behandling av personuppgifter, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾.
- (90) Det är viktigt att säkerställa en internationell samsyn om kraven på centrala motparter och transaktionsregister. Denna förordning följer de befintliga rekommendationer som utvecklats av kommittén för clearing- och regleringssystem (CPSS) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco), även om det bör noteras att CPSS-Ioscos principer för finansmarknadens infrastruktur, inbegripet centrala motparter, fastställdes den 16 april 2012. Den skapar en unionsram inom vilken centrala motparter kan fungera säkert. Esma bör beakta dessa befintliga standarder och deras framtida utveckling när den utarbetar eller lägger fram förslag till en översyn av de tekniska standarder för tillsyn, såväl som riktlinjer och rekommendationer som föreskrivs i denna förordning.
- (91) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUFördraget) bör delegeras till kommissionen när det gäller ändringar av förteckningen över enheter som är undantagna från denna förordning, ytterligare förfaranderegler för utdömning av avgifter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister, indrivande av

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

avgifter eller viten och preskriptionstiden för åläggande och verkställighet av viten eller avgifter, åtgärder som ändrar bilaga II i syfte att beakta utvecklingen på finansmarknaderna, närmare uppgifter om vilken typ av avgifter som ska betalas, för vad avgifter ska betalas, avgifternas storlek och hur de ska betalas. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker snabbt och på lämpligt sätt.

- (92) För att säkerställa en konsekvent harmonisering bör befogenhet delegeras till kommissionen att anta de europeiska tillsynsmyndigheternas förslag till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/10 och (EU) nr 1095/2010 för tillämpningen, med avseende på tillämpningen av den här förordningen, av avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG med närmare uppgifter om vilka OTC-derivatkontrakt som ska anses ha en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller de fall när det är nödvändigt eller lämpligt att förhindra varje kringgående av bestämmelserna i denna förordning, vilka typer av indirekta kontrakt som uppfyller villkoren i denna förordning, de klasser av OTC-derivatkontrakt som bör omfattas av clearingkravet, det eller de datum från vilket eller vilka clearingkravet ska gälla, inbegripet varje successivt införande och de kategorier av motparter som omfattas av clearingkravet samt det minimikrav på återstående löptid för de kontrakt som ska ingås eller förnyas före det datum clearingkravet träder i kraft, de närmare uppgifter som ska ingå i en behörig myndighets underrättelse till Esma om dess auktorisation av en central motpart för clearing av en klass av OTC-derivatkontrakt, särskilda klasser av OTC-derivatkontrakt, standardiseringsgraden på kontraktsvillkor och operativa processer, volymen och likviditeten samt tillgängligheten till skälig, tillförlitlig och allmänt accepterad prisinformation, närmare uppgifter om vad som ska införas i Esmas register över de klasser av OTC-derivatkontrakt som omfattas av clearingkravet, närmare uppgifter om och typer av rapporter för de olika klasserna av derivat, kriterier för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivet mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till affärsverksamhet eller likviditetsförvaltningsverksamhet och värden på clearingtrösklarna, förfaranden och arrangemang av riskreduceringsteknik för OTC-derivatkontrakt som inte clearas genom en central motpart, riskhanteringsförfaranden, inbegripet erforderliga nivåer på och typ av säkerheter och separeringsarrangemang och erforderliga kapitalnivåer, begreppet fragmentering av likviditeten, krav avseende kapital, balanserade vinstmedel och reserver för centrala motparter, krav på vad regler och ledningssystem för centrala motparter minst ska innehålla, närmare uppgifter om de registeruppgifter och den information som centrala motparter ska bevara, minimiinnehåll och krav för centrala motparters riktlinjer för kontinuerlig verksamhet och katastrofplaner, lämpliga procenttal och tidshorisonter för avvecklingsperioden och beräkningen av historisk volatilitet för olika typer av finansiella instrument med beaktande av målet att begränsa procykliska effekter och

de villkor enligt vilka praxisen för portföljmarginssäkerheter kan genomföras, ramen för att definiera de extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden som ska ligga till grund för att fastställa storleken på obeståndsfonden och de centrala motparternas resurser, metoden för att beräkna och upprätthålla nivån på de centrala motparternas egna medel, den typ av säkerhet som skulle kunna anses vara mycket likvid, såsom kontanter, guld, statsobligationer och företagsobligationer av hög kvalitet, täckta obligationer samt värderingsavdragen och villkoren för att garantier från affärsbanker ska kunna godtas som säkerhet, de finansiella instrument som kan anses vara mycket likvida och innebär minimala kredit- och marknadsrisker, mycket säkra arrangemang och gränser vad gäller koncentrationsrisker, den typ av stresstester som ska genomföras av de centrala motparterna för olika klasser av finansiella instrument och portföljer, clearingmedlemmarnas och andra parter deltagande i testerna, frekvens och tidpunkter för testerna och nyckeluppgifter som den centrala motpart ska rapportera avseende sin riskhanteringsmodell och sina antaganden för genomförandet av stresstesterna, närmare uppgifter om transaktionsregistrens ansökningar om registrering hos Esma, frekvensen och specificeringen för de uppgifter som transaktionsregister ska rapportera avseende aggregerade positioner per klass av OTC-derivatkontrakt, samt de operativa standarder som krävs för att aggregera och jämföra uppgifter mellan transaktionsregister.

- (93) Alla krav som införs genom denna förordning och som ska vidareutvecklas genom delegerade akter eller genomförandeakter som antas enligt artiklarna 290 eller 291 i EUF-fördraget bör tolkas som att de endast gäller från det datum då dessa akter får verkan.
- (94) Esma bör inom ramen för utarbetandet av tekniska riktlinjer och tekniska standarder för tillsyn, särskilt vid fastställandet av denna förordnings clearingtröskel för icke-finansiella motparter, anordna offentliga utfrågningar av marknadsaktörerna.
- (95) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (96) Kommissionen bör kartlägga och utvärdera behovet av eventuella lämpliga åtgärder för att säkerställa ett konsekvent och ändamålsenligt genomförande och utarbetande av bestämmelser, standarder och praxis som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, med beaktande av resultaten av det arbete som utförs i relevanta internationella fora.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (97) Mot bakgrund av reglerna för samverkande system har det ansetts lämpligt att ändra direktiv 98/26/EG, för att skydda rättigheterna för en systemoperatör som ställer kompletterande säkerhet för en mottagande systemoperatör, i fall av insolvensförfaranden mot den mottagande systemoperatören.
- (98) I syfte att underlätta effektiv clearing, registrering, avveckling och betalning bör centrala motparter och transaktionsregister i sin kommunikation med aktörer och den marknadsinfrastruktur som de har ett gränssnitt med ta hänsyn till internationella kommunikationsförfaranden och standarder för meddelandehantering och referensuppgifter.
- (99) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa enhetliga krav på OTC-derivatkontrakt samt på centrala motparters och transaktionsregisters verksamhet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning föreskrivs krav för clearing och bilateral riskhantering för over-the-counter (OTC)-derivatkontrakt, rapporteringskrav för derivatkontrakt och enhetliga krav för centrala motparters och transaktionsregisters verksamhet.
2. Förordningen ska tillämpas på centrala motparter och deras clearingmedlemmar, finansiella motparter och transaktionsregister. Den ska tillämpas på icke-finansiella motparter och handelsplatser när så anges.
3. Avdelning V i denna förordning ska endast tillämpas på överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument, som definieras i artikel 4.1.18 a och b samt 4.1.19 i direktiv 2004/39/EG.
4. Förordning ska inte tillämpas på följande:
 - a) Medlemmarna i ECBS och andra organ i medlemsstaterna som fyller likartade funktioner och andra offentliga unionsorgan som har i uppdrag att förvalta eller deltar i förvaltningen av statsskulden.

- b) Banken för internationell betalningsutjämning.

5. Med undantag för rapporteringskravet enligt artikel 9, ska denna förordning inte tillämpas på följande enheter:

- a) multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i del 1 punkt 4.2 i bilaga VI till direktiv 2006/48/EG,
- b) offentliga organ i den mening som avses i led 18 i artikel 4 i direktiv 2006/48/EG som ägs av nationella regeringar och som har uttryckliga garantiordningar från nationella regeringar,
- c) Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten och Europeiska stabilitetsmekanismen.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 i syfte att ändra förteckningen i punkt 4 i den här artikeln.

För detta ändamål ska kommissionen senast den 17 november 2012 förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport, i vilken man bedömer den internationella behandlingen av offentliga organ med uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av offentlig skuld och centralbanker.

Rapporten ska inbegripa en jämförande analys av hur dessa organ och centralbanker behandlas i det rättsliga regelverket i ett betydande antal tredjeländer, inklusive åtminstone de tre viktigaste jurisdiktionerna när det gäller den kontraktsvolym som är föremål för handel, och de riskhanteringsstandarder som tillämpas på derivattransaktioner som dessa organ och centralbanker utför i dessa jurisdiktioner. Om rapportens slutsatser visar att det är nödvändigt, särskilt på basis av den jämförande analysen, att göra undantag för dessa centralbanker i tredjeländ så att deras monetära ansvar inte omfattas av clearing- och rapporteringskravet, ska kommissionen föra in dem i förteckningen i punkt 4.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *central motpart*: en juridisk person som träder emellan motparterna i kontrakt som är föremål för handel på en eller flera finansmarknader och blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare,

2. *transaktionsregister*: en juridisk person som centralt samlar in och registerför uppgifter om derivat,
3. *clearing*: fastställande av positioner, inklusive beräkning av nettoskulder samt säkerställande av att finansiella instrument och/eller kontanter finns tillgängliga för att täcka de exponeringar som dessa positioner ger upphov till,
4. *handelsplats*: ett system som drivs av ett värdepappersföretag eller en marknadsplatsoperatör i den mening som avses i artikel 4.1.1 och 4.1.13 i direktiv 2004/39/EG, utom systematiska internhandlare i den mening som avses i artikel 4.1.7 i det direktivet, vilket sammanför köp- och säljintressen i finansiella instrument inom systemet, så att detta leder till avslut i enlighet med avdelning II eller III i det direktivet,
5. *derivat eller derivatkontrakt*: ett finansiellt instrument enligt avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, såsom genomfört genom artiklarna 38 och 39 i förordning (EG) nr 1287/2006,
6. *klass av derivat*: en underkategori derivat som delar gemensamma och väsentliga egenskaper som åtminstone omfattar förhållandet till den underliggande tillgången, typen av underliggande tillgång och det teoretiska beloppets valuta; derivat som hör till samma klass kan ha olika löptider,
7. *OTC-derivat eller OTC-derivatkontrakt*: derivatkontrakt vars handel inte genomförs på en reglerad marknad i den mening som avses i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG eller på en marknad i ett tredjeland som anses vara likvärdig med en reglerad marknad i enlighet med artikel 19.6 i direktiv 2004/39/EG,
8. *finansiell motpart*: ett värdepappersföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2004/39/EG, ett kreditinstitut som auktoriserats i enlighet med direktiv 2006/48/EG, ett försäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 73/239/EEG, ett försäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2002/83/EG, ett återförsäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2005/68/EG, ett fondföretag och i tillämpliga fall dess förvaltningsbolag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG, ett tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6a i direktiv 2003/41/EG samt en alternativ investeringsfond som förvaltas av AIF-förvaltare som auktoriserats eller registrerats i enlighet med direktiv 2011/61/EU,
9. *icke-finansiell motpart*: ett i unionen etablerat annat företag än de som anges i punkterna 1 och 8,
10. *pensionssystem*:
 - a) tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6 a i direktiv 2003/41/EG, inbegripet auktoriserade enheter som ansvarar för driften av dessa institut och agerar för deras räkning enligt artikel 2.1 i det direktivet, samt rättsliga enheter som av sådana institut har inrättats för investeringsändamål, och som enbart och uteslutande agerar i deras intresse,
 - b) tillhandahållande av tjänstepensioner i institut som avses i artikel 3 i direktiv 2003/41/EG,
 - c) tillhandahållande av tjänstepensioner genom livförsäkringsföretag som omfattas av direktiv 2002/83/EG, förutsatt att alla tillgångar och skulder som hänför sig till sådan verksamhet hålls fullständigt åtskilda, förvaltas och hanteras separat från försäkringsföretagens övriga verksamheter, utan någon möjlighet till överföring,
 - d) övriga auktoriserade och övervakade enheter, eller arrangemang, som bedriver verksamhet på nationell nivå, förutsatt att
 - i) de erkänns enligt nationell lag, och
 - ii) deras främsta syfte är att tillhandahålla pensionsförmåner,
11. *motparts kreditrisk*: risken för att en motpart i en transaktion hamnar på obestånd före den slutliga avvecklingen av transaktionens kassaflöden,
12. *samverkansöverenskommelse*: en överenskommelse mellan två eller flera centrala motparter som innebär att transaktioner verkställs med hjälp av flera system,
13. *behörig myndighet*: den behöriga myndighet som avses i den lagstiftning som avses i punkt 8 i denna artikel, den behöriga myndighet som avses i artikel 10.5 eller den myndighet som varje medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 22,
14. *clearingmedlem*: ett företag som deltar i en central motpart och som ansvarar för att fullgöra de finansiella skyldigheter som deltagandet föranleder,
15. *kund*: ett företag med en avtalsrelation till en central motparts clearingmedlem som gör det möjligt för företaget att cleara sina transaktioner via den centrala motparten,
16. *grupp*: den grupp företag som består av ett moderföretag och dess dotterföretag i den mening som avses i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG eller en sådan grupp av företag som avses i artiklarna 3.1 samt 80.7 och 80.8 i direktiv 2006/48/EG,

17. *finansinstitut*: ett företag som inte är ett kreditinstitut men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att utföra en eller flera av de verksamheter som förtecknas i punkterna 2–12 i bilaga I till direktiv 2006/48/EG,
18. *finansiellt holdingföretag*: ett finansinstitut vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen är ett kreditinstitut eller finansinstitut, varvid minst ett av dotterföretagen ska vara ett kreditinstitut, och som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽¹⁾,
19. *företag som tillhandahåller anknutna tjänster*: ett företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller bedriva annan liknande verksamhet som har samband med ett eller flera kreditinstituts huvudsakliga verksamhet,
20. *kvalificerat innehav*: varje direkt eller indirekt ägarandel i en central motpart eller ett transaktionsregister som motsvarar minst 10 % av kapitalet eller av rösträtten enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ⁽²⁾, med beaktande av villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet, eller som gör det möjligt att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av den centrala motpart eller det transaktionsregister som innehavet avser,
21. *moderföretag*: ett moderföretag i den betydelse som beskrivs i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG,
22. *dotterföretag*: ett dotterföretag såsom detta beskrivs i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG, inbegripet varje dotterföretag till ett dotterföretag till det moderföretag som är det yttersta moderföretaget till dessa företag,
23. *kontroll*: det förhållande mellan ett moderföretag och ett dotterföretag som beskrivs i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG,
24. *nära förbindelser*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom
- a) ägarintresse, genom direkt innehav eller kontroll av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag, eller
- b) kontroll, eller en likartad relation mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag, eller ett dotterföretag till ett dotterföretag som också ska anses som dotterföretag till det moderföretag som är överordnat dessa företag;
- Som nära förbindelser ska även anses en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer upprätthåller en varaktig förbindelse med en och samma person genom ett kontrollförhållande,
25. *kapital*: tecknat kapital i den mening som avses i artikel 22 i rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut ⁽³⁾, till den del det är inbetalt, samt överkurs vid aktieemission, om det helt absorberar förluster i en fortlevnadssituation och vid konkurs eller likvidation prioriteras efter alla andra krav,
26. *reserver*: reserver i den mening som avses i artikel 9 i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽⁴⁾ och balanserad vinst och förlust från föregående räkenskapsår,
27. *styrelse*: administrativ styrelse och/eller tillsynsråd, i enlighet med nationell bolagsrätt,
28. *oberoende styrelseledamot*: en styrelseledamot som inte har någon affärs-, familje- eller annan relation som kan föranleda en intressekonflikt när det gäller den berörda centrala motparten eller dess majoritetsaktieägare, ledning eller clearingmedlemmar, och som inte haft någon sådan relation under de närmaste fem åren innan styrelseuppdraget inleddes,
29. *företagsledning*: den eller de personer som effektivt leder den centrala motpartens eller transaktionsregistrets affärsverksamhet samt arbetande styrelseledamot eller styrelseledamöter.

Artikel 3

Transaktioner inom grupper

1. För en icke-finansiell motpart är en transaktion inom en grupp ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart som ingår i samma grupp under förutsättning att båda motparterna helt och hållet omfattas av samma konsolidering och att de omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker och att denna motpart är etablerad inom unionen eller, om den är etablerad i ett tredjeland, att kommissionen har antagit en genomförandeakt enligt artikel 13.2 beträffande det tredjelandet.

⁽¹⁾ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽³⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

2. I förhållande till en finansiell motpart är en transaktion inom gruppen

a) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart som ingår i samma grupp, under förutsättning att

i) den finansiella motparten är etablerad inom unionen, eller, om den är etablerad i ett tredjeland, kommissionen har antagit en genomförandeakt enligt artikel 13.2 beträffande det tredjelandet,

ii) den andra motparten är en finansiell motpart, ett finansiellt holdingföretag, ett finansinstitut eller ett företag för anknutna tjänster som omfattas av tillfredsställande tillsynskrav,

iii) båda motparterna till fullo omfattas av samma konsolidering, och

iv) båda motparterna omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker,

b) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart, där de båda motparterna ingår i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 80.8 i direktiv 2006/48/EG, under förutsättning att det villkor som anges i led a ii i denna punkt är uppfyllt,

c) ett OTC-derivatkontrakt som ingås mellan kreditinstitut som är underställda samma centrala företagsenhet eller mellan ett sådant institut och den centrala företagsenhet som avses i artikel 3.1 i direktiv 2006/48/EG, eller

d) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en icke-finansiell motpart som ingår i samma grupp under förutsättning att båda motparterna helt och hållet omfattas av samma konsolidering och att de omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker och att denna motpart är etablerad i unionen eller inom ett tredjelands jurisdiktion för vilken kommissionen har antagit en genomförandeakt som avses i artikel 13.2 beträffande det tredjelandet.

3. Med avseende på tillämpningen av denna artikel ska motparter anses omfattas av samma konsolidering om de båda

a) omfattas av samma koncernredovisning enligt direktiv 83/349/EEG eller de internationella redovisningsstandarderna IFRS som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 eller, när det gäller en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, i enlighet med allmänt accepterade redovisningsstandarder i detta tredjeland

som i enlighet med förordning (EG) nr 1569/2007 har fastställts vara likvärdiga med IFRS-standarder (eller redovisningsstandarder i ett tredjeland vars användning är tillåten i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1569/2007), eller

b) omfattas av samma gruppbaseade tillsyn i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2006/49/EG, eller, när det gäller en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, samma gruppbaseade tillsyn från en behörig myndighet i ett tredjeland som fastställts vara likvärdig med den som styrs av principerna i artikel 143 i direktiv 2006/48/EG eller i artikel 2 i direktiv 2006/49/EG.

AVDELNING II

CLEARING, RAPPORTERING OCH RISKBEGRÄNSNING AV OTC-DERIVAT

Artikel 4

Clearingkravet

1. Motparter ska cleara alla OTC-derivatkontrakt som gäller en klass av OTC-derivat som förklarats vara föremål för clearingkravet i enlighet med artikel 5.2 om dessa kontrakt uppfyller följande båda villkor:

a) De har ingåtts på ett av följande sätt:

i) mellan två finansiella motparter,

ii) mellan en finansiell motpart och en icke-finansiell motpart som uppfyller de villkor som avses i artikel 10.1 b,

iii) mellan två icke-finansiella motparter som uppfyller de villkor som avses i artikel 10.1 b,

iv) mellan en finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart som uppfyller de villkor som avses i artikel 10.1 b och en i ett tredjeland etablerad enhet som skulle omfattas av clearingkravet om den var etablerad i unionen, eller

v) mellan två enheter som är etablerade i ett eller fler tredjeländer som skulle omfattas av clearingkravet om dessa var etablerade i unionen, under förutsättning att kontraktet har en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller när ett sådant krav är nödvändigt eller lämpligt för att förhindra varje kringgående av denna förordning, och

b) De har ingåtts eller förnyats endera

i) på eller efter dagen då clearingkravet börjar gälla, eller

- ii) samtidigt med eller efter den anmälan som avses i artikel 5.1, men före dagen när clearingkravet börjar gälla om kontraktens återstående löptid överstiger det minimikrav på återstående löptid som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 5.2 c.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av de riskreducerings-tekniker som avses i artikel 11 ska OTC-derivatkontrakt som utgör transaktioner inom gruppen enligt artikel 3 inte omfattas av clearingkravet.

Det undantag som anges i första stycket ska endast gälla:

- a) När två motparter som är etablerade i unionen och ingår i samma grupp först skriftligen har underrättat sina respektive behöriga myndigheter att de har för avsikt att utnyttja undantaget för OTC-derivatkontrakt som de ingått med varandra. Underrättelsen ska ske minst 30 kalenderdagar innan undantaget utnyttjas. Inom 30 kalenderdagar efter att denna underrättelse mottagits får de behöriga myndigheterna invända mot utnyttjandet av detta undantag om transaktionerna mellan motparterna inte uppfyller de villkor som fastställs i artikel 3, utan att detta påverkar de behöriga myndigheternas rätt att invända efter att denna period på 30 kalenderdagar löpt ut om dessa villkor inte längre är uppfyllda. Om det råder oenighet mellan de behöriga myndigheterna får Esma bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- b) OTC-derivatkontrakt mellan två motparter som ingår i samma grupp och som är etablerade i en medlemsstat och i ett tredjeland, om den motpart som är etablerad i unionen av sin behöriga myndighet auktoriserats att tillämpa undantaget inom 30 kalenderdagar efter det att den motpart som är etablerad i unionen lämnat underrättelse, och förutsatt att villkoren i artikel 3 är uppfyllda. Den behöriga myndigheten ska underrätta Esma om det beslutet.

3. De OTC-derivatkontrakt som omfattas av clearingkravet enligt punkt 1 ska clearas i en central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 eller som har godkänts enligt artikel 25 för att cleara denna klass av OTC-derivat och ingår i registret i enlighet med artikel 6.2 b.

För detta ändamål ska en motpart bli en clearingmedlem eller en kund eller upprätta indirekta clearingarrangemang med en clearingmedlem, förutsatt att dessa arrangemang inte ökar motpartsrisken och säkerställer att motpartens tillgångar och positioner åtnjuter ett skydd som är likvärdigt med det som avses i artiklarna 39 och 48.

4. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för

tillsyn med närmare uppgifter om vilka kontrakt som ska anses ha en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller de fall när det är nödvändigt eller lämpligt att förhindra varje kringgående av bestämmelserna i denna förordning enligt punkt 1 a v, och om vilka typer av indirekta kontraktarrangemang som uppfyller de villkor som avses i punkt 3 andra stycket.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 5

Förfarande för clearingkrav

1. När en behörig myndighet auktoriserar en central motpart för clearing av en klass av OTC-derivat enligt artikel 14 eller 15, ska den omedelbart anmäla auktorisationen till Esma.

För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om den information som ska ingå i de underrättelser som avses i första stycket.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2. Inom sex månader efter mottagande av en anmälan i enlighet med punkt 1 eller efter fullbordande av ett förfarande för godkännande enligt artikel 25 ska Esma, efter att ha genomfört ett offentligt samråd och efter att ha hört ESRB och när så är lämpligt de behöriga myndigheterna i tredjeländer, utarbeta och lägga fram för kommissionens godkännande förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger följande:

- a) Den klass av OTC-derivat som ska omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4,
- b) det eller de datum från vilket eller vilka clearingkravet ska gälla, inbegripet varje successivt genomförande och de kategorier av motparter som kravet ska gälla, och
- c) det minimikrav på återstående löptid för de OTC-derivatkontrakt som avses i artikel 4.1 b ii.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esmas ska, på eget initiativ, efter att ha genomfört ett offentligt samråd och efter att ha hört ESRB, och när så är lämpligt behöriga myndigheter i tredjeländer, i enlighet med kriterierna i punkt 4 a, b och c fastställa och meddela kommissionen vilka klasser av derivat som omfattas av clearingkravet enligt artikel 4, men för vilka någon central motpart ännu inte har auktoriserats.

Efter detta meddelande ska Esmas offentliggöra en förslagsinfordran för clearing av dessa klasser av derivat.

4. I det övergripande syftet att minska systemriskerna ska förslagen till tekniska standarder för tillsyn beträffande den del som avses i punkt 2 a beakta följande kriterier:

- a) Standardiseringsgraden på kontraktsvillkor och operativa processer för den berörda klassen av OTC-derivat.
- b) Volym och likviditet för den berörda klassen av OTC-derivat.
- c) Tillgängligheten till skälig, tillförlitlig och allmänt accepterad prisinformation inom den berörda klassen av OTC-derivat.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn får Esmas beakta inbördes samband mellan motparter som utnyttjar de berörda klasserna av OTC-derivat, förväntad påverkan på motparts-kreditrisknivåerna mellan motparter samt inverkan på konkurrensen inom unionen.

För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esmas utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om de kriterier som avses i leden a, b och c i det första stycket.

Esmas ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i tredje stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Förslagen till tekniska standarder för tillsyn beträffande den del som avses i punkt 2 b ska beakta följande kriterier:

- a) Den förväntade volymen när det gäller den berörda klassen av OTC-derivat.
- b) Huruvida fler än en central motpart redan utför clearing av samma klass av OTC-derivat.
- c) Den berörda centrala motpartens kapacitet att hantera den förväntade volymen och att hantera den risk som följer av clearing av den berörda klassen av OTC-derivat.
- d) Typ av och antal aktiva motparter som förväntas vara aktiva på marknaden för den berörda klassen av OTC-derivat.
- e) Den tid som en motpart som omfattas av clearingkravet behöver för att införa arrangemang för att cleara sina OTC-derivatkontrakt genom en central motpart.
- f) Riskhanteringskapaciteten och den rättsliga och operativa kapaciteten hos de olika motparter som är aktiva på marknaden för den berörda klassen av OTC-derivat och som skulle omfattas av clearingkravet i artikel 4.1.

6. Om det för en klass av OTC-derivatkontrakt inte längre finns en central motpart som är auktoriserad eller godkänd för clearing av dessa kontrakt enligt denna förordning ska den inte längre omfattas av clearingkravet enligt artikel 4, och punkt 3 i denna artikel ska tillämpas.

Artikel 6

Offentligt register

1. Esmas ska upprätta och föra ett offentligt register för att korrekt och entydigt identifiera vilka klasser av OTC-derivat som omfattas av clearingkravet samt hålla detta register uppdaterat. Det offentliga registret ska vara tillgängligt för allmänheten på Esmas webbplats.

2. Registret ska innehålla följande:

- a) De klasser av OTC-derivat som är föremål för clearingkravet enligt artikel 4.
- b) De auktoriserade eller godkända centrala motparter som kan utnyttjas för att uppfylla clearingkravet.
- c) De dagar från och med vilka clearingkravet börjar gälla, inbegripet ett eventuellt successivt genomförande.

- d) De klasser av OTC-derivat som identifierats av Esma i enlighet med artikel 5.3.
- e) Det minimikrav på återstående löptid för de derivatkontrakt som avses i artikel 4.1 b ii.
- f) De centrala motparter som den behöriga myndigheten har underrättat Esma om när det gäller clearingkravet, samt dagen för var och en av dessa underrättelser.

3. När en central motpart inte längre är auktoriserad eller godkänd enligt denna förordning för clearing av en viss klass av derivat, ska Esma genast stryka den från det offentliga registret avseende denna klass av OTC-derivat.

4. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange de uppgifter som ska tas med i det offentliga register som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 7

Tillträdet till en central motpart

1. En central motpart som auktoriserats för clearing av OTC-derivatkontrakt ska acceptera clearing av sådana kontrakt utan diskriminering och på ett transparent sätt, oberoende av handelsplats.

En central motpart får kräva att en handelsplats uppfyller de operativa och tekniska krav som fastställts av den centrala motparten, inbegripet kraven på riskhantering.

2. En central motpart ska inom tre månader efter det att en handelsplats lämnat in en formell begäran om tillträde till mötesgå eller avslå denna begäran.

3. Om en central motpart nekar tillträde enligt punkt 2 ska den lämna handelsplatsen en fullständig motivering av sitt beslut.

4. Såvida inte handelsplatsens respektive den centrala motpartens behöriga myndigheter nekar tillträde, ska den centrala motparten med förbehåll för andra stycket bevilja tillträde inom tre månader efter det att ett beslut fattats om att tillmötesgå handelsplatsens formella begäran i enlighet med punkt 2.

Handelsplatsens och den centrala motpartens behöriga myndigheter får efter en formell begäran om tillträde från handelsplatsen endast neka denna handelsplats tillträde till den centrala

motparten om sådant tillträde skulle hota en smidig och väl fungerande marknad eller ha negativa effekter när det gäller systemrisken.

5. Om oenighet skulle uppstå mellan behöriga myndigheter ska Esma lösa alla sådana tvister i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8

Tillträde till en handelsplats

1. En handelsplats ska på begäran av en central motpart som har auktoriserats för clearing av OTC-derivatkontrakt som är föremål för handel på denna handelsplats tillhandahålla denna motpart transaktionsuppgifter på ett transparent och icke-diskriminerande sätt.

2. När en central motpart formellt har lämnat in en begäran till en handelsplats om att få tillträde till denna, ska den centrala motparten inom tre månader erhålla ett svar på sin begäran.

3. Om tillträde nekas av en handelsplats, ska denna underrätta den centrala motparten om detta och lämna en fullständig motivering av sitt beslut.

4. Utan att det påverkar det beslut som fattats av handelsplatsens och den centrala motpartens behöriga myndigheter ska tillträde möjliggöras av handelsplatsen inom tre månader efter ett positivt svar på en begäran om tillträde.

Den centrala motparten ska beviljas tillträde till handelsplatsen endast om detta inte förutsätter samverkansöverenskommelse eller hotar en smidig och väl fungerande marknad, särskilt på grund av fragmentering av likviditeten, och handelsplatsen har infört lämpliga mekanismer mot sådan fragmentering.

5. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar begreppet fragmentering av likviditeten.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 9

Rapporteringskravet

1. Motparter och centrala motparter ska se till att uppgifter om varje derivatkontrakt som de har ingått och varje ändring eller avslutande av kontraktet rapporteras in till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 55 eller godkänts i enlighet med artikel 77. Uppgifterna ska rapporteras in senast den första arbetsdagen efter varje ingående, ändring eller avslutande av kontraktet.

Rapporteringskravet ska gälla de derivatkontrakt som

- a) har ingåtts före den 16 augusti 2012 och som fortfarande är utestående den dagen.
- b) har ingåtts på eller efter den 16 augusti 2012.

En motpart eller en central motpart som omfattas av rapporteringskravet får delegera inrapporteringen av uppgifterna i derivatkontraktet.

Motparter och centrala motparter ska se till att uppgifterna i deras derivatkontrakt inte rapporteras dubbelt.

2. Motparter ska föra ett register över alla derivatkontrakt som de har ingått och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet.

3. Om ett transaktionsregister inte är tillgängligt för att registrera uppgifterna i ett derivatkontrakt, ska motparter och centrala motparter se till att sådana uppgifter rapporteras in till Esma.

I detta fall ska Esma säkerställa att alla berörda enheter som avses i artikel 81.3 har tillträde till alla de uppgifter i derivatkontrakten som de behöver för att kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag.

4. En motpart eller central motpart som rapporterar in uppgifter om ett derivatkontrakt till ett transaktionsregister eller till Esma, eller en enhet som på en motparts eller central motparts vägnar rapporterar in sådana uppgifter, ska inte anses bryta mot eventuella sekretessförpliktelser som följer av kontraktet eller av lag eller andra författningar.

Den rapporterande enheten, dess ledning eller anställda är befriade från ansvar för detta utlämnande av uppgifter.

5. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa uppgifter och typer av rapporter enligt punkterna 1 och 3 för de olika klasserna av derivat.

De rapporter som avses i punkterna 1 och 3 ska åtminstone ange följande:

- a) Parterna till ett derivatkontrakt och, i förekommande fall, förmånstagaren till kontraktets rättigheter och skyldigheter.
- b) Derivatkontraktens väsentliga kännetecken inklusive typ, underliggande löptid, underliggande belopp, pris och avvecklingsdag.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 3 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange

- a) hur rapporterna enligt punkterna 1 och 3 för de olika klasserna av derivat ska utformas samt deras frekvens, och
- b) det datum då derivatkontrakten ska rapporteras in, inbegripet varje successivt införande för derivatkontrakt som ingåtts före det datum från vilket rapporteringskravet ska gälla.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 10

Icke-finansiella motparter

1. När en icke-finansiell motpart tar positioner i OTC-derivatkontrakt och dessa positioner överskrider clearingtröskeln enligt punkt 3 ska denna icke-finansiella motpart

- a) omedelbart underrätta Esma och den behöriga myndighet som avses i punkt 5 om detta,
- b) börja omfattas av clearingkravet för framtida kontrakt i enlighet med artikel 4 om den rullande genomsnittpositionen under 30 arbetsdagar överskrider tröskeln, och
- c) cleara alla relevanta framtida kontrakt inom fyra månader från det att de börjat omfattas av clearingkravet.

2. En icke-finansiell motpart som har börjat omfattas av clearingkravet i enlighet med punkt 1 b, och som senare visar den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 att den rullande genomsnittpositionen under 30 arbetsdagar inte överskrider clearingtröskeln, ska inte längre omfattas av clearingkravet enligt artikel 4.

3. Vid beräkningen av positionerna enligt punkt 1 ska den icke-finansiella motparten inkludera alla de OTC-derivatkontrakt som den icke-finansiella motparten eller andra icke-finansiella motparter inom den grupp som den icke-finansiella motparten tillhör har ingått, som inte på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den icke-finansiella motpartens eller denna grupps affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning.

4. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter att ha hört ESRB och andra relevanta myndigheter, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger följande:

- a) Kriterier för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den affärsverksamhet eller likviditetsförvaltningsverksamhet som avses i punkt 3.
- b) Värden för clearingströsklarna, som ska fastställas med utgångspunkt i vilken systemvikt en motparts samlade netto-positioner och nettoexponeringar har per klass av OTC-derivat.

Efter att ha genomfört ett öppet offentligt samråd ska Esma överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Esma ska, efter samråd med ESRB och andra berörda myndigheter, regelbundet se över tröskelvärdena och vid behov föreslå tekniska standarder för tillsyn för att ändra dem.

5. Varje medlemsstat ska utse en myndighet som ansvarar för att se till att kravet enligt punkt 1 efterlevs.

Artikel 11

Riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart

1. Finansiella motparter och icke-finansiella motparter vilka ingår ett OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart, ska med tillbörlig aktsamhet se till att det har införts lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och motparts kreditrisker, och då minst följande:

- a) Förfaranden, om möjligt på elektronisk väg, som säkerställer att det berörda OTC-derivatkontraktets villkor godkänns i tid.
- b) Formaliserade förfaranden som är stabila, motståndskraftiga och kontrollerbara för att stämma av portföljer, hantera därmed förknippade risker och tidigt upptäcka tvister mellan parter och lösa dem samt övervaka värdet av utestående kontrakt.

2. De finansiella motparter och icke-finansiella motparter som avses i artikel 10 ska dagligen uppdatera värdet av utestående kontrakt ("mark-to-market"). Om marknadsförhållandena hindrar en uppdatering ska en tillförlitlig och försiktig "marking-to-model" användas.

3. Finansiella motparter ska ha riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad när det gäller OTC-derivatkontrakt som har ingåtts den 16 augusti 2012 eller därefter. De icke-finansiella motparter som avses i artikel 10 ska ha riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad när det gäller OTC-derivatkontrakt som har ingåtts på och efter dagen för clearingtröskelns överskridande.

4. Finansiella motparter ska innehålla ett lämpligt och proportionellt kapital för att hantera den risk som inte täcks av en lämplig utväxling av säkerheter.

5. Kravet i punkt 3 i den här artikeln ska inte tillämpas på transaktioner inom grupper som avses i artikel 3 vilka ingås av motparter som är etablerade i samma medlemsstat under förutsättning att det inte finns några rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

6. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.2 a, b eller c vilken ingås av motparter som är etablerade i olika medlemsstater ska helt eller delvis undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln på grundval av ett positivt beslut från båda relevanta behöriga myndigheter under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och kraftfulla och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

Om de behöriga myndigheterna inte kan enas om ett positivt beslut inom 30 kalenderdagar från mottagandet av ansökan om undantag, får Esma bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.1 vilken ingås av icke-finansiella motparter som är etablerade i olika medlemsstater ska undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och solida och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

De icke-finansiella motparterna ska underrätta de behöriga myndigheter som avses i artikel 10.5 om sin avsikt att tillämpa undantaget. Undantaget ska gälla om inte någon av de underrättade behöriga myndigheterna inom tre månader efter underrättelsen meddelar att den inte längre instämmer i att de villkor som avses i led a eller b i första stycket är uppfyllda.

8. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.2 a–d vilken ingås mellan en motpart som är etablerad inom unionen och en motpart som är etablerad inom ett tredjelands jurisdiktion ska helt eller delvis undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln på grundval av ett positivt beslut från den berörda behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen av den motpart som är etablerad inom unionen under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och solida och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

9. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.1 vilken ingås mellan en icke-finansiell motpart som är etablerad inom unionen och en motpart som är etablerad inom ett tredjelands jurisdiktion ska undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och solida och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

De icke-finansiella motparterna ska underrätta de behöriga myndigheter som avses i artikel 10.5 om sin avsikt att tillämpa

undantaget. Undantaget ska gälla om inte någon av de underrättade behöriga myndigheterna inom tre månader efter underrättelsen meddelar att den inte längre instämmer i att de villkor som avses i led a eller b i första stycket är uppfyllda.

10. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.1 vilken ingås mellan en icke-finansiell motpart och en finansiell motpart vilka är etablerade i olika medlemsstater ska helt eller delvis undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln på grundval av ett positivt beslut från den berörda behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella motparten under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och solida och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

Den berörda behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella motparten ska underrätta den behöriga myndighet som avses i artikel 10.5 om alla sådana beslut. Undantaget gäller utom i det fall då den underrättade behöriga myndigheten inte instämmer i att villkoren som avses i led a eller b i första stycket är uppfyllda. Om oenighet råder mellan behöriga myndigheter får Esma bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

11. Den motpart i en transaktion inom grupper som har undantagits från kravet i punkt 3 ska offentliggöra information om undantaget.

En behörig myndighet ska underrätta Esma om beslut som antagits enligt punkterna 6, 8 eller 10, eller underrättelser som mottagits enligt punkterna 7, 9 eller 10, och ska förse Esma med uppgifter om den aktuella transaktionen inom grupper.

12. De krav som anges i punkterna 1–11 ska gälla OTC-derivatkontrakt som ingåtts mellan enheter i tredjeland som skulle omfattas av dessa krav om de var etablerade i unionen, under förutsättning att dessa kontrakt har en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller när sådana krav är nödvändiga eller lämpliga för att förhindra varje kringgående av bestämmelserna i denna förordning.

13. Esma ska regelbundet övervaka aktiviteten beträffande derivat som inte är godtagbara för clearing i syfte att fastställa fall då en särskild klass av derivat kan ge upphov till systemrisk och för att undvika regelarbitrage mellan clearade och ej clearade derivattransaktioner. Esma ska särskilt, efter samråd med ESRB, vidta åtgärder i enlighet med artikel 5.3 eller se över de tekniska standarder för tillsyn avseende marginalsäkerheter som fastställs i punkt 14 i den här artikeln och i artikel 41.

14. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esmas utarbete förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

- a) De förfaranden och arrangemang som avses i punkt 1.
- b) De marknadsförhållanden som hindrar en "marking-to-market"-uppdatering och kriterier för att använda den "marking-to-model" som avses i punkt 2.
- c) De uppgifter om undantagna transaktioner inom grupper som ska uppges i den anmälan som avses i punkterna 7, 9 och 10.
- d) De uppgifter om undantagna transaktioner inom grupper som avses i punkt 11.
- e) De kontrakt som ska anses ha en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller de fall när det är nödvändigt eller lämpligt att förhindra varje kringgående av bestämmelserna i denna förordning enligt punkt 12.

Esmas ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

15. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esmas utarbete förslag till gemensamma tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

- a) Riskhanteringsförfaranden, inbegripet de nivåer på och den typ av säkerhets- och separeringssystem som krävs för att uppfylla kraven i punkt 3.
- b) De kapitalnivåer som krävs för att uppfylla kraven i punkt 4.
- c) De förfaranden som motparterna och de berörda behöriga myndigheterna ska följa när undantag tillämpas enligt punkterna 6–10.
- d) De tillämpliga kriterier som avses i punkterna 5–10, inbegripet framför allt vad som bör betraktas som praktiska och rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Beroende på motpartens rättsliga form ska kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses

i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 eller (EU) nr 1095/2010.

Artikel 12

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska införa bestämmelser om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i denna avdelning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna ska åtminstone inkludera administrativa avgifter. Sanktionerna i fråga ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska se till att de myndigheter som ansvarar för tillsynen av finansiella motparter, och i tillämpliga fall icke-finansiella motparter, offentliggör alla sanktioner som utdömts för överträdelser av artiklarna 4, 5 och 7-11, förutsatt att detta inte skapar allvarlig oro på finansmarknaderna eller åsamkar de berörda parterna oproportionerligt stora skador. Medlemsstaterna ska regelbundet offentliggöra bedömningsrapporter om hur effektiva de tillämpade bestämmelserna om sanktioner är. Ett sådant utlämnande av uppgifter eller offentliggörande får inte omfatta personuppgifter i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 95/46/EG.

Medlemsstaterna ska senast den 17 februari 2013 underrätta kommissionen om bestämmelserna som avses i punkt 1. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om senare ändringar av dem.

3. En överträdelse av bestämmelserna i denna avdelning ska inte påverka giltigheten av ett OTC-derivatkontrakt eller parternas möjligheter att verkställa bestämmelserna i ett OTC-derivatkontrakt. En överträdelse av bestämmelserna i denna avdelning utgör ingen grund för skadeståndsanspråk mot en part i ett OTC-derivatkontrakt.

Artikel 13

Mekanism för undvikande av överlappande eller motstridiga bestämmelser

1. Kommissionen ska med Esmas bistånd övervaka och utarbeta rapporter till Europaparlamentet och rådet om den internationella tillämpningen av de principer som fastställs i artiklarna 4, 9, 10 och 11, särskilt när det gäller eventuella överlappande eller motstridiga krav på marknadsaktörerna, och rekommendera möjliga åtgärder.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter i vilka det intygas att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang

a) motsvarar krav som fastställs i denna förordning enligt artiklarna 4, 9, 10 och 11,

b) säkerställer ett skydd av tystnadsplikten som är likvärdigt med det som fastställs i denna förordning, och

c) tillämpas effektivt och verkställs på ett jämligt och icke snedvridande sätt så att en effektiv tillsyn och verkställighet kan upprätthållas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 86.2.

3. En genomförandeakt om likvärdighet enligt punkt 2 ska innebära att motparter som ingår en transaktion som omfattas av denna förordning ska anses ha fullgjort de skyldigheter som ingår i artiklarna 4, 9, 10 och 11 om åtminstone en av motparterna är etablerad i det tredjelandet.

4. Kommissionen ska i samarbete med Esma övervaka att de krav som motsvarar kraven som fastställs i artiklarna 4, 9, 10 och 11 genomförs på ett effektivt sätt av de tredjeländer för vilka en genomförandeakt om likvärdighet har antagits och regelbundet, minst en gång om året, rapportera till Europaparlamentet och rådet. Inom 30 kalenderdagar efter det att rapporten har lagts fram ska kommissionen, om rapporten visar att myndigheterna i tredjelandet har tillämpat de motsvarande kraven på ett ofullständigt eller inkonsekvent sätt, återkalla erkännandet om likvärdighet när det gäller det aktuella tredjelandets regelverk. Om en genomförandeakt om likvärdighet dras tillbaka ska motparterna automatiskt på nytt omfattas av alla krav som fastställs i denna förordning.

AVDELNING III

AUKTORISATION OCH TILLSYN AV CENTRALA MOTPARTER

KAPITEL 1

Villkor och förfaranden för auktorisation av centrala motparter

Artikel 14

Auktorisation av centrala motparter

1. Om en i unionen etablerad juridisk person avser att tillhandahålla clearingtjänster som central motpart, ska den ansöka om auktorisation hos behörig myndighet i den medlemsstat där den är etablerad (den centrala motpartens behöriga myndighet), i enlighet med förfarandet i artikel 17.

2. När auktorisation har beviljats i enlighet med artikel 17 ska den gälla på unionens hela territorium.

3. Auktorisation som avses i punkt 1 ska beviljas endast för verksamheter relaterade till clearing, och det ska anges vilka tjänster och verksamheter som den centrala motparten är auktoriserad för, inklusive vilka klasser av finansiella instrument som en sådan auktorisation omfattar.

4. En central motpart ska alltid uppfylla villkoren för auktorisation.

En central motpart ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om väsentliga förändringar som påverkar villkoren för auktorisation.

5. Den auktorisation som avses i punkt 1 ska inte hindra medlemsstater från att anta eller fortsätta att tillämpa ytterligare

krav när det gäller centrala motparter som har etablerat sig på deras territorium, inbegripet vissa auktoriseringskrav enligt direktiv 2006/48/EG.

Artikel 15

Utvidgning av verksamheter och tjänster

1. En central motpart ska lämna in en begäran om utvidgning till den centrala motpartens behöriga myndighet, om den vill utvidga sin affärsverksamhet till verksamheter och tjänster som inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen. Tillhandahållande av clearingtjänster som den centrala motparten inte auktoriserats för ska betraktas som en utvidgning av den auktorisationen.

Utvidgningen av en auktorisation ska ske i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17.

2. Om en central motpart önskar utvidga sin verksamhet till en annan medlemsstat än den där den är etablerad, ska den centrala motpartens behöriga myndighet utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten.

Artikel 16

Kapitalkrav

1. För att auktoriseras enligt artikel 14 ska en central motpart ha ständig tillgång till ett startkapital på minst 7,5 miljoner EUR.

2. En central motparts kapital ska – inklusive balanserade vinstmedel och reserver – stå i proportion till den risk som är kopplad till den centrala motpartens verksamhet. Kapitalet ska alltid vara tillräckligt för att vid behov och inom rimlig tid kunna säkerställa en ordnad avveckling eller omstrukturering av verksamheten och erbjuda den centrala motparten tillräckligt skydd mot kreditrisker, motpartsrisker, marknadsrisker, operativa risker, rättsliga risker och affärsrisker som inte redan täcks av särskilda finansiella resurser enligt artiklarna 41–44.

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska EBA, i nära samarbete med ECBS och efter samråd med Esma, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om kraven när det gäller en central motparts kapital, balanserade vinstmedel och reserver som avses i punkt 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 17

Förfarande för att bevilja och avslå auktorisation

1. Den ansökande centrala motparten ska lämna en ansökan om auktorisation till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den är etablerad.

2. Den ansökande centrala motparten ska lämna in alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att den sökande uppfyller de krav som fastställs i denna förordning. Den behöriga myndigheten ska omgående överlämna alla uppgifter som mottagits från den ansökande centrala motparten till Esma och det kollegium som avses i artikel 18.1.

3. Inom 30 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska den behöriga myndigheten bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig, ska den behöriga myndigheten ange en tidsfrist inom vilken den ansökande centrala motparten ska lämna ytterligare information. Den behöriga myndigheten ska efter att ha bedömt att ansökan är fullständig, underrätta den ansökande centrala motparten, medlemmarna i det kollegium som inrättats i enlighet med artikel 18.1 och Esma om detta.

4. Den behöriga myndigheten ska bevilja auktorisation endast om den finner att den ansökande centrala motparten uppfyller alla krav i denna förordning och att den centrala motparten är anmäld som ett system enligt direktiv 98/26/EG.

Den behöriga myndigheten ska vederbörligen beakta det yttrande som kollegiet nått fram till i enlighet med artikel 19. Om den behöriga myndigheten inte instämmer med kollegiets positiva yttrande, ska dess beslut innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från kollegiets positiva yttrande.

Den centrala motparten ska inte beviljas auktorisation om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, genom överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande enligt artikel 19.1 om att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation. Det yttrandet ska ange skriftliga, fullständiga och detaljerade skäl till att kollegiet anser att de krav som fastställs i denna förordning eller andra delar av unionsrätten inte är uppfyllda.

Om ett gemensamt yttrande som avses i tredje stycket inte har uppnåtts genom överenskommelse, och en majoritet bestående av två tredjedelar av kollegiet har avgett ett negativt yttrande, får varje berörd behörig myndighet med stöd av en majoritet bestående av två tredjedelar av kollegiet inom 30 kalenderdagar efter antagandet av det negativa yttrandet hänskjuta frågan till Esma för avgörande i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Beslutet om hänskjutande ska ange skriftliga, fullständiga och detaljerade skäl till att de berörda medlemmarna i kollegiet anser att de krav som fastställs i denna förordning eller andra delar av unionsrätten inte är uppfyllda. I sådana fall ska den centrala motpartens behöriga myndighet skjuta upp sitt beslut om auktorisation och invänta ett eventuellt beslut om auktorisation från Esma i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den behöriga myndigheten ska fatta sitt beslut i enlighet med Esmas beslut. Ärendet får inte hänskjutas till Esma efter det att den 30-dagarsperiod som avses i fjärde stycket har löpt ut.

Om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, genom överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande enligt artikel 19.1 om att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation, får den behöriga myndigheten hänskjuta frågan till Esma för avgörande i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad ska vidarebefordra beslutet till de övriga berörda behöriga myndigheterna.

5. Esma ska agera i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010 om den centrala motpartens behöriga myndighet inte har tillämpat bestämmelserna i denna förordning, eller har tillämpat dem på ett sätt som framstår som en överträdelse av unionsrätten.

Esma får utreda påstådda överträdelser eller underlåtelser att tillämpa unionsrätten på begäran av någon medlem i kollegiet eller på eget initiativ, efter att ha underrättat den behöriga myndigheten.

6. Inga åtgärder som vidtas i tjänsten av någon av kollegiets medlemmar får direkt eller indirekt diskriminera någon medlemsstat eller grupp av medlemsstater som plats för clearing-tjänster oavsett valutaslag.

7. Inom sex månader från inlämnandet av en fullständig ansökan ska den behöriga myndigheten skriftligen med fullständig motivering underrätta den sökande om huruvida auktorisation beviljats eller avslagits.

Artikel 18

Kollegium

1. Inom 30 kalenderdagar efter inlämnandet av en fullständig ansökan i enlighet med artikel 17 ska den centrala motpartens behöriga myndighet inrätta, förvalta och leda ett kollegium som främjar fullgörandet av de uppgifter som anges i artiklarna 15, 17, 49, 51 och 54.

2. Kollegiet ska ha följande sammansättning:

- a) Esma.
- b) Den centrala motpartens behöriga myndighet.
- c) De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av den centrala motpartens clearingmedlemmar som är etablerade i de tre medlemsstaterna med de sammanlagt största bidragen under en ettårsperiod till den centrala motpartens obeståndsfond som avses i artikel 42.
- d) De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av de handelsplatser som den centrala motparten verkar på.
- e) De behöriga myndigheter som övervakar centrala motparter med vilka samverkansöverenskommelser ingåtts.
- f) De behöriga myndigheter som övervakar de värdepapperscentraler som den centrala motparten är knuten till.

g) De berörda ECBS-medlemmar som ansvarar för övervakningen av den centrala motparten och de berörda ECBS-medlemmar som ansvarar för övervakningen av de centrala motparter med vilka samverkansöverenskommelser har ingåtts.

h) De centralbanker som utger de clearade finansiella instrumentens mest relevanta unionsvalutor.

3. En behörig myndighet i en medlemsstat som inte är medlem i kollegiet får från kollegiet begära all information som är relevant för utförandet av dess tillsynsuppgifter.

4. Kollegiet ska sörja för följande, utan att det påverkar behöriga myndigheters befogenheter enligt denna förordning:

a) Utarbetande av det yttrande som avses i artikel 19.

b) Informationsutbyte, inklusive begäran om information enligt artikel 84.

c) Överenskommelser bland medlemmarna om att frivilligt påta sig uppgifter.

d) Samordning av programmen för tillsynsgranskning, baserade på en riskbedömning av den centrala motparten.

e) Fastställande av förfaranden och beredningsplaner för kris-situationer som avses i artikel 24.

5. Kollegiets inrättande och verksamhet ska baseras på en skriftlig överenskommelse mellan dess samtliga medlemmar.

I överenskommelsen ska de praktiska villkoren för kollegiets verksamhet anges, inbegripet närmare bestämmelser för omröstningsförfaranden som avses i artikel 19.3, och uppgifter kan åläggas den centrala motpartens behöriga myndighet eller åläggas en annan medlem av kollegiet.

6. För att säkerställa att kollegierna fungerar på ett enhetligt och samstämt sätt i hela unionen ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger de villkor enligt vilka de unionsvalutor som avses i punkt 2 h ska anses som de mest relevanta och närmare anger de praktiska villkor som avses i punkt 5.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 19

Yttrande från kollegiet

1. Inom fyra månader efter den centrala motpartens inlämnande av en fullständig ansökan enligt artikel 17 ska den centrala motpartens behöriga myndighet genomföra en riskbedömning av den centrala motparten och lämna en rapport till kollegiet.

Inom 30 kalenderdagar efter mottagandet och baserat på slutsatserna i denna rapport ska kollegiet nå fram till ett gemensamt yttrande i vilket det fastställs huruvida den ansökande centrala motparten uppfyller alla de krav som fastställs i denna förordning.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17.4 fjärde stycket ska kollegiet, om inget gemensamt yttrande kan uppnås i enlighet med andra stycket, inom samma tidsperiod anta ett majoritetsyttrande.

2. Esma ska underlätta antagandet av det gemensamma yttrandet i enlighet med dess allmänna samordningsfunktion enligt artikel 31 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Kollegiets majoritetsyttrande ska antas med enkel majoritet bland dess medlemmar. För kollegier bestående av upp till och med tolv medlemmar ska högst två kollegiemedlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt och varje röstberättigad medlem ska ha en röst. För kollegier bestående av fler än tolv medlemmar ska högst tre medlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt och varje röstberättigad medlem ska ha en röst. Esma ska inte ha rösträtt i fråga om kollegiets yttranden.

Artikel 20

Upphävande av auktorisation

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.3 ska den centrala motpartens behöriga myndighet upphäva auktorisationen om den centrala motparten

a) inte har utnyttjat sin auktorisation inom tolv månader, uttryckligen har frånsagt sig auktorisationen eller inte har tillhandahållit några tjänster eller utövat någon verksamhet under de föregående sex månaderna,

b) har erhållit auktorisationen genom att lämna osanna uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för auktorisationen och inte har vidtagit de åtgärder för att avhjälpa situationen som den centrala motpartens behöriga myndighet begärt inom en fastställd tidsram, eller

d) allvarligt och systematiskt har åsidosatt något av de krav som fastställs i denna förordning.

2. Om den centrala motpartens behöriga myndighet anser att en av de omständigheter som avses i punkt 1 föreligger ska den inom fem arbetsdagar underrätta Esma och medlemmarna i kollegiet om detta.

3. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska höra medlemmarna i kollegiet angående nödvändigheten av att upphäva auktorisationen av den centrala motparten, utom när det brådskar med ett sådant beslut.

4. Varje medlem av kollegiet får när som helst begära att den centrala motpartens behöriga myndighet ska kontrollera om denna motpart fortfarande uppfyller villkoren som gällde för auktorisationen.

5. Den centrala motpartens behöriga myndighet får begränsa upphävandet till viss tjänst, verksamhet eller klass av finansiellt instrument.

6. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska överända sitt beslut med fullständig motivering till Esma och medlemmarna i kollegiet, vilket ska ta hänsyn till reservationer från kollegiets medlemmar.

7. Beslutet om upphävande av auktorisationen ska få verkan inom hela unionen.

Artikel 21

Översyn och utvärdering

1. Utan att den roll som innehas av kollegiet påverkas, ska de behöriga myndigheter som avses i artikel 22 se över de system, strategier, processer och mekanismer som de centrala motparterna har inrättat för att följa denna förordning samt utvärdera de risker som dessa centrala motparter är eller kan vara exponerade mot.

2. Den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska omfatta alla de krav på centrala motparter som fastställs i denna förordning.

3. De behöriga myndigheterna ska fastställa hur ofta och hur ingående den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska genomföras med beaktande av verksamhetens storlek, systemvikt, art, omfattning och komplexitet när det gäller de berörda centrala motparterna. Översynen och utvärderingen ska uppdateras minst en gång årligen.

De centrala motparterna ska omfattas av kontroller på plats.

4. De behöriga myndigheterna ska regelbundet och minst årligen underrätta kollegiet om resultaten av översynen och utvärderingen enligt punkt 1, inbegripet eventuella korrigerande åtgärder eller sanktioner.

5. De behöriga myndigheterna ska kräva att centrala motparter som inte uppfyller de krav som fastställs i denna förordning på ett tidigt stadium vidtar nödvändiga åtgärder för att komma till rätta med denna situation.

6. Esma ska ha en samordnande roll mellan behöriga myndigheter och kollegier i syfte att skapa en gemensam tillsynskultur och konsekvent tillsynspraxis, säkerställa enhetliga förfaranden och ett enhetligt tillvägagångssätt, och förstärka överensstämmelsen när det gäller resultatet av tillsynen.

Med avseende på tillämpningen av första stycket ska Esma åtminstone årligen

- a) genomföra en inbördes utvärdering av den tillsynsverksamhet som utförs av samtliga behöriga myndigheter med avseende på centrala motparter auktorisation och tillsyn i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 och
- b) ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av de centrala motparternas förutsättningar för att stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om en sådan utvärdering som avses i andra stycket led b visar på brister i en eller fler centrala motparter motståndskraft ska Esma utfärda de rekommendationer som behövs i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 2

Tillsyn och övervakning av centrala motparter

Artikel 22

Behörig myndighet

1. Varje medlemsstat ska utse den behöriga myndighet som ska svara för att de uppgifter som följer av denna förordning utförs när det gäller auktorisation och tillsyn av centrala motparter som är etablerade på deras territorium och ska underrätta kommissionen och Esma därom.

Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet ska den klart ange varje myndighets uppdrag och utse en myndighet med ensamt ansvar för att samordna samarbetet och informationsutbytet med kommissionen, Esma, andra medlemsstaters behöriga myndigheter, EBA och berörda ECBS-medlemmar i enlighet med artiklarna 23, 24, 83 och 84.

2. Varje medlemsstat ska se till att den behöriga myndigheten har tillräckliga tillsyns- och utredningsbefogenheter för att fullgöra sitt uppdrag.

3. Varje medlemsstat ska se till att lämpliga administrativa åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning kan vidtas eller införas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer, om denna förordning inte efterlevs.

Dessa åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och får inbegripa krav på korrigerande åtgärder inom en fastställd tidsram.

4. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 1.

KAPITEL 3

Samarbete

Artikel 23

Samarbete mellan myndigheter

1. Behöriga myndigheter ska ha ett nära samarbete med varandra, med Esma och vid behov med ECBS.

2. På grundval av tillgängliga uppgifter vid tidpunkten för beslutet ska de behöriga myndigheterna vid utövandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beakta sina besluts potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i alla övriga berörda medlemsstater, särskilt i krissituationer som avses i artikel 24.

Artikel 24

Krissituationer

Den centrala motpartens behöriga myndighet eller annan myndighet ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma, kollegiet, berörda ECBS-medlemmar och andra berörda myndigheter om krissituationer som berör en central motpart, inklusive utvecklingar på finansmarknader, som kan inverka negativt på marknadens likviditet och det finansiella systemets stabilitet i någon av de medlemsstater där den centrala motparten eller någon av dess clearingmedlemmar är etablerad.

KAPITEL 4

Relationer med tredjeländer

Artikel 25

Godkännande av en central motpart från tredjeland

1. En i ett tredjeland etablerad central motpart får tillhandahålla clearingtjänster till clearingmedlemmar eller handelsplatser som är etablerade i unionen endast om denna centrala motpart är godkänd av Esma.

2. Efter samråd med de myndigheter som avses i punkt 3 får Esma godkänna en central motpart som är etablerad i ett tredjeland och som har lämnat in en ansökan om godkännande att tillhandahålla clearingtjänster eller clearingverksamhet, om:

- a) Kommissionen har antagit en genomförandeakt i enlighet med punkt 6.
- b) Den centrala motparten är auktoriserad i det berörda tredjelandet och omfattas av effektiv tillsyn och verkställighet som säkerställer att den fullt ut följer de försiktighetskrav som gäller i det tredjelandet.
- c) Samarbetsavtal har ingåtts i enlighet med punkt 7.
- d) Den centrala motparten är etablerad eller auktoriserad i ett tredjeland som anses ha system för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism som är likvärdiga unionens system i enlighet med de likvärdighetskriterier för tredjeland som medlemsstaterna kommit överens om enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism⁽¹⁾.

3. När Esma bedömer om de villkor som avses i punkt 2 är uppfyllda ska myndigheten samråda med

- a) den behöriga myndigheten i en medlemsstat där den centrala motparten tillhandahåller eller har för avsikt att tillhandahålla clearingtjänster och som har valts av den centrala motparten,

b) de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av den centrala motpartens clearingmedlemmar som är etablerade i de tre medlemsstater som lämnar eller som den centrala motparten förväntar sig ska lämna de sammanlagt största bidragen under en ettårsperiod till den centrala motpartens obeståndsfond som avses i artikel 42,

c) de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av handelsplatser belägna inom unionen som den centrala motparten verkar eller kommer att verka på,

d) de behöriga myndigheter som övervakar centrala motparter etablerade inom unionen med vilka samverkansöverenskommelser ingåtts,

e) berörda ECBS-medlemmar i de medlemsstater där den centrala motparten tillhandahåller eller har för avsikt att tillhandahålla clearingtjänster och relevanta ECBS-medlemmar som ansvarar för övervakningen av centrala motparter med vilka samverkansöverenskommelser ingåtts,

f) de centralbanker som utger de mest relevanta unionsvalutorna för de finansiella instrument som clearats eller som ska clearas.

4. Den centrala motpart som avses i punkt 1 ska lämna in sin ansökan till Esma.

Den ansökande centrala motparten ska förse Esma med all information som krävs för ett godkännande. Inom 30 arbetsdagar efter mottagandet ska Esma bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig ska Esma ange en tidsfrist inom vilken den sökande centrala motparten ska lämna ytterligare information.

Beslutet om godkännande ska grundas på de villkor som fastställs i punkt 2 och vara oberoende av varje bedömning som utgör grund för de likvärdighetsbeslut som avses i artikel 13.3.

Esma ska samråda med de myndigheter och enheter som avses i punkt 3 innan myndigheten fattar sitt beslut.

Inom 180 arbetsdagar från inlämnandet av en fullständig ansökan ska Esma med fullständig motivering skriftligen underrätta den ansökande centrala motparten om huruvida godkännande beviljats eller nekats.

Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de centrala motparter som godkänts i enlighet med denna förordning.

5. Esma ska efter samråd med de myndigheter och enheter som avses i punkt 3 se över godkännandet av en central motpart som är etablerad i ett tredjeland om denna centrala motpart har utvidgat området för sin verksamhet och sina tjänster i unionen. Den översynen ska genomföras i enlighet med i punkterna 2, 3 och 4. Esma får återkalla godkännandet av denna centrala motpart om villkoren i punkt 2 inte längre är uppfyllda och under samma omständigheter som dem som beskrivs i artikel 20.

⁽¹⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

6. Kommissionen får anta en genomförandeakt i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011, som fastställer att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att de centrala motparter som är auktoriserade i detta land följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som fastställs i avdelning IV i den här förordningen, och att dessa centrala motparter löpande är föremål för effektiv tillsyn och verkställighet i detta land och att tredjelandets regelverk föreskriver ett effektivt likvärdigt system för godkännande av de centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med tredjeländers rättsordningar.

7. Esma ska upprätta samarbetsarrangemang med de berörda behöriga myndigheter i tredjeland vars rättsliga och tillsynsmässiga regelverk har godkänts som vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 6. I sådana avtal ska minst följande anges:

- Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och det berörda tredjelandets behöriga myndigheter, inbegripet tillgång till alla uppgifter som Esma begär över centrala motparter som är auktoriserade i tredjeland.
- Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma när en behörig myndighet i ett tredjeland bedömer att en central motpart som den utövar tillsyn av bryter mot villkoren för sin auktorisation eller annan lagstiftning som den omfattas av.
- Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma från en behörig myndighet i ett tredjeland när en central motpart som den utövar tillsyn av har beviljats rätt att tillhandahålla clearingtjänster till clearingmedlemmar eller kunder som är etablerade i unionen.
- Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, inbegripet, när så är lämpligt, kontroller på plats.

8. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger de uppgifter som den ansökande centrala motparten ska tillhandahålla Esma i sin ansökan om godkännande.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING IV

KRAV PÅ CENTRALA MOTPARTER

KAPITEL 1

Organisatoriska krav

Artikel 26

Allmänna bestämmelser

1. En central motpart ska ha stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent

och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som denna motpart är eller kan bli utsatt för samt ha tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning.

2. En central motpart ska införa regler och rutiner som är tillräckligt effektiva för att säkerställa att denna förordning följs, inklusive ledningens och de anställdas efterlevnad av alla bestämmelser i denna förordning.

3. En central motpart ska upprätthålla en organisationsstruktur som säkerställer en kontinuerlig och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster. Det ska använda lämpliga och proportionella system, resurser och förfaranden.

4. En central motpart ska klart skilja på rapporteringsrutinerna för dess riskhantering och för dess övriga verksamhet.

5. En central motpart ska införa, tillämpa och upprätthålla en lönepolitik som främjar sund och effektiv riskhantering och som inte skapar incitament för mildrade riskstandarder.

6. En central motpart ska ha tillräckliga IT-system som kan hantera dess tjänsters och verksamhets komplexitet, mångfald och inriktning, så att den tryggar hög säkerhetsstandard och att dess uppgifter är säkra och konfidentiella.

7. En central motpart ska kostnadsfritt offentliggöra sina styrformer, regelverket för verksamheten, samt sina inträdeskriterier för clearingmedlemskap.

8. Den centrala motparten ska vara föremål för ofta förekommande och oberoende revisioner. Resultaten av dessa revisioner ska meddelas styrelsen och tillhandahållas den behöriga myndigheten.

9. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om vad regler och styrformer enligt punkterna 1–8 minst ska omfatta.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 27

Företagsledning och styrelsen

1. En central motparts företagsledning ska ha tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet som säkerställer en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten.

2. En central motpart ska ha en styrelse, där minst en tredjedel och minst två av ledamöterna av en central motparts styrelse ska vara oberoende. Företrädare för clearingmedlemmarnas kunder ska bjudas in till styrelsemöten när det gäller frågor som avser artiklarna 38 och 39. Ersättningen till de oberoende och andra icke arbetande styrelseledamöterna får inte vara kopplad till den centrala motpartens affärsresultat.

Ledamöterna av en central motparts styrelse, inklusive de oberoende ledamöterna, ska ha tillräckligt gott anseende och adekvat sakkunskap om finansiella tjänster, riskhantering och clearingtjänster.

3. En central motpart ska klart ange styrelsens roll och ansvar samt tillhandahålla styrelsemötenas protokoll till den behöriga myndigheten och revisorer.

Artikel 28

Riskkommitté

1. En central motpart ska inrätta en riskkommitté som ska bestå av företrädare för dess clearingmedlemmar, oberoende styrelseledamöter och företrädare för dess kunder. Riskkommittén får låta den centrala motpartens anställda och externa oberoende experter delta i mötena men då utan rösträtt. Behöriga myndigheter får begära att få delta i riskkommitténs möten utan rösträtt och att bli informerade om riskkommitténs aktiviteter och beslut. Riskkommitténs råd får inte direkt påverkas av den centrala motpartens ledning. Ingen av grupperna av företrädare ska ha majoritet i riskkommittén.

2. En central motpart ska klart ange riskkommitténs mandat, styrformer för att trygga dess oberoende, verksamhetsregler, valbarhetskriterier och valförfarande för ledamöterna av riskkommittén. Styrformerna ska vara offentliga och ska åtminstone fastställa att riskkommitténs ordförande ska vara en oberoende styrelseledamot, att riskkommittén rapporterar direkt till styrelsen och att den ska hålla regelbundna möten.

3. Riskkommittén ska ge råd till styrelsen om omständigheter som kan påverka den centrala motpartens riskhantering, exempelvis en betydande ändring av dess riskmodell, obeståndsförfarandena, kriterierna för godkännande av clearingmedlemmar, för clearing av nya typer av instrument eller för utkontraktering av funktioner. Riskkommitténs råd ska inte krävas för den centrala motpartens löpande verksamhet. Rimliga ansträngningar ska göras för att samråda med riskkommittén om utvecklingar som kan påverka den centrala motpartens riskhantering i krissituationer.

4. Utan att det påverkar behöriga myndigheters rätt att bli informerade, ska riskkommitténs ledamöter ha tystnadsplikt. Om riskkommitténs ordförande konstaterar att det för en medlem föreligger eller kan föreligga en intressekonflikt i ett särskilt ärende, får denne inte rösta om ärendet.

5. En central motpart ska skyndsamt underrätta den behöriga myndigheten om alla beslut där styrelsen beslutar att inte följa riskkommitténs råd.

Artikel 29

Registerhållning

1. En central motpart ska i minst tio år bevara alla registeruppgifter om sina tjänster och sin verksamhet, så att den behöriga myndigheten kan kontrollera den centrala motpartens efterlevnad av denna förordning.

2. En central motpart ska i minst tio år efter att avtal löpt ut bevara alla uppgifter om alla avtal som den har behandlat. Informationen ska åtminstone möjliggöra fastställande av de ursprungliga villkoren i en transaktion, innan den clearades av den centrala motparten.

3. På begäran av den behöriga myndigheten, Esma och berörda ECBS-medlemmar ska en central motpart tillhandahålla registeruppgifter och information enligt punkterna 1 och 2 och all information om clearade avtalspositioner, oberoende av den handelsplats där transaktionerna verkställdes.

4. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om bevarandet av registeruppgifter och information enligt punkterna 1–3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 2, ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange formatet på de uppgifter och den information som ska bevaras.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 30

Aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav

1. Den behöriga myndigheten ska endast auktorisera en central motpart om den har fått upplysningar om vilka av dess aktieägare eller medlemmar, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav och upplysningar om storleken på sådana innehav.

2. Den behöriga myndigheten ska avslå auktorisation av en central motpart, om den tvivlar på att dess aktieägare eller medlemmar med kvalificerade innehav är lämpliga, med beaktande av behovet att säkerställa att en central motpart har en sund och ansvarsfull ledning.

3. Om det finns nära förbindelser mellan den centrala motparten och andra fysiska eller juridiska personer, ska den behöriga myndigheten endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheten från att effektivt utöva sin tillsynsfunktion.

4. Om de personer som avses i punkt 1 har ett inflytande som sannolikt inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten, ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att få detta att upphöra, vilket kan inbegripa att upphäva den centrala motpartens auktorisation.

5. Den behöriga myndigheten ska avslå auktorisation, om de lagar och andra författningar i ett tredjeland som en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka den centrala motparten har nära förbindelser omfattas av, eller svårigheter vid verkställigheten av dem, förhindrar ett effektivt utövande av myndighetens tillsynsfunktion.

Artikel 31

Information till behöriga myndigheter

1. En central motpart ska till sin behöriga myndighet anmäla alla förändringar av sin ledning och ska också lämna den behöriga myndigheten alla upplysningar som krävs för att denna ska kunna bedöma efterlevnaden av artikel 27.1 och 27.2 andra stycket.

Om en styrelseledamots agerande sannolikt inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten, ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder, vilket kan inbegripa att utesluta ledamoten ur styrelsen.

2. Alla fysiska eller juridiska personer eller sådana personer som agerar samfällt (*tilltänkta förvärvare*) som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i en central motpart eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett sådant kvalificerat innehav i en central motpart, varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att uppgå till eller överstiga 10 %, 20 %, 30 % eller 50 % eller så att den centrala motparten kommer att få ställning av dotterföretag (*tilltänkt förvärv*), ska först skriftligen underrätta den behöriga myndigheten för den centrala motpart i vilken de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om storleken på det tilltänkta innehavet samt lämna relevanta uppgifter enligt artikel 32.4.

Alla fysiska eller juridiska personer som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt avyttra ett kvalificerat innehav i ett värdepappersföretag (*den tilltänkta säljaren*) ska först skriftligen underrätta den centrala motpartens behöriga myndigheten därom

och meddela storleken på ett sådant innehav. En sådan person ska även underrätta den behöriga myndigheten, om den har fattat ett beslut om att minska ett kvalificerat innehav så att andelen av röstetalet eller aktiekapitalet kommer att understiga 10 %, 20 %, 30 % eller 50 % eller så att den centrala motpartens ställning som dotterföretag kommer att upphöra.

Den behöriga myndigheten ska skicka ett skriftligt mottagningsbevis till den tilltänkta förvärvaren eller säljaren, utan dröjsmål och senast två arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen enligt denna punkt och efter mottagandet av uppgifterna enligt punkt 3.

Den behöriga myndigheten ska genomföra den bedömning som föreskrivs i artikel 32.1 (*bedömningen*) inom 60 arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som ska bifogas den i enlighet med förteckningen i artikel 32.4 (*bedömningsperioden*).

Vid tidpunkten för mottagningsbeviset ska den behöriga myndigheten informera den tilltänkta förvärvaren eller säljaren om när bedömningsperioden löper ut.

3. Den behöriga myndigheten får under bedömningsperioden vid behov, dock senast den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära ytterligare uppgifter om det är nödvändigt för att slutföra bedömningen. Denna begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska avbrytas för perioden mellan det datum då den behöriga myndigheten begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkta förvärvaren. Avbrottet får inte överstiga 20 arbetsdagar. Den behöriga myndigheten får därefter besluta om att begära in ytterligare uppgifter för att komplettera eller förtydliga informationen, vilket dock inte får leda till att bedömningsperioden avbryts.

4. Den behöriga myndigheten får förlänga avbrottet enligt punkt 3 andra stycket till högst 30 arbetsdagar, om den tilltänkta förvärvaren eller säljaren är

- a) etablerad utanför unionen eller omfattas av tillsyn utanför unionen,
- b) en fysisk eller juridisk person som inte omfattas av tillsyn enligt denna förordning eller direktiv 73/239/EEG, rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring⁽¹⁾ eller direktiv 2002/83/EG, 2003/41/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG, 2006/48/EG, 2009/65/EG eller 2011/61/EU.

5. Om den behöriga myndigheten efter avslutad bedömning beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, ska den inom två arbetsdagar och inom bedömningsperioden skriftligen

⁽¹⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.

underrätta förvärvaren och ange skälen för det beslutet. Den behöriga myndigheten ska underrätta det kollegium som avses i artikel 18 om detta. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning, får en lämplig motivering av beslutet offentliggöras på den tilltänkte förvärvarens begäran. Detta får dock inte hindra medlemsstater från att ge en behörig myndighet befogenhet att offentliggöra detta, utan att den tilltänkte förvärvaren så begärt.

6. Om den behöriga myndigheten inte motsätter sig det tilltänkta förvärvet inom bedömningsperioden, ska det anses vara godkänt.

7. Den behöriga myndigheten får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara genomfört och vid behov förlänga denna.

8. Medlemsstater får inte införa strängare krav än de som föreskrivs i denna förordning när det gäller underrättelse till den behöriga myndigheten om direkta eller indirekta förvärv av rösträtter eller kapital och dennas godkännande av sådana förvärv.

Artikel 32

Bedömning

1. Vid bedömningen av den underrättelse som föreskrivs i artikel 31.2 och de uppgifter som avses i artikel 31.3 ska den behöriga myndigheten, för att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motpart som förvärvet gäller, och med beaktande av den tilltänkte förvärvarens sannolika påverkan på denna motpart bedöma om den tilltänkte förvärvaren är lämplig och det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt, med beaktande av följande:

- a) Den tilltänkta köparens anseende och finansiella sundhet.
- b) Det anseende och de erfarenheter personerna har som kommer att leda den centrala motpartens verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet.
- c) Om den centrala motparten kommer att kunna uppfylla och fortsätta uppfylla denna förordning.
- d) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta, enligt artikel 1 i direktiv 2005/60/EG, eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

Vid sin bedömning av den tilltänkte förvärvarens finansiella sundhet ska den behöriga myndigheten särskilt uppmärksamma vilken typ av verksamhet som bedrivs och ska bedrivas av den centrala motpart som det tilltänkta förvärvet gäller.

Vid sin bedömning av den centrala motpartens förmåga att följa denna förordning ska den behöriga myndigheten särskilt uppmärksamma om den koncern som den kommer att bli en del av har en struktur som möjliggör en effektiv tillsyn, ett effektivt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna samt fastställande av ansvarsfördelningen mellan de behöriga myndigheterna.

2. De behöriga myndigheterna får bara motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimlig anledning att göra detta på grundval av kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkte förvärvaren är ofullständiga.

3. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor beträffande storleken på förvärvet av aktieandel eller tillåta de behöriga myndigheterna att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.

4. Medlemsstaterna ska se till att en förteckning görs allmänt tillgänglig med de uppgifter som krävs för bedömningen och som ska lämnas till de behöriga myndigheterna vid den tid för underrättelsen som avses i artikel 31.2. Uppgiftskräven ska vara proportionella och anpassade till den tilltänkte förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som är irrelevanta för en ansvarsfull bedömning.

5. Utan hinder av artikel 31.2, 31.3 och 31.4 ska en behörig myndighet behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke-diskriminerande sätt, om den har fått underrättelser om två eller flera tilltänkta förvärv eller ökning av kvalificerade innehav i en och samma centrala motpart.

6. Berörda behöriga myndigheter ska i nära samarbete med varandra bedöma om den tilltänkte förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:

- a) En annan central motpart, kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller en AIF-förvaltare med auktorisation i annan medlemsstat.
- b) Moderföretag till en annan central motpart, kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller en AIF-förvaltare med auktorisation i annan medlemsstat.
- c) Fysiska eller juridiska personer som har ägarkontroll över en annan central motpart, kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller en AIF-förvaltare med auktorisation i annan medlemsstat.

7. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. Härvid ska de behöriga myndigheterna på begäran överlämna alla relevanta uppgifter till varandra och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Eventuella synpunkter eller reservationer från den behöriga myndighet som ansvarar för den tilltänkte förvärvaren ska anges i beslut av den behöriga myndighet som auktoriserat den centrala motpart som förvärvet gäller.

Artikel 33

Intressekonflikter

1. En central motpart ska upprätthålla effektiva organisatoriska och administrativa skriftliga förfaranden för att påvisa och hantera eventuella intressekonflikter mellan den centrala motparten, inklusive dess ledning, anställda eller personer med direkt eller indirekt kontroll eller nära förbindelser, och dess clearingmedlemmar eller kunder som den centrala motparten känner till. Den ska upprätthålla och genomföra lämpliga förfaranden för lösande av eventuella intressekonflikter.

2. Om en central motparts organisatoriska och administrativa förfaranden för hantering av intressekonflikter inte med tillfredsställande säkerhet kan utesluta risken att en clearingmedlems eller kunds intressen skadas, ska motparten klart och tydligt underrätta clearingmedlemmen om intressekonfliktens allmänna karaktär eller orsaker, innan den accepterar nya transaktioner från den clearingmedlemmen. Om den centrala motparten känner till kunden ska denne och den clearingmedlem vars kund berörs informeras av den centrala motparten.

3. Om den centrala motparten är ett moder- eller dotterföretag, ska de skriftliga förfarandena också beakta sådana omständigheter som kan skapa intressekonflikter som motparten är eller bör vara medveten om och som är en följd av strukturen och affärsverksamheten i andra företag som den är moder- eller dotterföretag till.

4. De skriftliga förfarandena som upprättats i enlighet med punkt 1 ska innehålla följande:

a) Omständigheter som kan innebära eller skapa en intressekonflikt som medför en betydande risk för att en eller flera clearingmedlemmars eller kunders intressen skadas.

b) Vilka förfaranden som ska tillämpas och åtgärder som ska vidtas för att hantera sådana konflikter.

5. En central motpart ska vidta alla rimliga åtgärder för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas och ska förhindra att sådana uppgifter används för annan affärsverksamhet. En fysisk person som har en nära förbindelse med en central motpart eller en juridisk person med ställning som moder- eller dotterföretag till den centrala motparten får inte använda konfidentiella uppgifter som registrerats vid den centrala motparten

i kommersiella syften, såvida inte den kund som de konfidentiella uppgifterna tillhör har gett sitt skriftliga förhandsgodkännande.

Artikel 34

Kontinuerlig verksamhet

1. En central motpart ska etablera, genomföra och upprätthålla lämpliga riktlinjer för kontinuerlig verksamhet och en lämplig katastrofplan för att trygga verksamheten, snabbt återuppta den och fullgöra den centrala motpartens skyldigheter. En sådan plan ska åtminstone göra det möjligt att återställa alla transaktioner som de var vid tidpunkten för störningen, så att den centrala motpartens verksamhet är fortsatt säker och den kan fullfölja avvecklingen vid fastställt datum.

2. En central motpart ska upprätta, genomföra och upprätthålla ett adekvat förfarande som säkerställer en ordnad avveckling eller överföring vid rätt tidpunkt och på rätt sätt av kunders och clearingmedlemmars tillgångar och positioner om en auktorisation skulle upphävas till följd av ett beslut enligt artikel 20.

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esmå, efter samråd med ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om minimiinhåll och krav avseende riktlinjerna för kontinuerlig verksamhet och katastrofplanen.

Esmå ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 35

Utkontraktering

1. Om en central motpart utkontrakterar operativa funktioner, tjänster eller verksamheter, ska den förbli fullt ansvarig för fullgörandet av samtliga skyldigheter enligt denna förordning och ska alltid säkerställa följande:

a) Utkontraktering får inte innebära delegering av ansvar.

b) Den centrala motpartens förbindelser med och skyldigheter gentemot sina clearingmedlemmar eller, när så är tillämpligt, gentemot sina kunder får inte ändras.

c) Villkoren för den centrala motpartens auktorisation får inte förändras.

d) Utkontraktering får inte förhindra utövandet av tillsyns- och kontrollfunktioner, inbegripet tillgång på platsen till alla de relevanta uppgifter som krävs för att fullgöra dessa uppdrag.

- e) Utkontraktering får inte innebära att den centrala motparten berövas sina nödvändiga riskhanteringssystem och -kontroller.
- f) Tjänsteproducenten ska tillämpa krav för kontinuerlig verksamhet som är likvärdiga de krav som den centrala motparten måste uppfylla enligt denna förordning.
- g) Den centrala motparten bibehåller den sakkunskap och de resurser som krävs för att kunna bedöma tillhandahållna tjänsters kvalitet, tjänsteproducentens organisatoriska kompetens och kapitaltäckning och för att effektivt kunna övervaka de utkontrakterade verksamheterna och hantera de risker som utkontrakteringen är förenad med samt löpande övervaka dessa verksamheter och hantera dessa risker.
- h) Den centrala motparten ska ha direkt tillgång till relevanta uppgifter om de utkontrakterade verksamheterna.
- i) Tjänsteproducenten ska samarbeta med den behöriga myndigheten med avseende på utkontrakterad verksamhet.
- j) Tjänsteproducenten ska skydda eventuella konfidentiella uppgifter som avser den centrala motparten och dennes clearingmedlemmar och kunder, eller om tjänsteproducenten är etablerad i ett tredjeland ska dataskyddsstandarderna i detta tredjeland, eller de som de berörda parterna kommit överens om, vara likvärdiga med dataskyddsstandarderna i unionen.

En central motpart får inte utkontraktera central verksamhet kopplad till riskhantering, såvida inte sådan utkontraktering godkänns av den behöriga myndigheten.

2. Den behöriga myndigheten ska begära att den centrala motparten i ett skriftligt avtal klart anger sina respektive tjänsteproducenters rättigheter och skyldigheter.
3. En central motpart ska på begäran tillhandahålla alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna bedöma om de utkontrakterade verksamheterna uppfyller denna förordnings krav.

KAPITEL 2

Uppföranderegler

Artikel 36

Allmänna bestämmelser

1. När en central motpart tillhandahåller tjänster till sina clearingmedlemmar och i relevanta fall till dess kunder ska den agera rättvist och professionellt i sådana clearingmedlemmars och kunders intresse och i enlighet med sund riskhantering.
2. En central motpart ska ha tillgängliga, transparenta och rättvisa regler för skyndsamt hantering av klagomål.

Artikel 37

Deltagandekrav

1. En central motpart ska fastställa kategorier, vid behov per clearad produkttyp, av godtagbara clearingmedlemmar och tillträdeskraven efter samråd med riskkommittén i enlighet med artikel 28.3. Sådana kriterier ska vara icke-diskriminerande, transparenta och objektiva, så att rättvist och öppet tillträde till den centrala motparten säkerställs, och de ska säkerställa att clearingmedlemmarna har tillräckliga ekonomiska medel och operativ förmåga för att fullgöra skyldigheterna som följer av deltagande i en central motpart. Kriterier för att begränsa tillträdet ska endast tillåtas om syftet är att kontrollera riskerna för den centrala motparten.

2. En central motpart ska löpande se till att kraven enligt punkt 1 efterlevs och ska i god tid få tillgång till de uppgifter som är relevanta för en sådan bedömning. En central motpart ska minst årligen göra en omfattande genomgång av om dess clearingmedlemmar följer denna artikel.

3. Clearingmedlemmar som clearar transaktioner för sina kunders räkning ska ha de extra finansiella medel och den extra operativa förmåga som krävs för denna verksamhet. Den centrala motpartens regler för clearingmedlemmarna ska göra det möjligt att samla in grundläggande information för att identifiera, övervaka och hantera relevanta riskkoncentrationer i samband med tillhandahållandet av tjänster till kunderna. På begäran ska clearingmedlemmar informera den centrala motparten om de kriterier och förfaranden de tillämpar för kundernas tillgång till den centrala motpartens tjänster. Ansvar för att säkerställa att kunderna iakttar sina förpliktelser ska ligga kvar hos clearingmedlemmarna.

4. En central motpart ska ha objektiva och transparenta förfaranden för avstängning och utträde under ordnade former för clearingmedlemmar som inte längre uppfyller de kriterier som avses i punkt 1.

5. En central motpart får bara neka clearingmedlemmar som uppfyller de kriterier som avses i punkt 1 tillträde om detta vederbörligen motiveras skriftligt och är grundat på en omfattande riskanalys.

6. En central motpart får ställa ytterligare, särskilda krav på clearingmedlemmar, exempelvis att delta i utauktionering av en position som tillhör en clearingmedlem på obestånd. Sådana ytterligare krav ska vara proportionerliga mot den risk clearingmedlemmen utgör och får inte begränsa deltagandet till vissa kategorier av clearingmedlemmar.

Artikel 38

Transparens

1. En central motpart och dess clearingmedlemmar ska offentliggöra priser och avgifter för de tjänster som tillhandahålls. Priser och avgifter för varje tjänst som tillhandahålls ska offentliggöras separat, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa. En central motpart ska erbjuda sina clearingmedlemmar, och i förekommande fall dess kunder, separat tillgång till de specifika tjänster som tillhandahålls.

En central motpart ska separat redovisa kostnader och intäkter för de tjänster som tillhandahålls och lämna ut denna information till den behöriga myndigheten.

2. En central motpart ska underrätta clearingmedlemmar och kunder om de risker som de tjänster som tillhandahålls är förknäpade med.

3. En central motpart ska till sina clearingmedlemmar och behöriga myndigheter rapportera den prisinformation som den använt för att beräkna sina exponeringar vid dagens slut mot sina clearingmedlemmar.

En central motpart ska offentliggöra clearade transaktionsvolymer per klass av instrument som clearats av den centrala motparten i aggregerad form.

4. En central motpart ska offentliggöra de operativa och tekniska kraven med avseende på kommunikationsprotokollen för de format för innehåll och meddelanden som den använder för att kommunicera med tredje parter, inklusive de operativa och tekniska krav som avses i artikel 7.

5. En central motpart ska offentliggöra clearingmedlemmars eventuella överträdelser av de kriterier som avses i artikel 37.1 samt de krav som fastställs i punkt 1 i den här artikeln, utom i de fall då den behöriga myndigheten, efter att ha hört Esmas, anser att offentliggörandet skulle utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten eller förtroendet för marknaden eller skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerlig skada.

Artikel 39

Separering och överförbarhet

1. En central motpart ska ha separata register och separat bokföring som gör att man när som helst och utan dröjsmål på den centrala motpartens konton klart och tydligt kan separera tillgångar och positioner som innehas för en clearingmedlems räkning från tillgångar och positioner som innehas för en annan clearingmedlems räkning och från den centrala motpartens egna tillgångar.

2. En central motpart ska erbjuda sig att ha separata register och separat bokföring som gör att varje clearingmedlem på konton hos denna motpart klart och tydligt kan separera clearingmedlemmens tillgångar och positioner från tillgångar och positioner som innehas för clearingmedlemmens kunders räkning (*separering av kunders samlingskonton*).

3. En central motpart ska erbjuda sig att ha separata register och separat bokföring som gör att varje clearingmedlem på konton hos den centrala motparten klart och tydligt kan separera en kunds tillgångar och positioner från dem som innehas för andra kunders räkning (*enskild kundseparering*). Den centrala motparten ska på begäran kunna erbjuda clearingmedlemmarna möjligheten att öppna fler konton i eget namn för sina kunders räkning.

4. En clearingmedlem ska ha separata register och separat bokföring som gör att clearingmedlemmen, både i de konton som innehas hos den centrala motparten och i sina egna konton, kan separera sina tillgångar och positioner från de tillgångar och positioner som innehas för clearingmedlemmens kunders räkning hos den centrala motparten.

5. En clearingmedlem ska åtminstone erbjuda sina kunder möjligheten att välja mellan separering av kunders samlingskonton och enskild kundseparering och informera kunderna om kostnaderna och skyddsnivån som avses i punkt 7 för varje alternativ. Kunden ska skriftligen bekräfta sitt val.

6. Om en kund väljer enskild kundseparering ska eventuellt överskjutande marginal utöver krav som riktas mot kunden även ställas till den centrala motparten och separeras från andra kunders eller clearingmedlemmars marginaler, och ska inte exponeras för förluster kopplade till positioner som redovisats på ett annat konto.

7. Centrala motparter och clearingmedlemmar ska offentliggöra skyddsnivåerna och kostnaderna för de olika separeringsnivåer som de tillhandahåller och erbjuda dessa tjänster på skäliga affärsmässiga villkor. Närmare uppgifter om de olika separeringsnivåerna ska inbegripa en beskrivning av de viktigaste rättsliga konsekvenserna av de olika separeringsnivåer som erbjuds, inbegripet information om de berörda jurisdiktionernas tillämpliga insolvenslagstiftning.

8. En central motpart ska ha nyttjanderätt knuten till de marginalsäkerheter eller bidrag till obeståndsfonden som samlas in via ett avtal om finansiell säkerhet, i den mening som avses i artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet⁽¹⁾, förutsatt att användningen av dessa arrangemang föreskrivs i dess verksamhetsbestämmelser. Clearingmedlemmen ska skriftligen bekräfta sitt godtagande av verksamhetsbestämmelserna. Den centrala motparten ska offentliggöra denna nyttjanderätt, som ska utövas i enlighet med artikel 47.

9. Kravet på separering av tillgångar och positioner på den centrala motpartens konton är uppfyllt om

- tillgångar och positioner redovisas på separata konton,
- nettning av positioner som redovisas på olika konton förhindras,
- de tillgångar som täcker de positioner som redovisas på ett konto inte exponeras för förluster kopplade till positioner som redovisats på ett annat konto.

10. Tillgångar avser säkerhet som innehas för att täcka positioner och inbegriper rätten till överföring av tillgångar som är likvärdiga med denna säkerhet, eller intäkterna från realisering av en säkerhet, men däremot inte bidrag till en obeståndsfond.

⁽¹⁾ EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

KAPITEL 3

Försiktighetskrav

Artikel 40

Exponeringshantering

En central motpart ska mäta och bedöma sin likviditet och kreditexponering mot varje clearingmedlem och i tillämpliga fall mot annan central motpart som den ingått samverkansöverenskommelse med, på nära realtidsbasis. För att effektivt kunna mäta sin exponering ska en central motpart ha snabb och icke-diskriminerande tillgång till relevanta prisuppgifter. Detta ska göras till en rimlig kostnad.

Artikel 41

Krav på marginalsäkerheter

1. En central motpart ska, för att begränsa sin kreditexponering, tillämpa, kräva och driva in marginalsäkerheter från sina clearingmedlemmar och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelse med. Sådana säkerheter ska vara tillräckliga för att täcka eventuella exponeringar som den centrala motparten beräknar skulle kunna föreligga tills motsvarande positioner avvecklats. De ska även vara tillräckliga för att över en lämplig tidshorisont täcka förluster från minst 99 % av exponeringsrörelserna och ska trygga att en central motpart åtminstone på dagsbasis från alla sina clearingmedlemmar har fullständiga säkerheter för alla sina exponeringar, och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelser med. En central motpart ska regelbundet övervaka och vid behov se över nivån på marginalsäkerheterna, så att dessa återspeglar nuvarande marknadsförhållanden, och därvid ta hänsyn till eventuella procykliska effekter av sådana översyner.

2. För fastställandet av sina marginalsäkerheter ska en central motpart tillämpa modeller och parametrar som inbegriper de clearade produkternas riskegenskaper och tar hänsyn till intervallet mellan indrivningar av marginalsäkerheter, till marknadens likviditet och till möjliga förändringar under transaktionens löptid. Modellerna och parametrarna ska godkännas av den behöriga myndigheten, efter ett yttrande i enlighet med artikel 19.

3. En central motpart ska kräva och driva in marginalsäkerheter under loppet av dagen, åtminstone när i förväg fastställda tröskelvärden överskridits.

4. En central motpart ska kräva och driva in marginalsäkerheter som är tillräckliga för att täcka den risk som härrör från de positioner som registrerats på varje konto som förs i enlighet med artikel 39 med avseende på särskilda finansiella instrument. En central motpart får beräkna marginalsäkerheter med avseende på en portfölj med finansiella instrument, förutsatt att den använda metoden är försiktig och stabil.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med EBA och ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter för olika typer av finansiella instrument om lämpliga procenttal och tidshorisonter enligt punkt 1 för avvecklingsperioden och beräkningen av historisk volatilitet, med beaktande av målet att begränsa de procykliska effekterna, och de villkor enligt vilka praxisen för portföljmarginalsäkerheter som avses i punkt 4 kan genomföras.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 42

Obeståndsfond

1. För att ytterligare begränsa kreditexponeringen mot sina clearingmedlemmar ska en central motpart ha en i förväg finansierad obeståndsfond för att täcka förluster som överskrider de förluster som ska täckas av sådana marginalsäkerheter som fastställs i artikel 41, till följd av att en eller flera clearingmedlemmar hamnar på obestånd, inklusive inledande av ett insolvensförfarande.

Den centrala motparten ska fastställa ett minimibelopp som obeståndsfondens storlek under inga omständigheter får understiga.

2. En central motpart ska fastställa lägsta bidrag till obeståndsfonden och beräkningskriterierna för de enskilda clearingmedlemmarnas bidrag. Bidragen ska vara proportionella mot respektive clearingmedlems exponering.

3. Obeståndsfonden ska åtminstone ge den centrala motparten möjlighet att vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden klara att den clearingmedlem som den har störst exponering mot hamnar på obestånd, eller att den näst största och tredje största clearingmedlemmen gör det, om deras sammanlagda exponering är större. En central motpart ska utarbeta scenarier för extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden. Scenarierna ska inkludera de mest volatila perioder som har förekommit på de marknader där den centrala motparten tillhandahåller sina tjänster och en rad potentiella framtidsscenarier. De ska ta hänsyn till plötsliga utförsäljningar av finansiella medel och snabbt minskad marknadslikviditet.

4. En central motpart får inrätta en särskild obeståndsfond för de olika klasser av instrument som den clearar.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, i nära samarbete med ECBS och efter att ha hört EBA, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om den ram som ska användas för att definiera de extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden som avses i punkt 3, som ska ligga till grund för att fastställa storleken på obeståndsfonden och andra finansiella medel som avses i artikel 43.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 43***Andra finansiella medel**

1. En central motpart ska disponera över tillräckliga i förväg finansierade finansiella medel för att kunna täcka eventuella förluster som överskrider de förluster som ska täckas av de marginalsäkerheter som fastställs i artikel 41 och den obeståndsfond som avses i artikel 42. Sådana i förväg finansierade finansiella medel ska inkludera egna medel som avsatts av den centrala motparten, vara fritt tillgängliga för den centrala motparten och får inte användas för att uppfylla kravet på kapital enligt artikel 16.

2. Den beståndsfond som avses i artikel 42 och de andra finansiella medel som avses i punkt 1 i den här artikeln ska säkerställa att den centrala motparten alltid kan klara av att minst de två clearingmedlemmar som den har störst exponering mot hamnar på obestånd vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden.

3. En central motpart får begära att clearingmedlemmar som inte är på obestånd tillhandahåller ytterligare medel om en annan clearingmedlem skulle hamna på obestånd. En central motparts clearingmedlemmar ska ha begränsad exponering mot den centrala motparten.

*Artikel 44***Kontroll av likviditetsrisker**

1. En central motpart ska alltid ha tillgång till tillräcklig likviditet för att kunna utföra sina tjänster och utöva sin verksamhet. Den ska därför säkra nödvändiga krediter eller liknande arrangemang för att kunna täcka sina likviditetsbehov om den inte omedelbart kan få tillgång till sina finansiella medel. En clearingmedlem och denna clearingmedlems moder- eller dotterföretag ska tillsammans inte svara för mer än 25 % av den kredit som den centrala motparten behöver.

En central motpart ska dagligen mäta sitt potentiella likviditetsbehov. Den ska beakta den likviditetsrisk som skapas om minst de två clearingmedlemmar som den har störst exponering mot hamnar på obestånd.

2. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esmå, efter samråd med berörda myndigheter och ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om ramen för hantering av den likviditetsrisk som centrala motparter ska kunna klara av i enlighet med punkt 1.

Esmå ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 45***Vattenfallsprincipen vid obestånd**

1. Om en clearingmedlem hamnar på obestånd ska en central motpart innan andra medel tas i anspråk för förlusttäckning använda de marginalsäkerheter som denna clearingmedlem ställt.

2. Om marginalsäkerheter ställda av en clearingmedlem som är på obestånd inte räcker för att täcka den centrala motpartens förluster ska den centrala motparten använda clearingmedlemmens bidrag till obeståndsfonden för att täcka dessa förluster.

3. En central motpart ska använda bidragen till obeståndsfonden från clearingmedlemmar som inte är på obestånd och andra sådana finansiella medel som avses i artikel 43.1 först sedan bidragen från clearingmedlemmen på obestånd har uttömts.

4. En central motpart ska använda avsatta egna medel innan den använder bidragen till obeståndsfonden från clearingmedlemmar som inte är på obestånd. En central motpart ska inte använda de marginalsäkerheter som ställts av clearingmedlemmar som inte är på obestånd för att täcka förluster som orsakas av att en annan clearingmedlem hamnar på obestånd.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esmå, efter samråd med berörda behöriga myndigheter och ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om metoden för att beräkna och upprätthålla den centrala motpartens egna medel som ska användas i enlighet med punkt 4.

Esmå ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 46***Krav på säkerheter**

1. För att täcka sin inledande och fortlöpande exponering mot sina clearingmedlemmar ska en central motpart godta mycket likvida säkerheter med minimala kredit- och marknadsrisker. För icke-finansiella motparter får en central motpart godta bankgarantier, med beaktande av sådana garantier vid beräkning av dess exponering mot en bank som är en clearingmedlem. Den ska göra lämpliga värderingsavdrag som återspeglar den potentiella värdeminskningen mellan den senaste värderingen av tillgångarna och den tidpunkt då de rimligen bör vara realiserade. Den ska beakta likviditetsriskerna till följd av att en marknadsaktör hamnar på obestånd och de koncentrationsrisker för vissa tillgångar som kan bli resultatet av fastställandet av godtagbara säkerheter och lämpliga värderingsavdrag.

2. För att tillgodose sitt krav på marginalsäkerheter får en central motpart, i lämpliga fall och med tillräcklig försiktighet, som säkerhet godta ett derivatkontrakts underliggande tillgång eller det finansiella instrument som den centrala motpartens exponering utgår från.

3. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med EBA, ESRB och ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

- a) vilken typ av säkerhet som kan anses vara mycket likvid, såsom kontanter, guld, statsobligationer och företagsobligationer av hög kvalitet och täckta obligationer,
- b) de värderingsavdrag som avses i punkt 1, och
- c) villkoren för att garantier från affärsbanker ska kunna accepteras som säkerhet enligt punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 47

Riktlinjer för investeringar

1. En central motpart ska endast investera sina finansiella medel i kontanter eller mycket likvida finansiella instrument med minimala marknads- och kreditrisker. En central motparts investeringar ska kunna realiseras snabbt och med minimala negativa prisseffekter.

2. Kapitalbeloppet, inklusive en central motparts balanserade vinstmedel och reserver, som inte har investerats i enlighet med punkt 1, ska inte beaktas med avseende på tillämpningen av artikel 16.2 eller artikel 45.4.

3. De finansiella instrument som ställts som marginalsäkerheter eller utgör bidrag till obeståndsfonder ska, om sådana finns tillgängliga, deponeras hos operatörer av avvecklings-system för värdepapper som erbjuder fullständigt skydd av dessa finansiella instrument. Som alternativ får andra mycket säkra arrangemang med auktoriserade finansinstitut användas.

4. En central motparts kontantinsättningar ska göras genom mycket säkra arrangemang med auktoriserade finansinstitut, eller, alternativt, genom centralbankers stående insättningsfaciliteter eller med andra jämförbara faciliteter som centralbanker ställer till förfogande.

5. När en central motpart deponerar tillgångar och medel hos en tredje part ska den centrala motparten se till att tillgångar som tillhör clearingmedlemmarna kan identifieras separat från de tillgångar som tillhör den centrala motparten och från tillgångar som tillhör den tredje parten, genom konton med olika benämningar i den tredje partens räkenskaper, eller genom andra likvärdiga åtgärder som ger samma skydds nivå. En central motpart ska vid behov snabbt kunna få tillgång till de finansiella instrumenten.

6. En central motpart får inte investera sitt kapital, eller medel kopplade till de krav som fastställs i artikel 41, 42, 43 eller 44, i sina egna eller sitt moder- eller dotterföretags värdepapper.

7. Vid sina investeringsbeslut ska en central motpart beakta sin totala kreditriskexponering mot enskilda gäldenärer och ska se till att dess totala kreditriskexponering mot varje enskild gäldenär håller sig inom rimliga gränser vad gäller koncentration.

8. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med EBA och ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om vilka finansiella instrument som kan anses vara mycket likvida och som står för minimala marknads- och kreditrisker enligt punkt 1, mycket säkra arrangemang enligt punkterna 3 och 4 och gränser vad gäller koncentration som avses i punkt 7.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 48

Obeståndsförfaranden

1. En central motpart ska ha detaljerade förfaranden som ska tillämpas när en clearingmedlem inte följer den centrala motpartens deltagandekrav enligt artikel 37 inom tidsfristen och i enlighet med de förfaranden som den centrala motparten inrättat. En central motpart ska precisera vilka förfaranden som ska tillämpas om det inte är den centrala motparten som förklarar att clearingmedlemmen har hamnat på obestånd. Dessa förfaranden ska ses över årligen.

2. En central motpart ska vid obestånd agera snabbt för att begränsa förluster och likviditetspåfrestningar, och ska se till att avvecklingen av en clearingmedlems positioner inte stör den centrala motpartens verksamhet eller utsätter clearingmedlemmar som inte är på obestånd för förluster som de inte kunde förutse eller kontrollera.

3. När en central motpart anser att clearingmedlemmen inte kommer att kunna fullgöra sina framtida skyldigheter, ska den omedelbart underrätta den behöriga myndigheten innan obeståndsförfarandet har tillkännagivits eller utlösts. Den behöriga myndigheten ska omedelbart underrätta Esma, de relevanta medlemmarna av ECBS och den myndighet som ansvarar för tillsynen av den clearingmedlem som är på obestånd.

4. En central motpart ska kontrollera att dess obeståndsförfaranden kan genomföras. Den ska vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att den har rättslig befogenhet att avveckla de positioner som den clearingmedlem som har hamnat på obestånd innehar och att överföra eller realisera kundernas positioner som tillhör den clearingmedlemmens kunder.

5. Om tillgångar och positioner redovisas i en central motparts register och konton, med hänvisning till att de innehas för kunder till en clearingmedlem på obestånd i enlighet med artikel 39.2, ska den centrala motparten, åtminstone, i avtal förbinda sig att börja tillämpa förfarandena för att överföra tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för kundernas räkning till en annan clearingmedlem, som alla dessa kunder ska utse, på deras begäran och utan att inhämta samtycke från clearingmedlemmen på obestånd. Den andra clearingmedlemmen ska endast vara förpliktigad att godta dessa tillgångar och positioner om den tidigare i ett avtal med kunderna förbundit sig att göra det. Om överföringen till denna andra clearingmedlem inte har ägt rum inom en i förväg fastställd tid för överföring som anges i den centrala motpartens verksamhetsbestämmelser, får den centrala motparten vidta alla åtgärder som är tillåtna i dess verksamhetsbestämmelser för att aktivt hantera sin risk i förhållande till dessa positioner, inbegripet realisering av de tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för dennes kunders räkning.

6. Om tillgångar och positioner redovisas i en central motparts register och konton, med hänvisning till att de innehas för en kund till en clearingmedlem på obestånd i enlighet med artikel 39.3, ska den centrala motparten, åtminstone, i avtal förbinda sig att börja tillämpa förfarandena för att överföra tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för kundens räkning till en annan clearingmedlem, som kunden ska utse, på kundens begäran och utan att inhämta samtycke från clearingmedlemmen på obestånd. Den andra clearingmedlemmen ska endast vara förpliktigad att godta dessa tillgångar och positioner om den tidigare i ett avtal med kunden förbundit sig att göra det. Om överföringen till denna andra clearingmedlem inte har ägt rum inom en i förväg fastställd tid för överföring som anges i den centrala motpartens verksamhetsbestämmelser, får den centrala motparten vidta alla åtgärder som är tillåtna i dess verksamhetsbestämmelser för att aktivt hantera sin risk i förhållande till dessa positioner, inbegripet likvidering av de tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för kundens räkning.

7. Kunders säkerheter ska, om de är separerade i enlighet med artikel 39.2 och 39.3, endast användas för att täcka positioner som innehas för deras räkning. Om det återstår fordringar på den centrala motparten efter slutförandet av clearingmedlemmens process för obeståndshantering genom den centrala motparten, ska de snabbt återlämnas till dessa kunder, om den centrala motparten vet vilka de är, eller, om de inte är kända, till clearingmedlemmen för deras kunders räkning.

Artikel 49

Översyn av modeller, stresstester och utfallstester

1. En central motpart ska regelbundet se över sina modeller och parametrar för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll. Det ska utsätta modellerna för rigorösa och återkommande stresstester för att bedöma motståndskraften vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden, och ska genomföra utfallstester för bedömning av den använda metodens tillförlitlighet. Den centrala motparten ska erhålla en oberoende validering, underrätta sin behöriga myndighet och Esma om de genomförda testernas resultat och ska få dess validering, innan den genomför någon betydande förändring av modellerna eller parametrarna.

Det kollegium som avses i artikel 19 ska lämna ett yttrande om de antagna modellerna och parametrarna och alla betydande ändringar av dessa.

Esma ska se till att informationen om resultaten av stresstesterna vidarebefordras till de europeiska tillsynsmyndigheterna, så att dessa kan bedöma finansiella företags exponering mot centrala motparters obestånd.

2. En central motpart ska regelbundet testa de viktigaste komponenterna i sina förfaranden för obestånd och vidta alla rimliga åtgärder för att se till att samtliga clearingmedlemmar förstår dem och har etablerat lämpliga förfaranden för att agera vid obestånd.

3. En central motpart ska offentliggöra nyckeluppgifter om sin riskhanteringsmodell och sina antaganden för genomförandet av de stresstester som avses i punkt 1.

4. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med EBA, andra berörda behöriga myndigheter och ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

- a) Vilken typ av test som ska genomföras för olika typer av finansiella instrument och portföljer.
- b) Clearingmedlemmarnas och andra parter deltagande i testerna.
- c) Testernas frekvens.
- d) Testernas tidshorisonter.
- e) De nyckeluppgifter som avses i punkt 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 50

Avveckling

1. För avveckling av sina transaktioner ska en central motpart använda centralbanksmedel, om detta är praktiskt genomförbart och sådana är tillgängliga. Om centralbanksmedel inte används, ska åtgärder vidtas för att strikt begränsa kontant-avvecklingsrisker.

2. En central motpart ska klart ange sina skyldigheter i fråga om leveranser av finansiella instrument, inklusive om den är skyldig att leverera eller motta ett finansiellt instrument eller om den ersätter parter vid förluster i samband med leverans.

3. Om en central motpart är skyldig att leverera eller motta finansiella instrument, ska den i möjligaste mån eliminera den huvudsakliga risken genom att använda system för leverans mot betalning.

AVDELNING V

SAMVERKANSÖVERENSKOMMELSER

Artikel 51

Samverkansöverenskommelser

1. En central motpart får ingå en samverkansöverenskommelse med en annan central motpart om de krav som fastställs i artiklarna 52, 53 och 54 är uppfyllda.

2. När en central motpart ingår en samverkansöverenskommelse med en annan central motpart för att tillhandahålla tjänster till en viss handelsplats ska den centrala motparten få icke-diskriminerande tillgång både till de uppgifter den behöver från handelsplatsen för att kunna fullgöra sitt uppdrag, under förutsättning att den centrala motparten uppfyller handelsplatsens operativa och tekniska krav, och till det relevanta avvecklings-systemet.

3. Ingåendet av en samverkansöverenskommelse eller tillträdet till en uppgiftskälla eller ett avvecklingssystem enligt punkterna 1 och 2, ska bara direkt eller indirekt avvisas eller begränsas för att kontrollera eventuella risker med en sådan överenskommelse eller tillträde.

Artikel 52

Riskhantering

1. Centrala motparter som ingår en samverkansöverenskommelse ska göra följande:

- Etablera lämpliga riktlinjer, förfaranden och system för att effektivt kartlägga, övervaka och hantera de risker som följer av överenskommelsen, så att de utan dröjsmål kan fullgöra sina förpliktelser.
- Avtala om sina respektive rättigheter och skyldigheter, inklusive beträffande den lagstiftning som ska tillämpas på deras förbindelser.
- Kartlägga, övervaka och effektivt hantera kredit- och likviditetsrisker, så att en central motparts clearingmedlems obestånd inte påverkar en central motpart som den har samverkansöverenskommelse med.
- Kartlägga, övervaka och åtgärda eventuella ömsesidiga beroenden och korrelationer som kan uppkomma genom en

samverkansöverenskommelse och kan inverka på kredit- och likviditetsrisker genom en koncentration av clearingmedlemmar och inverka på sammanförda finansiella medel.

I tillämpliga fall ska centrala motparter vid tillämpningen av led b i första stycket tillämpa de regler för tidpunkten för införande av ett överföringsuppdrag i deras respektive system och för tidpunkten då den blir oåterkallelig, som anges i direktiv 98/26/EG.

För tillämpningen av led c i första stycket ska det i överenskommelsen anges hur konsekvenserna av obestånd ska hanteras, när en av de centrala motparter som en samverkansöverenskommelse ingåtts med är på obestånd.

För tillämpningen av led d i första stycket ska centrala motparter ha solida kontroller över återanvändning av clearingmedlemmars säkerhet enligt överenskommelsen, om deras behöriga myndigheter tillåter detta. I överenskommelsen ska det anges hur dessa risker har hanterats, varvid tillräcklig täckning och behovet att begränsa smittoeffekter ska beaktas.

2. Om de centrala motparterna använder olika riskhanteringsmodeller för att bevaka sin exponering mot sina clearingmedlemmar eller sin inbördes exponering ska de centrala motparterna kartlägga dessa skillnader, bedöma vilka risker de kan ge upphov till och vidta åtgärder, inklusive säkrande av ytterligare finansiella medel, för att begränsa effekterna på samverkansöverenskommelsen, liksom potentiella effekter i termer av smittorisker, och säkerställa att dessa skillnader inte påverkar respektive central motparts förmåga att hantera effekterna av en clearingmedlems obestånd.

3. Eventuella bikostnader som uppstår till följd av punkterna 1 och 2 ska belasta den centrala motpart som begär samverkan eller tillträde, såvida inte parterna kommit överens om annat.

Artikel 53

Tillhandahållande av marginalsäkerheter bland centrala motparter

- En central motpart ska på kontona klart och tydligt separera tillgångar och positioner som innehas för de centrala motparters räkning med vilka den har ingått en samverkansöverenskommelse.
- Om en central motpart som ingår en samverkansöverenskommelse med en annan central motpart endast tillhandahåller denna motpart inledande marginalsäkerheter enligt ett avtal om finansiell säkerhet ska den mottagande centrala motparten inte ha rätt att använda de marginalsäkerheter som den andra centrala motparten har tillhandahållit.
- Säkerheter i form av finansiella instrument ska deponeras hos operatörer av avvecklingssystem för värdepapper som har anmälts enligt direktiv 98/26/EG.

4. De tillgångar som avses i punkterna 1 och 2 ska bara vara tillgängliga för den mottagande centrala motparten i händelse av obestånd hos den centrala motpart som tillhandahöll säkerheten i samband med en samverkansöverenskommelse.

5. Om den centrala motpart som mottog säkerheterna i samband med en samverkansöverenskommelse hamnar på obestånd, ska de säkerheter som avses i punkterna 1 och 2 snarast återlämnas till den tillhandahållande centrala motparten.

Artikel 54

Godkännande av samverkansöverenskommelser

1. En samverkansöverenskommelse ska godkännas på förhand av de berörda centrala motparternas behöriga myndigheter. Förfarandet enligt artikel 17 ska tillämpas.

2. De behöriga myndigheterna ska bara godkänna en samverkansöverenskommelse om de berörda centrala motparterna varit auktoriserade för clearing enligt artikel 17, godkända enligt artikel 25 eller auktoriserade enligt något redan existerande nationellt auktoriseringssystem under minst tre år, om de kraven som fastställs i artikel 52 är uppfyllda och om de tekniska clearingvillkoren för transaktioner enligt överenskommelsen överensstämmer med smidigt och väl fungerande finansmarknader och överenskommelsen inte undergräver effektiv tillsyn.

3. Om en behörig myndighet anser att de krav som fastställs i punkt 2 inte är uppfyllda, ska den lämna skriftliga förklaringar om sina riskbedömningar till övriga behöriga myndigheter och berörda centrala motparter. Den ska också underrätta Esma, som ska yttra sig om hur vägande riskbedömningarna är som grund för avslag på en samverkansöverenskommelse. Esmas yttrande ska tillhandahållas alla berörda centrala motparter. Om Esmas yttrande skiljer sig från den berörda behöriga myndighetens bedömning, ska den behöriga myndigheten överväga sitt ställningstagande med beaktande av Esmas yttrande.

4. Senast den 31 december 2012 ska Esma utfärda riktlinjer eller rekommendationer för konsekventa, effektiva och ändamålsenliga bedömningar av samverkansöverenskommelser, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Esma ska utarbeta utkast till dessa riktlinjer eller rekommendationer efter samråd med ECBS-medlemmarna.

AVDELNING VI

REGISTRERING OCH TILLSYN AV TRANSAKTIONSREGISTER

KAPITEL 1

Villkor och förfaranden för registrering av ett transaktionsregister

Artikel 55

Registrering av ett transaktionsregister

1. För tillämpningen av artikel 9 ska ett transaktionsregister registreras hos Esma.

2. För att få registreras enligt denna artikel ska ett transaktionsregister vara en i unionen etablerad juridisk person och uppfylla de krav som fastställs i avdelning VII.

3. Registrering av ett transaktionsregister ska gälla inom hela unionen.

4. Ett registrerat transaktionsregister ska alltid uppfylla registreringsvillkoren. Ett transaktionsregister ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om varje väsentlig ändring i förhållande till registreringsvillkoren.

Artikel 56

Registreringsansökan

1. Ett transaktionsregister ska lämna registreringsansökan till Esma.

2. Inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska Esma bedöma om ansökan är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig, ska Esma ange en tidsfrist inom vilken transaktionsregistret ska lämna ytterligare information.

När Esma finner att ansökan är fullständig, ska den underrätta transaktionsregistret därom.

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter den om registreringsansökan som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 1 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange formatet för registreringsansökan till Esma.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 57

Underrättelse av och samråd med behöriga myndigheter före registreringen

1. Om ett transaktionsregister som ansöker om registrering är en enhet som auktoriserats eller registrerats av en behörig myndighet i den medlemsstat där enheten är etablerad ska Esma utan onödigt dröjsmål underrätta och samråda med den behöriga myndigheten före registreringen av transaktionsregistret.

2. Esma och den berörda behöriga myndigheten ska utbyta all information som är nödvändig för registrering av transaktionsregistret samt för tillsynen av att enheten rättar sig efter villkoren för registrering eller auktorisation i den medlemsstat där den är etablerad.

Artikel 58

Granskning av ansökan

1. Inom 40 arbetsdagar från underrättelsen enligt artikel 56.2 tredje stycket ska Esma granska registreringsansökan med utgångspunkt från hur transaktionsregistret uppfyller kraven i artiklarna 78–81 och ska anta ett fullständigt motiverat beslut om registrering eller om att avslå registrering.

2. Esmas beslut enligt punkt 1 ska få verkan fem arbetsdagar efter att beslutet fattats.

Artikel 59

Meddelande av Esmas beslut beträffande registrering

1. När Esma antar ett beslut om registrering, avslag eller upphävande av registrering, ska den inom fem arbetsdagar meddela transaktionsregistret sitt beslut med fullständig motivering.

Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den berörda behöriga myndighet som avses i artikel 57.1 om sitt beslut.

2. Esma ska underrätta kommissionen om alla beslut som fattats i enlighet med punkt 1.

3. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över transaktionsregister som registrerats i enlighet med denna förordning. Denna förteckning ska uppdateras inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett beslut enligt punkt 1.

Artikel 60

Utövande av de befogenheter som avses i artiklarna 61–63

De befogenheter som enligt artiklarna 61–63 tilldelats Esma eller dess tjänstemän eller någon annan person som bemyndigats av Esma får inte användas för att kräva röjande av information eller handlingar som omfattas av rättsliga privilegier.

Artikel 61

Begäran om upplysningar

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut begära att transaktionsregister och anknutna tredje parter till vilka transaktionsregister har gett i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller verksamheter lämnar alla upplysningar som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. När Esma skickar en enkel begäran om information enligt punkt 1 ska Esma

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera de uppgifter som krävs,

d) fastställa en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) underrätta den person av vilken uppgifterna begärs om att han inte är skyldig att lämna informationen men att den information som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktig eller vilseledande, och

f) ange de avgifter som föreskrivs i artikel 65 jämförd med bilaga I avsnitt IV led a om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär information enligt punkt 1 ska Esma

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera de uppgifter som krävs,

- d) fastställa den tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
- e) ange de viten som föreskrivs i artikel 66 när den begärda informationen är ofullständig,
- f) ange de avgifter som föreskrivs i artikel 65 jämförd med bilaga I avsnitt IV led a om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande, och
- g) informera om rätten att överklaga beslutet inför Esmas överklagandenämnd och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol (*domstolen*) i enlighet med artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är utsedda att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna den begärda informationen. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna den begärda informationen på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om den lämnade informationen är ofullständig, oriktig eller vilseledande.

5. Esma ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av beslutet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de personer som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om information är bosatta eller etablerade.

Artikel 62

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 61.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat ha befogenhet att

- a) granska alla handlingar, uppgifter, förfaranden och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,
- b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, förfaranden och sådant annat material,
- c) kalla till sig personer som avses i artikel 61.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren,

d) höra varje fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,

e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

2. De tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 66, när handlingar, uppgifter, förfaranden och övrigt material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 61.1 inte lämnas eller är ofullständiga, och de avgifter som föreskrivs i artikel 65 jämförd med bilaga I avsnitt IV led b, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 61.1 är oriktiga eller vilseledande.

3. De personer som avses i artikel 61.1 ska underkasta sig utredningar som inletts genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 66, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

4. Esma ska i god tid före utredningen underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda myndigheten ska, på begäran av Esma, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.

5. Om den begäran om uppgifter över tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt nationella regler, ska det ansökas om sådant tillstånd. Ett sådant tillstånd får också ansökas om i förebyggande syfte.

6. Vid ansökan om tillstånd som avses i punkt 5 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera Esmas besluts äktlighet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för utredningarna. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten ska dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till informationen i Esmas handlingar i ärendet. Prövning av lagenligheten av Esmas beslut är förbehållen domstolen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 63***Kontroller på plats**

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler eller på mark som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 61.1. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan.

2. Tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler eller mark som tillhör de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 62.1. De ska även ha befogenhet att försegla företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för kontrollen.

3. De tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 66 om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen. Esma ska i god tid anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras.

4. De personer som avses i artikel 61.1 ska underkasta sig kontroller på plats som beordrats genom ett beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 66, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen. Esma ska fatta sådana beslut efter samråd med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras.

5. På begäran av Esma ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet, aktivt bistå de tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av Esma. De ska för detta ändamål ha de befogenheter som anges i punkt 2. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten får, på begäran, också närvara vid kontrollerna på plats.

6. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utföra särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 62.1. För detta syfte ska behöriga myndigheter ha samma befogenheter som Esma och som föreskrivs i denna artikel och artikel 62.1.

7. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll

som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

8. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt nationell lagstiftning kräver tillstånd av en rättslig myndighet ska ansökan om sådant tillstånd göras. Ett sådant tillstånd får också ansökas om i förebyggande syfte.

9. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 8 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera Esmas besluts äkthet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för kontrollen. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar. En sådan begäran om närmare förklaringar kan i synnerhet gälla Esmas skäl att misstänka att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte pröva frågan om huruvida kontrollen är nödvändig eller begära att få tillgång till informationen i Esmas handlingar i ärendet. Prövning av lagenligheten av Esmas beslut är förbehållen domstolen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 64***Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och avgifter**

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i bilaga I, ska Esma utse en oberoende utredare inom Esma för att utreda saken. Utredaren får inte vara inblandad eller ha varit direkt eller indirekt inblandad i tillsynen av eller registreringsprocessen för det berörda transaktionsregistret, och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esma.

2. Utredaren ska utreda de påstådda överträdelserna, och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredningarna samt lämna in en fullständig dossier med utredningsresultaten till Esma.

För att utföra sina uppgifter får utredaren utöva befogenheten att begära information som avses i artikel 61 och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 62 och 63. När utredaren utövar dessa befogenheter ska denne rätta sig efter artikel 60.

När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

3. När utredningen är avslutad ska utredaren, innan dossiern med utredningsresultaten lämnas till Esma, ge de personer som är föremål för utredningarna möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på fakta som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

Rätten till försvar för de berörda personerna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

4. När utredaren lämnar dossiern med resultaten till Esma ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna om detta. De personer som är föremål för utredningarna ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som påverkar tredje parters intressen.

5. Esma ska, på grundval av dossiern med de resultat utredaren kommit fram till och om de berörda personerna begär det, efter att ha hört de personer som är föremål för utredningarna enligt artikel 67, avgöra om en eller flera av de överträdelse som förtecknas i bilaga I har begåtts av de personer som varit föremål för utredningarna och ska i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd enligt artikel 73 och ålägga avgifter enligt artikel 65.

6. Utredaren ska inte delta i Esmas överläggningar eller på något annat sätt ingripa i Esmas beslutsprocess.

7. Kommissionen ska anta ytterligare förfaranderegler för utövande av befogenheten att ålägga avgifter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av avgifter eller viten, och ska anta detaljerade regler om preskriptionstiden när det gäller åläggande och verkställighet av sanktioner.

De bestämmelser som avses i första stycket ska antas genom delegerade akter i enlighet med artikel 82.

8. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det skulle kunna föreligga sakförhållanden som utgör brott. Dessutom ska Esma inte ålägga avgifter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 65

Avgifter

1. Om Esma i enlighet med artikel 64.5 anser att ett transaktionsregister uppsåtligt eller av oaktamhet har begått någon

av de överträdelse som förtecknas i bilaga I ska den fatta ett beslut om att ålägga avgifter i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

Ett transaktionsregister ska anses ha begått en uppsåtlig överträdelse om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att transaktionsregistret eller dess företagsledning har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Basbeloppen för de avgifter som avses i punkt 1 ska tillämpas inom nedanstående gränser:

- a) För de överträdelse som avses i bilaga I avsnitt I led c, i bilaga I avsnitt II leden c–g samt i bilaga I avsnitt III leden a och b ska avgiftsbeloppen uppgå till minst 10 000 EUR och högst 20 000 EUR.
- b) För de överträdelse som avses i bilaga I avsnitt I leden a, b och d–h och i bilaga I avsnitt II leden a, b och h, ska avgiftsbeloppen uppgå till minst 5 000 EUR och högst 10 000 EUR.

Vid bestämmande av huruvida basbeloppet för avgifterna ska fastställas till den undre, mellersta eller övre delen av den skala som anges i första stycket ska Esma beakta det berörda transaktionsregistrets årsomsättning under det föregående verksamhetsåret. Basbeloppet ska ligga i skalans undre del för transaktionsregister vars årsomsättning understiger 1 miljon EUR, i skalans mellersta del för transaktionsregister vars årsomsättning uppgår till mellan 1 och 5 miljoner EUR och i skalans övre del för transaktionsregister vars årsomsättning överstiger 5 miljoner EUR.

3. De basbelopp som fastställs i punkt 2 ska vid behov justeras med hänsyn till försvårande eller förmildrande omständigheter på grundval av de relevanta koefficienter som fastställs i bilaga II.

De relevanta försvårande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en försvårande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild försvårande koefficient adderas till basbeloppet.

De relevanta förmildrande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en förmildrande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild förmildrande koefficient subtraheras från basbeloppet.

4. Utan hinder av punkterna 2 och 3 ska avgiftsbeloppet inte uppgå till mer än 20 % av det berörda transaktionsregistrets årsomsättning under det föregående verksamhetsåret, och i de fall transaktionsregistret direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen ska bötesbeloppet minst motsvara dessa fördelar.

Om en handling eller underlåtenhet som ett transaktionsregister har gjort sig skyldig till utgör mer än en av de överträdelser som förtecknas i bilaga I ska endast det högre bötesbelopp som har beräknats i enlighet med punkterna 2 och 3 och som är hänförligt till en av överträdelserna tillämpas.

Artikel 66

Viten

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska åläggas för att tvinga

a) ett transaktionsregister att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 73.1 a, eller

b) en person som avses i artikel 61.1

i) att lämna fullständig information som har begärts genom ett beslut enligt artikel 61,

ii) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, rutiner och annat nödvändigt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom beslut enligt artikel 62, eller

iii) att underkasta sig kontroller på plats som begärts genom beslut enligt artikel 63.

2. Vitet ska vara effektivt och proportionellt. Vite ska betalas per förseningsdag.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om åläggande av vitet.

4. Vite ska åläggas för maximalt sex månader från och med att Esma meddelar sitt beslut. Efter det att denna period löpt ut ska Esma se över åtgärden.

Artikel 67

Hörande av berörda personer

1. Innan beslut fattas om avgifter eller vite enligt artiklarna 65 och 66 ska Esma ge de personer som är föremål för förfarandena möjlighet att höras om de omständigheter som Esma påtalat. Esma ska endast grunda sina beslut på omständigheter som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iaktas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas handlingar i ärendet, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till akten ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 68

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av avgifter och viten

1. Esma ska offentliggöra alla avgifter och viten som har ålagts enligt artiklarna 65 och 66, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerlig skada. Sådana offentliggöranden får inte innehålla personuppgifter i den mening som avses i förordning (EG) nr 45/2001.

2. Avgifter och viten som åläggs enligt artiklarna 65 och 66 ska vara av administrativ karaktär.

3. Om Esma beslutar att inte ålägga avgifter eller vite ska den informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

4. Avgifter och viten som åläggs enligt artiklarna 65 och 66 ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den stat inom vars territorium den sker. Beslutet om verkställighet ska bifogas avgörandet utan andra formaliteter än kontroll av avgörandets äkthet genom den myndighet som varje medlemsstats regering ska utse för detta ändamål, samt meddela Esma och domstolen.

När dessa formaliteter uppfyllts på begäran av den berörda parten, får denne fullfölja verkställigheten enligt den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till det behöriga organet.

Verkställigheten får endast skjutas upp genom beslut av domstolen. Domstolarna i den berörda medlemsstaten ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på ett regelrätt sätt.

5. De belopp som åläggs i form av avgifter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 69

Domstolens prövning

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har ålagt avgifter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja ålagda avgifter eller viten.

Artikel 70

Ändringar av bilaga II

I syfte att beakta utvecklingen på finansmarknaderna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 avseende åtgärder för att ändra bilaga II.

Artikel 71

Återkallande av registrering

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 73 ska Esma återkalla ett transaktionsregisters registrering om transaktionsregistret:

- a) uttryckligen avstår från registreringen eller inte har tillhandahållit några tjänster under de senaste sex månaderna,
- b) har beviljats registrering efter att ha lämnat osanna uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder,
- c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för registreringen.

2. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den berörda behöriga myndighet som avses i artikel 57.1 om ett beslut att återkalla ett transaktionsregisters registrering.

3. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat, där transaktionsregistret tillhandahåller sina tjänster och är verksamt, som anser att något av villkoren i punkt 1 har uppfyllts, får begära att Esma ska granska om villkoren för att återkalla registreringen av det berörda transaktionsregistret är uppfyllda. Om Esma beslutar att inte återkalla det berörda transaktionsregistrets registrering, ska den lämna en fullständig motivering.

4. Den behöriga myndighet som avses i punkt 3 ska vara den myndighet som utsetts enligt artikel 22.

Artikel 72

Tillsynsavgifter

1. Esma ska ta ut avgifter av transaktionsregistren i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 3. Avgifterna ska helt täcka Esmas nödvändiga kostnader som är hänförliga till registreringen och tillsynen av transaktionsregistren och för att ersätta varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 74.

2. Det avgiftsbelopp som tas ut av ett transaktionsregister ska täcka Esmas samtliga administrationskostnader för registrering och tillsyn samt stå i proportion till det berörda transaktionsregistrets omsättning.

3. Kommissionen ska i enlighet med artikel 82 anta en delegerad akt som närmare anger vilka avgifter som ska betalas, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 73

Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esma i enlighet med artikel 64.5 finner att ett transaktionsregister har begått någon av de överträdelser som förtecknas i bilaga I, ska den fatta ett eller flera av följande beslut:

- a) Kräva att transaktionsregistret upphör med överträdelser.
- b) Ålägga avgifter enligt artikel 65.
- c) Utfärda offentliga underrättelser.
- d) Som en sista utväg återkalla registreringen av transaktionsregistret.

2. När Esma fattar beslut enligt punkt 1, ska den beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

- a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.
- b) Huruvida överträdelserna har visat på allvarliga brister eller systembrister i företagets förfaranden, ledningssystem eller interna kontroller.
- c) Huruvida överträdelserna har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.

d) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligt eller av oaktsamhet.

3. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta det berörda transaktionsregistret om varje beslut som antas enligt punkt 1 och meddela beslutet till medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen. Den ska offentliggöra varje sådant beslut på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för antagandet.

När Esma offentliggör sitt beslut enligt första stycket ska den också offentliggöra att det berörda transaktionsregistret har rätt att överklaga beslutet och, i förekommande fall, att ett sådant överklagande har lämnats in, med angivande av att överklagandet inte har suspensiv verkan, samt att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 74

Esmas delegering av uppgifter till behöriga myndigheter

1. Om det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras korrekt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma har utfärdat enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan särskilt innefatta befogenhet att begära uppgifter enligt artikel 61 och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 62 och 63.6.

2. Esma ska samråda med den relevanta behöriga myndigheten innan en uppgift delegeras. Detta samråd ska gälla

- a) den delegerade uppgiftens omfattning,
- b) tidsfristen för utförandet av den uppgift som ska delegeras, och
- c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.

3. I enlighet med den förordning om avgifter som kommissionen antar enligt artikel 72.3 ska Esma ersätta en behörig myndighet för kostnader som uppkommit till följd av utförandet av de delegerade uppgifterna.

4. Esma ska med lämpliga intervall ompröva det beslut som avses i punkt 1. En delegering får när som helst återkallas.

5. En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar och inte begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka

den delegerade verksamheten. Tillsynsuppgifter enligt denna förordning, bland annat registreringsbeslut, slutbedömningar och uppföljningsbeslut avseende överträdelser, får inte delegeras.

KAPITEL 2

Relationer med tredjeländer

Artikel 75

Likvärdighet och internationella överenskommelser

1. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att

- a) transaktionsregister som auktoriserats i detta land följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som fastställs i denna förordning,
- b) transaktionsregister i detta land löpande är föremål för effektiv tillsyn och efterlevnadskontroll, och
- c) garantier för tystnadsplikt finns, inklusive skydd för affärshemligheter som myndigheterna delar med tredje parter, som åtminstone är likvärdiga med dem som föreskrivs i denna förordning.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 86.2.

2. Vid behov, och i varje fall efter att ha antagit en sådan genomförandeakt som avses i punkt 1, ska kommissionen lämna rekommendationer till rådet om att förhandla om internationella överenskommelser med berörda tredjeländer om ömsesidig tillgång till och utbyte av information om derivatkontrakt i transaktionsregister som är etablerade i detta tredjeland, på ett sådant sätt att unionens myndigheter, inbegripet Esma, har direkt och ständig tillgång till all information som krävs för fullgörandet av deras uppgifter.

3. När de överenskommelser som avses i punkt 2 har slutits, och i enlighet med dem, ska Esma upprätta samarbetsarrangemang med de behöriga myndigheterna i de berörda tredjeländerna. I sådana samarbetsavtal ska minst följande anges:

- a) En mekanism för informationsutbytet mellan Esma och andra unionsmyndigheter med ansvar enligt den här förordningen, å ena sidan, och de berörda behöriga myndigheterna i berörda tredjeländer, å andra sidan.
- b) Förfaranden för samordning av tillsynsverksamhet.

4. I fråga om överföring av personuppgifter till tredjeland ska Esma tillämpa förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 76

Samarbetsarrangemang

Berörda myndigheter i tredjeländer som inte har transaktionsregister etablerade i sina jurisdiktioner får kontakta Esma i syfte att etablera samarbetsarrangemang för tillgång till information om derivatkontrakt i transaktionsregister i unionen.

Esma får etablera samarbetsarrangemang med dessa berörda myndigheter om tillgång till den information om derivatkontrakt i transaktionsregister i unionen som dessa myndigheter behöver för att fullgöra sina skyldigheter och sina uppdrag, under förutsättning att det finns garantier för tystnadsplikt, inbegripet skydd för affärshemligheter som myndigheterna delar med tredje parter.

Artikel 77

Godkännande av transaktionsregister

1. Ett transaktionsregister som har etablerats i ett tredjeland får tillhandahålla tjänster och verksamheter till i unionen etablerade enheter för tillämpningen av artikel 9 enbart om registret är godkänt av Esma i enlighet med punkt 2.

2. Ett sådant transaktionsregister som avses i punkt 1 ska lämna in sin ansökan om godkännande till Esma tillsammans med all nödvändig information, inklusive åtminstone de uppgifter som krävs för att kontrollera att transaktionsregistret är auktoriserat och föremål för effektiv tillsyn i ett tredjeland som

- a) har godkänts av kommissionen genom en genomförandeakt enligt artikel 75.1 enligt vilken det framgår att detta land har ett likvärdigt och verkställbart ramverk för reglering och tillsyn,
- b) har ingått en internationell överenskommelse med unionen i enlighet med artikel 75.2, och
- c) har ingått samarbetsarrangemang med unionen enligt artikel 75.3 för att se till att unionens myndigheter, inbegripet Esma, har direkt och kontinuerlig tillgång till alla nödvändiga uppgifter.

Inom 30 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska Esma bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig ska Esma fastställa en tidsfrist inom vilken det ansökande transaktionsregistret ska lämna ytterligare information.

Senast 180 arbetsdagar efter inlämnandet av en fullständig ansökan ska Esma skriftligen med en fullständig motivering underätta det ansökande transaktionsregistret om huruvida godkännande har beviljats eller avslagits.

Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de transaktionsregister som godkänts i enlighet med denna förordning.

AVDELNING VII

KRAV PÅ TRANSAKTIONSREGISTER

Artikel 78

Allmänna krav

1. Ett transaktionsregister ska ha stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning, vilket förhindrar att konfidentiella uppgifter lämnas ut.

2. Ett transaktionsregister ska upprätthålla effektiva organisatoriska och administrativa skriftliga förfaranden för att identifiera och hantera eventuella intressekonflikter när det gäller dess ledning, anställda eller personer med direkt eller indirekt koppling till dem genom nära förbindelser.

3. Ett transaktionsregister ska ha tillräckliga riktlinjer och förfaranden som tryggar att alla bestämmelser i denna förordning följs, inklusive att ledning och anställda följer dem.

4. Ett transaktionsregister ska ha en organisationsstruktur som säkerställer kontinuitet och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster. Det ska använda lämpliga och passande system, resurser och förfaranden.

5. Om ett transaktionsregister erbjuder anknutna tjänster, bland annat orderavstämning, ordermatchning, kredithändelse-tjänster, portföljförliknings- och portföljkompressionstjänster, ska transaktionsregistret hålla dessa anknutna tjänster skilda i operativt hänseende från transaktionsregistrets uppgift att centralt samla in och registerföra uppgifter om derivat.

6. Transaktionsregistrets företagsledning och medlemmarna i dess styrelse ska ha tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet som säkerställer en sund och ansvarsfull ledning av transaktionsregistret.

7. Ett transaktionsregister ska ha objektiva, icke-diskriminerande och offentliggjorda villkor för tillträde för företag som omfattas av rapporteringsskyldighet enligt artikel 9. Ett transaktionsregister ska på icke-diskriminerande grunder ge tjänsteleverantörer tillträde till transaktionsregistrets uppgifter, under förutsättning att de berörda motparterna har samtyckt till detta. Begränsningar av tillträdet ska bara tillåtas om syftet är att kontrollera riskerna för transaktionsregistrets uppgifter.

8. Ett transaktionsregister ska offentliggöra priser och avgifter för tjänster som tillhandahålls enligt denna förordning. Priser och avgifter för varje tjänst som tillhandahålls ska offentliggöras separat, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa. Det ska tillåta rapporterande enheter separat tillträde till särskilda tjänster. Ett transaktionsregisters priser och avgifter ska vara kostnadsrelaterade.

Artikel 79

Driftssäkerhet

1. Ett transaktionsregister ska kartlägga operativa riskkällor och minimera dem genom att utveckla lämpliga system, kontroller och förfaranden. Sådana system ska vara tillförlitliga och säkra och ha tillräcklig kapacitet för hantering av mottagen information.

2. Ett transaktionsregister ska utforma, tillämpa och upprätthålla tillräckliga riktlinjer för kontinuerlig verksamhet och en katastrofplan för att kunna upprätthålla verksamheten, snabbt kunna återuppta den och fullgöra transaktionsregistrets skyldigheter. En sådan plan ska åtminstone omfatta inrättande av faciliteter för säkerhetskopiering.

3. Ett transaktionsregister för vilket registreringen återkallats ska se till att det sker en ordnad ersättning, inbegripet överföring av uppgifter till andra transaktionsregister och omdirigering av rapporteringsflöden till andra transaktionsregister.

Artikel 80

Skyddsåtgärder och registrering

1. Ett transaktionsregister ska säkerställa konfidentialitet, tillförlitlighet och skydd, när det gäller de uppgifter som mottas enligt artikel 9.

2. Ett transaktionsregister får endast använda de uppgifter det tar emot enligt denna förordning för kommersiella ändamål om de berörda motparterna har gett sitt samtycke till det.

3. Ett transaktionsregister ska omgående registrera de uppgifter som mottas enligt artikel 9 och bevara dem i minst tio år efter det att motsvarande avtal löpt ut. Det ska ha snabba och effektiva registerförfaranden för att dokumentera förändringar av registrerade uppgifter.

4. Ett transaktionsregister ska beräkna positioner per klass av derivat och rapporterande enhet, utifrån de närmare uppgifter om derivatkontrakt som inrapporterats enligt artikel 9.

5. Ett transaktionsregister ska tillåta att parterna i ett kontrakt får åtkomst till uppgifterna och möjlighet att rätta dem i god tid.

6. Ett transaktionsregister ska vidta alla rimliga åtgärder för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas.

En fysisk person som har en nära förbindelse med en central motpart eller en juridisk person med ställning som moder- eller dotterföretag till transaktionsregistret får inte använda konfidentiella uppgifter som registrerats i ett transaktionsregister i kommersiella syften.

Artikel 81

Transparens och tillgång till uppgifter

1. Ett transaktionsregister ska regelbundet och på ett lättillgängligt sätt offentliggöra aggregerade positioner per klass av derivat i de avtal som inrapporterats till det.

2. Ett transaktionsregister ska samla in och registerföra uppgifter samt säkerställa att sådana enheter som avses i punkt 3 ges direkt och omedelbar tillgång till alla de detaljerade uppgifter om derivatkontrakt som de behöver för att kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag.

3. Ett transaktionsregister ska tillhandahålla nödvändiga uppgifter till följande enheter så att de ska kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag:

- a) Esma.
- b) ESRB.
- c) Den behöriga myndighet som utövar tillsyn över centrala motparter som utnyttjar transaktionsregistret.
- d) Den behöriga myndighet som utövar tillsyn över handelsplatsen för de rapporterade kontrakten.
- e) Berörda ECBS-medlemmar.
- f) Berörda myndigheter i ett tredjeland som har ingått en sådan internationell överenskommelse med unionen som avses i artikel 75.
- g) Tillsynsmyndigheter som utsetts enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbudanden⁽¹⁾.
- h) Unionens berörda värdepappers- och marknadsmyndigheter.
- i) Berörda myndigheter i ett tredjeland som har ingått ett samarbetsarrangemang med Esma i enlighet med artikel 76.
- j) Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter.

⁽¹⁾ EUT L 142, 30.4.2004, s. 12.

4. Esma ska till andra berörda unionsmyndigheter förmedla uppgifter som dessa behöver för att fullgöra sitt uppdrag.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger frekvensen för och innehållet i de uppgifter som avses i punkterna 1 och 3 samt de operativa standarder som krävs för att aggregera och jämföra uppgifter mellan transaktionsregister och för att de enheter som avses i punkt 3 ska få tillgång till den information som behövs. Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska syfta till att säkerställa att ingen part till något kontrakt ska kunna identifieras genom den information som offentliggörs i enlighet med punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 82

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.6, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 ska ges till kommissionen på obestämd tid.

3. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den sträva efter att samråda med Esma.

4. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.6, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 1.6, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten

delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrettat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

AVDELNING VIII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 83

Tystnadsplikt

1. Tystnadsplikt ska gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat för de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 22 och de myndigheter som avses i artikel 81.3, för Esma eller för revisorer och experter som agerar eller har agerat på uppdrag av de behöriga myndigheterna eller Esma. Utan att det påverkar fall som omfattas av straff- eller skatterättsliga bestämmelser eller denna förordning, får de inte till någon person eller myndighet röja konfidentiella uppgifter som de fått i tjänsten, utom i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifiering av enskilda centrala motparter, transaktionsregister eller annan person.

2. Om en central motpart har försatts i konkurs eller tvångslikvideras, får konfidentiella uppgifter som inte rör tredje part röjas i civilrättsliga eller kommersiella förfaranden, om det är nödvändigt för att kunna driva målet.

3. Utan att det påverkar fall som omfattas av straff- eller skatterättsliga bestämmelser får konfidentiella uppgifter enligt denna förordning användas av de behöriga myndigheterna, Esma, organ eller andra fysiska eller juridiska personer än behöriga myndigheter som mottar den, men i de behöriga myndigheternas fall enbart för att utföra sina uppgifter och fullgöra sitt uppdrag inom förordningens ram, eller i andra myndigheters, organs eller fysiska eller juridiska personers fall i det syfte för vilket informationen lämnades till dem och/eller inom ramen för administrativa eller rättsliga förfaranden som har ett samband med fullgörandet av respektive uppdrag. Om Esma, den behöriga myndigheten eller annan myndighet, ett organ eller en person som lämnar information ger sitt samtycke, får den mottagande myndigheten emellertid använda den i andra icke-kommersiella syften.

4. Bestämmelserna om tystnadsplikt i punkterna 1, 2 och 3 ska gälla för allt mottagande, utbyte eller förmedling av konfidentiella uppgifter enligt denna förordning. Dessa villkor ska emellertid inte förhindra att Esma, de behöriga myndigheterna eller de berörda centralbankerna i enlighet med denna förordning, och annan lagstiftning som är tillämplig på värdepappersföretag, kreditinstitut, pensionsfonder, fondföretag, AIF-förvaltare, försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, försäkringsföretag, reglerade marknader eller marknadsplatsoperatörer, utbyter eller förmedlar konfidentiella uppgifter med medgivande av den behöriga myndighet eller annan myndighet eller ett organ eller en fysisk eller juridisk person som meddelade informationen.

5. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte förhindra att de behöriga myndigheterna i enlighet med nationell lagstiftning utbyter eller förmedlar konfidentiella uppgifter som inte har mottagits från en annan medlemsstats behöriga myndighet.

Artikel 84

Utbyte av information

1. Behöriga myndigheter, Esma och andra relevanta myndigheter ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.

2. Behöriga myndigheter, Esma, andra relevanta myndigheter och andra organ eller fysiska eller juridiska personer som mottar konfidentiell information vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning får inte använda den för annat syfte.

3. Behöriga myndigheter ska lämna information till berörda ECBS-medlemmar om sådan information är relevant för fullgörandet av dessas uppdrag.

AVDELNING IX

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 85

Rapporter och översyn

1. Senast den 17 augusti 2015 ska kommissionen se över och utarbeta en allmän rapport om denna förordning. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, eventuellt åtföljd av lämpliga förslag.

Kommissionen ska särskilt göra följande:

- a) I samarbete med ECBS-medlemmarna bedöma om det behövs åtgärder för att underlätta centrala motparters tillgång till likviditetsfaciliteter hos centralbankerna.
- b) I samordning med Esma och relevanta sektorsmyndigheter bedöma vilken systemvikt icke-finansiella företags transaktioner med OTC-derivat har och i synnerhet vilken effekt denna förordning får på icke-finansiella företags användning av OTC-derivat.
- c) På grundval av de erfarenheter som gjorts bedöma hur tillsynsramarna för centrala motparter fungerar, inbegripet effektiviteten när det gäller tillsynskollegierna, de respektive röstningsförfaranden som fastställs i artikel 19.3 och Esmas roll, särskilt under auktoriseringsförfarandena för centrala motparter.

d) I samarbete med Esma och ESRB bedöma hur effektiva kraven på marginalsäkerhet har varit när det gäller att begränsa de procykliska effekterna och huruvida det finns ett behov av att definiera ytterligare befogenheter att inter文enera på detta område.

e) I samarbete med Esma utvärdera utvecklingen av centrala motparters riktlinjer för marginalsäkerheter och säkerhetskrav och deras anpassning till användarnas specifika verksamhet och riskprofiler.

Den bedömning som avses i led a i första stycket ska beakta resultat från det pågående arbetet mellan centralbanker på unionsnivå och på internationell nivå. Bedömningen ska också beakta principen om centralbankers oberoende och deras rätt att efter eget gottfinnande erbjuda tillgång till likviditetsfaciliteter samt till den potentiella oavsiktliga effekten på centrala motparters beteende eller den inre marknaden. Eventuella åtföljande förslag får inte, vare sig direkt eller indirekt, innebära att en medlemsstat eller en grupp medlemsstater diskrimineras som plats för clearingtjänster.

2. Senast den 17 augusti 2014 ska kommissionen efter samråd med Esma och Eiopa utarbeta en rapport som bedömer de framsteg och de ansträngningar de centrala motparterna gjort för att utveckla tekniska lösningar för pensionssystemens överföring av icke-kontanta säkerheter som tilläggssäkerhet (variationsmarginal) liksom behovet av åtgärder för att underlätta en sådan lösning. Om kommissionen anser att de nödvändiga ansträngningarna för att utveckla lämpliga tekniska lösningar inte gjorts och att de negativa effekterna som central clearing av derivatkontrakt för pensionssystem har på framtida pensionärers pensionsförmåner förblir oförändrade, ska den ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 för att förlänga den treårsperiod som avses i artikel 89.1 en gång med två år och en gång med ett år.

3. Esma ska till kommissionen lämna rapporter om

- a) tillämpningen av clearingkravet enligt avdelning II och särskilt om avsaknaden av clearingkrav för OTC-derivatkontrakt som har ingåtts före dagen för denna förordnings ikraftträdande,
- b) tillämpningen av identifieringsförfarandet enligt artikel 5.3,
- c) tillämpningen av de separeringskrav som fastställs i artikel 39,
- d) utvidgningen av tillämpningsområdet för samverkansöversenskommelser enligt avdelning V till att omfatta transaktioner med klasser av andra finansiella instrument än överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument,

- e) centrala motparters tillgång till handelsplatser, om vissa metoders följder för konkurrensförhållanden och effekterna på likviditetsfragmenteringen,
- f) Esmas personal- och resursbehov till följd av de befogenheter och uppgifter som den får enligt denna förordning,
- g) verkningarna av att medlemsstaterna tillämpar ytterligare krav enligt artikel 14.5.

Dessa rapporter ska överlämnas till kommissionen senast den 30 september 2014 med avseende på tillämpningen av punkt 1. De ska även överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

4. Efter att ha begärt en bedömning av ESRB ska kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna och Esma, ta fram en årsrapport som bedömer möjliga systemrisker och kostnads-effekter av samverkansöverenskommelser.

Rapporten ska åtminstone behandla sådana överenskommelsers antal och komplexitet samt hur adekvata riskhanteringssystem och riskmodeller är. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, åtföljd av eventuella lämpliga förslag.

ESRB ska till kommissionen lämna sin bedömning av möjliga systemrisker och effekter av arrangemang för samverkan mellan centrala motparter.

5. Esma ska årligen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de sanktioner som de behöriga myndigheterna ålagt, inklusive tillsynsåtgärder, avgifter och viten.

Artikel 86

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén som inrättades genom kommissionens beslut 2001/528/EG⁽¹⁾. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 87

Ändring av direktiv 98/26/EG

1. I artikel 9.1 i direktiv 98/26/EG ska följande stycke läggas till:

”Om en systemoperatör har ställt säkerhet till en annan systemoperatör i samband med ett samverkande system, ska den systemoperatörens rättigheter till säkerheten inte påverkas av insolvensförfaranden mot den mottagande systemoperatören.”

2. Medlemsstaterna ska anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa punkt 1 senast den 17 augusti 2014. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till direktiv 98/26/EG eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 88

Webbplatser

1. Esma ska upprätthålla en webbplats där följande uppgifter tillhandahålls:

- a) Kontrakt som är godtagbara för clearingkravet enligt artikel 5.
- b) Sanktioner som ålagts för överträdelse av artiklarna 4, 5 och 7–11.
- c) Centrala motparter som är auktoriserade för tillhandahållande av tjänster eller verksamheter i unionen och som är etablerade i unionen, samt de tjänster eller verksamheter som de auktoriserats att tillhandahålla eller utföra, inklusive de typer av finansiella instrument som auktorisationen omfattar.
- d) Sanktioner som ålagts för överträdelse av avdelningarna IV och V.
- e) Centrala motparter som är auktoriserade för tillhandahållande av tjänster eller verksamheter i unionen och som är etablerade i tredjeland, samt de tjänster eller verksamheter som de auktoriserats att tillhandahålla eller utföra, inklusive de typer av finansiella instrument som auktorisationen omfattar.
- f) Transaktionsregister som är auktoriserade att tillhandahålla tjänster eller verksamheter i unionen.
- g) Avgifter och viten som ålagts i enlighet med artiklarna 65 och 66.
- h) Det offentliga register som avses i artikel 6.

⁽¹⁾ EGT L 191, 13.7.2001, s. 45.

2. Med avseende på tillämpningen av punkt 1 b, c och d ska de behöriga myndigheterna upprätthålla webbplatser, vilka ska tillhandahålla länkar till Esmas webbplats.

3. Alla webbplatser som avses i denna artikel ska vara tillgängliga för allmänheten, uppdateras regelbundet och ska tillhandahålla information i ett tydligt format.

Artikel 89

Övergångsbestämmelser

1. Under tre år efter denna förordnings ikraftträdande ska clearingkravet i artikel 4 inte gälla OTC-derivatkontrakt som på ett objektivt mätbart sätt minskar investeringsrisker med direkt koppling till den finansiella solvensen för sådana pensionssystem som definieras i artikel 2.10. Övergångsperioden ska också gälla enheter som har inrättats i syfte att tillhandahålla ersättning till medlemmar i pensionssystem om de skulle hamna på obestånd.

De OTC-derivatkontrakt som dessa enheter ingår under denna tid och som annars skulle omfattas av clearingkravet enligt artikel 4 ska omfattas av de krav som fastställs i artikel 11.

2. När det gäller de pensionssystem som avses i artikel 2.10 c och d ska det undantag som avses i punkt 1 i den här artikeln beviljas av den berörda behöriga myndigheten för typer av enheter och typer av arrangemang. Efter att ha mottagit ansökan ska den behöriga myndigheten meddela Esmas och Eiopas. Inom 30 kalenderdagar efter mottagandet av meddelandet ska Esmas, efter samråd med Eiopa, utfärda ett yttrande med en bedömning av huruvida enheten eller arrangemanget överensstämmer med artikel 2.10 c eller d och av skälen till varför ett undantag är motiverat på grund av svårigheter att uppfylla marginalsäkerhetskraven. Den behöriga myndigheten ska endast bevilja undantag om den är helt övertygad om att enheten eller systemet överensstämmer med artikel 2.10 c eller d och att dessa har svårt att uppfylla marginalsäkerhetskraven. Den behöriga myndigheten ska anta ett beslut inom tio arbetsdagar från det att Esmas yttrande mottagits, med vederbörlig hänsyn till detta yttrande. Om den behöriga myndigheten inte instämmer i Esmas yttrande ska den i sitt beslut ange alla skäl till och förklara alla viktiga avvikelser från yttrandet.

Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över enheter och system som avses i artikel 2.10 c och d och som i enlighet med första stycket har beviljats undantag. För att ytterligare förstärka överensstämmelsen när det gäller resultatet av tillsynen ska Esma i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 genomföra en årlig inbördes utvärdering av de enheter som är upptagna i förteckningen.

3. En central motpart som i sin etableringsmedlemsstat har auktoriserats att tillhandahålla clearingtjänster i enlighet med

medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 4, 5, 8–11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 och 81 antagits av kommissionen, ska ansöka om auktorisation enligt artikel 14 med avseende på tillämpningen av denna förordning inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49.

En central motpart som är etablerad i ett tredjeland och som har godkänts för att tillhandahålla clearingtjänster i en medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49 antagits av kommissionen, ska ansöka om godkännande enligt artikel 25 med avseende på tillämpningen av denna förordning inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49.

4. Innan ett beslut enligt denna förordning om auktorisation eller godkännande av en central motpart har fattats ska respektive nationella regler om auktorisation och godkännande av centrala motparter fortsätta att gälla och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad eller godkänd ska fortsätta att utöva tillsynen över denna.

5. Om en behörig myndighet har auktoriserat en central motpart för clearing av en viss klass av derivat i enlighet med medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 och 49 antagits av kommissionen ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten underrätta Esma om auktorisationen inom en månad från och med dagen för ikraftträdandet av de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 5.1.

Om en behörig myndighet har godkänt en i ett tredjeland etablerad central motpart för clearing av en viss OTC-klass av derivat i enlighet med medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 och 49 antagits av kommissionen, ska den behöriga myndigheten i denna medlemsstat underrätta Esma om godkännandet inom en månad från och med dagen för ikraftträdandet av de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 5.1.

6. Ett transaktionsregister som har auktoriserats eller registrerats i sin etableringsmedlemsstat för insamling och registerföring av uppgifter om derivat i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande enligt artiklarna 9, 56 och 81 antagits av kommissionen, ska ansöka om registrering enligt artikel 55 inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av dessa tekniska standarder för tillsyn och genomförande.

Ett i ett tredjeland etablerat transaktionsregister som har fått tillstånd för insamling och registerföring av uppgifter om derivat i en medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande enligt artiklarna 9, 56 och 81 antagits av kommissionen, ska ansöka om registrering enligt artikel 77 inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av dessa tekniska standarder för tillsyn och genomförande.

7. Innan ett beslut enligt denna förordning om registrering eller godkännande av ett transaktionsregister har fattats ska respektive nationella regler om auktorisation, registrering och godkännande av transaktionsregister fortsätta att gälla och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där transaktionsregistret är etablerat eller godkänt ska fortsätta att utöva tillsynen över detta.

8. Ett transaktionsregister som har auktoriserats eller registrerats i sin etableringsmedlemsstat för insamling och registerföring av uppgifter om derivat i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande enligt artiklarna 56 och 81 antagits av kommissionen, får användas för att uppfylla rapporteringskraven enligt artikel 9 tills ett beslut om transaktionsregistrets registrering eller godkännande enligt denna förordning har fattats.

Ett i ett tredjeland etablerat transaktionsregister som har fått tillstånd för insamling och registerföring av uppgifter om derivat

i enlighet med en medlemsstats nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande enligt artiklarna 56 och 81 antagits av kommissionen, får användas för att uppfylla rapporteringskraven enligt artikel 9 tills ett beslut om transaktionsregistrets godkännande enligt denna förordning har fattats.

9. Utan hinder av artikel 81.3 f får ett transaktionsregister, om det inte finns någon sådan internationell överenskommelse mellan ett tredjeland och unionen som avses i artikel 75, förse de relevanta myndigheterna i tredjelandet med nödvändig information fram till den 17 augusti 2013, under förutsättning att det underrättar Esma.

Artikel 90

Esmas personal och resurser

Senast den 31 december 2012 ska Esma bedöma personal- och resursbehoven till följd av de befogenheter och uppgifter Esma får enligt denna förordning, och förelägga Europaparlamentet, rådet och kommissionen en rapport.

Artikel 91

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 4 juli 2012.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
A. D. MAVROYIANNIS
Ordförande

BILAGA I

Förteckning över överträdelser som avses i artikel 65.1

I. Överträdelser som gäller organisatoriska krav eller intressekonflikter:

- a) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.1 om det inte har stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning, vilket förhindrar att konfidentiella uppgifter lämnas ut.
- b) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.2 om det inte har eller tillämpar effektiva skriftliga organisatoriska och administrativa förfaranden för att identifiera och hantera eventuella intressekonflikter när det gäller dess ledning, dess anställda eller andra personer med direkt eller indirekt koppling till dem genom nära förbindelser.
- c) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.3, om det inte infört riktlinjer och förfaranden som säkerställer att alla bestämmelser i denna förordning följs, inklusive att ledning och anställda följer dem.
- d) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.4 om det inte har eller tillämpar en tillfredsställande organisationsstruktur som säkerställer kontinuitet och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster.
- e) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.5 om det inte i operativt hänseende håller anknutna tjänster skilda från uppgiften att centralt samla in och registerföra uppgifter om derivat.
- f) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.6 om det inte säkerställer att företagsledningen och styrelsen har tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet som säkerställer en sund och ansvarsfull ledning av transaktionsregistret.
- g) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.7 om det inte har objektiva, icke-diskriminerande och offentliggjorda villkor för tillträde för tjänsteleverantörer och företag som omfattas av rapporteringsskyldighet enligt artikel 9.
- h) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.8 om det inte offentliggör priser och avgifter för tjänster som tillhandahålls enligt denna förordning, om det inte ger rapporterande enheter separat tillgång till särskilda tjänster eller om det tar ut priser och avgifter som inte är kostnadsrelaterade.

II. Överträdelser som gäller operativa krav:

- a) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 79.1 om det inte identifierar operativa riskkällor eller inte minimerar dessa risker genom att utveckla lämpliga system, kontroller och förfaranden.
- b) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 79.2 om det inte utformar, tillämpar eller upprätthåller en lämplig strategiplan för kontinuerlig verksamhet och en katastrofplan för att kunna upprätthålla verksamheten, snabbt kunna återuppta den och fullgöra transaktionsregistrets skyldigheter.
- c) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.1 om det inte säkerställer konfidentialitet, tillförlitlighet eller skydd när det gäller de uppgifter som mottas enligt artikel 9.
- d) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.2 om det använder de uppgifter det tar emot enligt denna förordning för kommersiella ändamål utan att de berörda motparterna har givit sitt samtycke till det.
- e) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.3 om det inte omgående registrerar de uppgifter som mottas enligt artikel 9 eller inte bevarar dem i minst tio år efter det att motsvarande kontrakt löpt ut eller om det inte har snabba och effektiva registerförfaranden för att dokumentera förändringar av registrerade uppgifter.
- f) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.4 om det inte beräknar positioner per klass av derivat och rapporterande enhet, utifrån de närmare uppgifter om derivatkontrakt som inrapporterats i enlighet med artikel 9.
- g) Ett transaktionsregister bryter mot bestämmelserna i artikel 80.5 om det inte säkerställer att parterna i ett kontrakt tillåts åtkomst till uppgifterna och möjlighet att rätta dem i god tid.
- h) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.6 om det inte vidtar alla rimliga åtgärder för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas.

III. Överträdelser som gäller transparens och tillgång till information:

- a) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 81.1 om det inte regelbundet och på ett lättillgängligt sätt offentliggör aggregerade positioner per klass av derivat i de kontrakt som inrapporterats till det.
- b) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 81.2 om det inte ger de enheter som avses i artikel 81.3 direkt och omedelbar tillgång till alla de detaljerade uppgifter om derivatkontrakt som de behöver för att kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag.

IV. Överträdelser som gäller hinder för tillsynsverksamheten:

- a) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 61.1, om det lämnar oriktig eller vilseledande information som svar på en enkel begäran om information från Esma i enlighet med artikel 61.2 eller som svar på ett beslut från Esma om begäran om information i enlighet med artikel 61.3,
 - b) transaktionsregistret lämnar oriktiga eller vilseledande svar på frågor som ställs enligt artikel 62.1.c,
 - c) transaktionsregistret inte i rimlig tid rättar sig efter de tillsynsåtgärder som Esma antar i enlighet med artikel 73.
-

BILAGA II

Förteckning över koefficienter kopplade till försvårande och förmildrande faktorer vid tillämpning av artikel 65.3

Följande koefficienter ska vara kumulativt tillämpliga på de basbelopp som avses i artikel 65.2:

I. Justeringskoefficienter kopplade till försvårande omständigheter:

- a) Om överträdelsen har begåtts upprepade gånger ska koefficienten 1,1 tillämpas för varje gång den upprepas.
- b) Om överträdelsen har begåtts i mer än sex månader ska koefficienten 1,5 tillämpas.
- c) Om överträdelsen har visat på systembrister i transaktionsregistrets organisation, särskilt i dess förfaranden, ledningssystem eller interna kontroller, ska koefficienten 2,2 tillämpas.
- d) Om överträdelsen påverkar kvaliteten på de registerförda uppgifterna negativt ska koefficienten 1,5 tillämpas.
- e) Om överträdelsen har begåtts uppsåtligen ska koefficienten 2 tillämpas.
- f) Om inga korrigerande åtgärder har vidtagits sedan överträdelsen konstaterades ska koefficienten 1,7 tillämpas.
- g) Om transaktionsregistrets företagsledning inte har samarbetat med Esma i samband med myndighetens utredningar ska koefficienten 1,5 tillämpas.

II. Justeringskoefficienter kopplade till förmildrande omständigheter:

- a) Om överträdelsen har begåtts under en kortare period än tio arbetsdagar ska koefficienten 0,9 tillämpas.
 - b) Om transaktionsregistrets företagsledning kan visa att den har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att förebygga överträdelsen ska koefficienten 0,7 tillämpas.
 - c) Om transaktionsregistret har uppmärksammat Esma på överträdelsen på ett snabbt, ändamålsenligt och fullständigt sätt ska koefficienten 0,4 tillämpas.
 - d) Om transaktionsregistret frivilligt har vidtagit åtgärder för att se till att dylika överträdelser inte kan begås på nytt ska koefficienten 0,6 tillämpas.
-

Bilaga 2 Sammanfattning av promemorian OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

Den 16 augusti 2012 trädde Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister¹ i kraft. Genom ikraftträdandet är förordningen är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. Medlemsstaterna har sex månader på sig, från och med att förordningen trädde i kraft, att underrätta kommissionen om vilka sanktioner man infört för överträdelse av bestämmelserna om bl.a. clearing- och rapporteringsskyldighet.

Förordningen syftar till att minska riskerna i handeln med derivatkontrakt som handlas utanför reglerade marknader (OTC-derivat). Förordningen innehåller bl.a. regler om obligatorisk clearing via central motpart av OTC-derivat som förklarats lämpliga för clearing, krav på rapportering av derivatkontrakt till transaktionsregister samt auktorisation av centrala motparter och registrering av transaktionsregister. Vidare ger förordningen de nationella behöriga myndigheterna och Esmas vissa befogenheter att vidta åtgärder. De behöriga myndigheterna ska ansvara för tillsynen över centrala motparter och för övervakningen av att clearing- och rapporteringsskyldigheten fullgörs. Esmas ansvarar för tillsynen över transaktionsregister.

I denna promemoria föreslås bl.a. en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. I den nya lagen anges att Finansinspektionen är behörig myndighet i Sverige enligt förordningen. Det införs dessutom bestämmelser om Finansinspektionens utrednings- och tillsynsbefogenheter, liksom om Finansinspektionens samarbete med Esmas och behöriga myndigheter i andra medlemsstater. Enligt gällande rätt regleras clearingorganisationer som agerar central motpart i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. I denna promemoria föreslås att bestämmelserna om behörig myndighet och utrednings- och tillsynsbefogenheter avseende centrala motparter kvarstår. Vidare föreslås en ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för att sekretesskydda uppgifter om enskilda ekonomiska eller personliga förhållanden som Finansinspektionen får i sin övervakning och kontroll enligt den nya lagen. Utöver regleringen i förordningen, den nya lagen och lagen om värdepappersmarknaden kommer ytterligare bestämmelser att följa av delegerade akter och s.k. tekniska standarder för tillsyn eller genomförande antagna av kommissionen.

Den nya lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2013.

¹ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1 (Celex 32012R0648).

Bilaga 3 Promemorians lagförslag

Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister¹.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i förordning (EU) nr 648/2012.

Behörig myndighet

2 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordning (EU) nr 648/2012.

2 kap. Clearingskyldighet, rapporteringskyldighet och riskbegränsning för OTC-derivat

Särskild avgift

1 § Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordning (EU) nr 648/2012 genom att

1. inte överlämna OTC-derivat för clearing hos central motpart (artikel 4),

2. inte se till att uppgifter om OTC-derivat rapporteras till transaktionsregister (artikel 9),

3. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om positioner i OTC-derivat när dessa positioner överskrider relevanta tröskelvärden (artikel 10), eller

4. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11).

Den särskilda avgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Särskild avgift tillfaller staten.

¹ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1 (Celex 32012R0648).

2 § En särskild avgift får bara tas ut om den som avgiften gäller, inom två år från det att överträdelsen ägde rum, har delgetts en upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av Finansinspektionen.

3 § Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl, får en särskild avgift efterges helt eller delvis.

4 § En särskild avgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om att ta ut avgiften har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

5 § Om den särskilda avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 4 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

6 § Ett beslut om särskild avgift får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 4 §.

7 § En särskild avgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

3 kap. Transaktionsregister

Handräckning

1 § Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att en kontroll på plats ska kunna genomföras enligt artikel 63 i förordning (EU) nr 648/2012.

Vid handräckning gäller bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelse som inte avser betalningsskyldighet eller avhysning. Om Finansinspektionen begär det, ska Kronofogdemyndigheten inte i förväg underrätta den hos vilken kontrollen ska genomföras.

Verkställighet

2 § Kronofogdemyndigheten är ansvarig myndighet för äkthetskontroll av beslut enligt artikel 68 i förordning (EU) nr 648/2012.

Beslut om avgifter eller viten enligt förordningen får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser på samma sätt som en svensk dom som har vunnit laga kraft, om inte något annat följer av förordningen.

4 kap. Gemensamma bestämmelser

Tillsyn

1 § För tillsynen över att bestämmelserna i förordning (EU) nr 648/2012 följs får Finansinspektionen förelägga

1. ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar, eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Avgifter till Finansinspektionen

2 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt förordning (EU) nr 648/2012.

För att bekosta Finansinspektionens övervakning enligt denna lag ska de institut som står under inspektionens tillsyn betala årliga avgifter.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifter enligt första och andra styckena.

Överklagande m.m.

3 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag och enligt förordning (EU) nr 648/2012 får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

4 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut ska gälla omedelbart, om annat inte följer av förordning (EU) nr 648/2012.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2013.

2. Särskild avgift får tas ut endast för överträdelser som har skett efter ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att 20 kap. 5 § ska upphöra att gälla

dels att 1 kap. 1 och 5 §§ och 20 kap. 3 § samt rubriken närmast före 20 kap. 3 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

I denna lag finns bestämmelser om värdepappersmarknaden.

I 2–11 kap. finns särskilda bestämmelser om värdepappersrörelse, i 12–18 kap. om börsverksamhet m.m. och i 19–21 kap. om clearingverksamhet. I 22–26 kap. finns vissa gemensamma bestämmelser.

För sådan clearingverksamhet som avses i 5 § 6 b gäller följande bestämmelser i denna lag:

– 23 kap. 1 § första och andra styckena, 2 §, 4 § första stycket, 7 § och 11–14 §§,

– 25 kap. 1, 2, 6, 8–11, 17 samt 25–29 §§, och

– 26 kap. 1 §.

Ytterligare bestämmelser om sådan clearingverksamhet som avses i 5 § 6 b finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister¹.

5 §²

I denna lag betyder

1. *anknutet ombud*: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

a) marknadsföra investerings- eller sidotjänster,

b) ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,

c) placera finansiella instrument, eller

¹ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1 (Celex 32012R0648).

² Senaste lydelse 2012:197.

d) tillhandahålla investeringsrådgivning till kund avseende dessa instrument eller tjänster,

2. *behörig myndighet*: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

3. *börs*: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

4. *clearingdeltagare*: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

5. *clearingorganisation*: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. att driva clearingverksamhet,

5. *clearingorganisation*: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller förordning (EU) nr 648/2012 att driva clearingverksamhet,

6. *clearingverksamhet*: fortlöpande verksamhet som består i att

a) på clearingdeltagarnas vägnar göra avräkningar i fråga om deras förpliktelser att leverera finansiella instrument eller att betala i svensk eller utländsk valuta,

b) genom att träda in som part eller som garant ta över ansvaret för att förpliktelserna fullgörs, eller

c) på annat väsentligt sätt ansvara för att förpliktelserna avvecklas genom överförande av likvid eller instrument,

6. *clearingverksamhet*: fortlöpande verksamhet som består i att

a) på clearingdeltagarnas vägnar göra avräkningar i fråga om deras förpliktelser att leverera finansiella instrument eller att betala i svensk eller utländsk valuta,

b) genom att träda in som part, eller

c) på annat väsentligt sätt ansvara för att förpliktelserna avvecklas genom överförande av likvid eller instrument,

7. *direktivet om marknader för finansiella instrument*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG³, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU⁴,

8. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

9. *emittent*: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

10. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt värdepappersföretags etablering av flera driftställen i Sverige ska anses som en enda filial,

³ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1 (Celex 32004L0039).

⁴ EUT L 331, 15.12.2010, s. 120 (Celex 32010L0078).

11. *genomförandeförordningen*: kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet⁵,

12. *handelsplattform*: ett multilateralt handelssystem (Multilateral Trading Facility, MTF) inom EES som drivs av ett värdepappersinstitut eller en börs och som sammanför ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredje man – inom systemet och i enlighet med icke skönsmässiga regler – så att detta leder till avslut,

13. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

14. *investerings tjänster och investeringsverksamheter*: de tjänster och verksamheter som anges i 2 kap. 1 §,

15. *kapitalbas*: detsamma som i 3 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar,

16. *koncern*: detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

17. *kreditinstitut*: bank, kreditmarknadsföretag och utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

18. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

19. *professionell kund*: en sådan kund som avses i 8 kap. 16 eller 17 §,

20. *reglerad marknad*: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredje man – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönsmässiga regler – så att detta leder till avslut,

21. *sidotjänster*: de tjänster som anges i 2 kap. 2 §,

22. *sidoverksamheter*:

a) för ett värdepappersbolag de verksamheter som anges i 2 kap. 3 och 4 §§,

b) för en börs de verksamheter som anges i 13 kap. 12 §, och

c) för en clearingorganisation de verksamheter som anges i 20 kap. 7 §,

23. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 17 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

24. *systematisk internhandlare*: värdepappersinstitut som på ett organiserat, frekvent och systematiskt sätt handlar för egen räkning genom att utföra kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform,

25. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

⁵ EUT L 241, 2.9.2006, s. 1 (Celex 32006R1287).

26. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

27. *värdepappersinstitut*: värdepappersbolag, svenska kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och utländska företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige,

28. *värdepappersrörelse*: verksamhet som består i att yrkesmässigt tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet, och

29. *öppenhetsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG⁶, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU⁷.

20 kap.

Krav på säkerhet m.m.

Krav på säkerhet

3 §

En clearingorganisation som inträder som part i handeln eller garanterar förpliktelser skall se till att det vid clearingverksamheten ställs betryggande säkerhet för gjorda åtaganden och att sådan säkerhet vidmakthålls så länge åtagandet består. Vid annan clearingverksamhet skall clearingorganisationen se till att det ställs säkerhet för gjorda åtaganden i den utsträckning det behövs.

En clearingorganisation ska se till att det ställs säkerhet för gjorda åtaganden i den utsträckning det behövs.

En säkerhet skall anses betryggande, om det kan antas att åtagandet kan avvecklas utan att ytterligare kapital behöver skjutas till.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2013.

2. En clearingorganisation som vid ikraftträdandet av denna lag har tillstånd att driva sådan clearingverksamhet som avses i 1 kap. 5 § 6 b

⁶ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38 (Celex 32004L0109).

⁷ EUT L 331, 15.12.2010, s. 120 (Celex 32010L0078).

lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden får, om en ansökan om auktorisation enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 har getts in i enlighet med artikel 89.3 i samma förordning, fortsätta med denna verksamhet till dess att ansökan har prövats slutligt. Under denna tid gäller äldre bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden.

En clearingorganisation ska upphöra med sin verksamhet enligt första stycket, om det beslut som meddelats med anledning av ansökan innebär att auktorisation enligt förordning (EU) nr 648/2012 vägrats.

Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 30 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

6 §

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i övervakning eller kontroll för sådan uppgift om en enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden som på begäran har lämnats av någon som är skyldig att lämna uppgifter till myndigheten, om övervakningen eller kontrollen sker enligt

1. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
2. lagen (1996:1006) om anmälningsskyldighet avseende viss finansiell verksamhet,
3. lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument,
4. lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
5. lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument, *eller*
6. lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktie marknaden.
5. lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument,
6. lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktie marknaden, *eller*
7. lagen (2013:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Om en uppgift som avses i första stycket rör den uppgiftsskyldige, gäller sekretessen endast om denne kan antas lida skada eller men om uppgiften röjs och sekretessen inte motverkar syftet med uppgiftsskyldigheten.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2013.

Bilaga 4 Förteckning över remissinstanserna

Sveriges riksbank, Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Stockholm, Justitiekanslern, Domstolsverket, Konsumentverket, Revisorsnämnden, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Kronofogdemyndigheten, Konkurrensverket, Bolagsverket, Regelrådet, Juridiska Fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Aktietorget AB, Bankgirocentralen BGC AB, Burgundy AB, Euroclear Sweden AB, FAR SRS, Finansbolagens Förening, Finansförbundet, Fondbolagens Förening, Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden, Företagarna, Konsumenternas Bank- och finansbyrå, Landsorganisationen (LO), Nasdaq OMX Stockholm AB, Nordic Growth Market NGM AB, Näringslivets Regelnämnd (NNR), Stockholms Handelskammare, Svensk Försäkring, Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska Journalistförbundet, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO), Sveriges Aktiesparares Riksförbund, Sveriges Finansanalytikers Förening, Sveriges kommuner och landsting, Tidningsutgivarna (TU), Tjänstemännens Centralorganisation (TCO) och TriOptima AB.